

BURMESE CLASSIC .com

တက္ကသိုလ်
ကျောက်ဆောင်အောင်

ကျင်းပိုင်စင်ရှောင်ယွဲလန်

နှင်းတောင်မဟာ

ဓားကွန်ချာ

တတိယပိုင်း
ဇာတ်သိမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၄၁၅၀၄၁၀
မူက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၄၇၁၀၅၁၀

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊
ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု-၅၀၀
တန်ဖိုး ၁၀၀/-ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ
ဦးကျော်ဟင်း၊ (ယုံကြည်ချက် စာပေ)
အမှတ် ၁၁၁၊ ၃၃ လမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ
ဦးသော်လွင်မြင့်၊ (စန္ဒကူး ပုံနှိပ်တိုက်)
၉ (H)၊ နဂရတီရိပ်သာလမ်း၊
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မူက်နှာဖုံးပုံနှိပ်
ဦးဝင်းကျော်ထွန်း၊ (ပုံရွေး ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၁၄၀)၊ ၄၅- လမ်း၊
စိုလ်တပ်ထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

တက္ကသိုလ်
နေ့လမ်းအောင်

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ

(တတိယပိုင်း-ဇာတ်သိမ်း)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၄၁၅၀၄၁၀
မျက်နှာရုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၄၇၁၀၅၁၀

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊
ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု-၅၀၀
တန်ဖိုး ၁၀၀/-ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ
ဦးကျော်ဟင်း၊ (ယုံကြည်ချက် စာပေ)
အမှတ် ၁၁၁၊ ၃၃ လမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ
ဦးသော်လွင်မြင့်၊ (စန္ဒကူး ပုံနှိပ်တိုက်)
၉ (H)၊ နဝရတီရိပ်သာလမ်း၊
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာပုံနှိပ်
ဦးဝင်းကျော်ထွန်း၊ (ပုံရွေး ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၁၄၀)၊ ၄၅- လမ်း၊
ဗိုလ်တစ်ထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

တက္ကသိုလ်

နေ့လင်းအောင်

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ

(တတိယပိုင်း-ဇာတ်သိမ်း)

အခန်း (၀)

ကျင်းလိန်ဝူသည် မိုးပုလဲဓားကို ရှာဖွေရရှိခဲ့ချိန်တွင် မရလာ
ဓားနှင့်ပတ်သက်သည် သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာသတင်းအစအနုတစ်ခု ရ
ရှိခဲ့သည်။ ထိုသတင်းအစအနုကိုအခြေပြုစုံစမ်းရာ မရဏဓားနှင့် မရ
ဏဓားသိုင်းတို့ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းမရှိဘဲ သိုင်းသမားတစ်ယောက်
က အမွေဆက်ခံရရှိထားနိုင်သည့် သဲလွန်စများကို တွေ့လာသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းလိန်ဝူသည် သိုင်းလောကနေရာအနံ့ကို
မထင်မရှားသော အသွင်ဖြင့် ရုပ်ဖျက် လှည့်လည်သွားလာကာ
မရဏဓားနှင့်မရဏဓားသိုင်းတို့အကြောင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေခဲ့
သည်။ သို့သော် သဲလွန်စ အနည်းအကျဉ်းရသည်က လွဲ၍ ထင်ရှား
သော သက်သေအထောက်အထားများကိုတော့ ရှာမရဘဲ အခက်
အခဲ ဖြစ်နေသည်။

ထိုသို့ စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေမှုကြောင့် ကျန်းလိန်ဝူကိုယ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၄၁၅၀၄၁၀
ပျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၄၃၀၀၅၁၀

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊
ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု-၅၀၀
တန်ဖိုး ၁၀၀/-ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ
ဦးကျော်ဟင်း (ယုံကြည်ချက် စာပေ)
အမှတ် ၁၁၁၊ ၃၃ လမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ
ဦးသော်လွင်မြင့် (စန္ဒကူး ပုံနှိပ်တိုက်)
၉ (H) နဝရတ်ရိပ်သာလမ်း၊
မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်
ဦးဝင်းကျော်ထွန်း (ပုံရွေး ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် (၁၄၀)၊ ၄၅-လမ်း၊
ဝိုင်းတပ်ထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

တက္ကသိုလ်

နေ့လင်းအောင်

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ

(တတိယပိုင်း-ဇာတ်သိမ်း)

အခန်း (၀)

ကျင်းလိန်ဂူသည် မိုးပုလဲစားကို ရှာဖွေရရှိခဲ့ချိန်တွင် မရလာ
စားနှင့်ပတ်သက်သည် သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာသတင်းအစအနတစ်ခု ရ
ရှိခဲ့သည်။ ထိုသတင်းအစအနကိုအခြေပြုစုံစမ်းရာ မရဏစားနှင့် မရ
ဏစားသိုင်းတို့ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းမရှိဘဲ သိုင်းသမားတစ်ယောက်
က အမွေဆက်ခံရရှိထားနိုင်သည် သဲလွန်စများကို တွေ့လာသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းလိန်ဂူသည် သိုင်းလောကနေရာအနှံ့ကို
မထင်မရှားသော အသွင်ဖြင့် ရုပ်ဖျက် လှည့်လည်သွားလာကာ
မရဏစားနှင့်မရဏစားသိုင်းတို့အကြောင်း စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေခဲ့
သည်။ သို့သော် သဲလွန်စ အနည်းအကျဉ်းရသည်က လွဲ၍ ထင်ရှား
သော သက်သေအထောက်အထားများကိုတော့ ရှာမရဘဲ အခက်
အခဲ ဖြစ်နေသည်။

ထိုသို့ စုံစမ်းထောက်လှမ်းနေမှုကြောင့် ကျန်းလိန်ဂူကိုယ်

တိုင်မှာလည်း သိုင်းလောကမှ ဇာတ်မြုပ်နေသလို စုတ်စမြုပ်စ ပျောက်နေခဲ့သည်။

သက်သေအထောက်အထား ခိုင်ခိုင်မာမာ ရှာမရသော် လည်း မရဏစားနှင့်မရဏသိုင်းတို့ကို ဆက်ခံထားသော မရဏ ဂိုဏ်း၏ သိုင်းမျိုးဆက် (အနည်းဆုံးတစ်ယောက်) ရှိနေရမည်ဟု ကျန်းလိန်ဝှက် အလေးအနက် ယုံကြည်နေသည်။

သူ၏ ခင်မင်စိတ်ချယုံကြည်ရသော သိုင်းမိတ်ဆွေကြီး မုန် တိုင်းနဂါးရဲတိုက်သခင် ရှန်ကင်းစင်းနှင့် လျှို့ဝှက်စွာ တိုင်ပင်စီစဉ်ကာ ကျန်းလိန်ဝှက်နှင့်မိုးပုလဲစားတို့ ပေါ်ထွက်လာတော့မည်ဟု သတင်းဖြန့် သည်။ ဤသို့ဖြင့် မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်တွင် လိပ်သတ်ပွဲပြုလုပ်မည့် အကြောင်း သိုင်းလောကတစ်ခွင် ပျံ့နှံ့ကာ မိုးပုလဲစားကို စိတ်ဝင်စား သည့်သိုင်းသမားများ မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်သို့ စုဝေးရောက်လာသည်။

မရဏစားကို ဆက်ခံရရှိပြီး မရဏစားသိုင်းလည်း တတ် မြောက်ထားသော မရဏဂိုဏ်းဝင် နောက်ဆုံးသိုင်းမျိုးဆက်သည် မရဏကို ပြန်လည်ထူထောင်လှုပ်ရှားရန် စိတ်ကူးကြံစည်လိမ့်မည်ဟု ကျန်းလိန်ဝှက်တွက်သည်။

မရဏဂိုဏ်းကို တစ်ကြော့ပြန် ထူထောင်နိုင်ရေးအတွက်

ကြိုးပမ်းမည်ဆိုပါက ထူးချွန်ထက်မြက်သော နောက်လိုက်ငယ်သား များ၊ နောက်လိုက်သိုင်းသမားများ၊ စားလုံလက်နက်ကောင်းများ စုဆောင်းရမည်ဖြစ်ရာ မိုးပုလဲစားနှင့် ငါးစာမျှ များခေါ်လည်း မရဏ ဂိုဏ်း၏ သိုင်းမျိုးဆက်ကို ခြေရာခံနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကာ ထိုအစဉ် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုတော့ ကျန်းလိန်ဝှက်၏ စိတ်ကူးအမိအစဉ် အောင်မြင်ပြီ ဟု ဆိုရမည်။ မရဏဂိုဏ်း၏ နောက်ဆုံးသိုင်းမျိုးဆက် ရှုလုံနှင့် သူဆက်ခံရရှိထားသော မရဏစားတို့ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ကြလေပြီ။

ရှုလုံသည် မရဏစားသိုင်းကို အခြေခံကာ ဓားအစား ဝတ်ရုံရည် ဝှေ့ယမ်းလှုပ်ရှားမှုကို အသုံးပြုလျက် နှင်းဖြူစံအိမ်တော် ကို ထူထောင်ခဲ့ရာ အတော်ပင် လူသူအင်အား တောင့်တင်းအခြေကျ လာရာ မရဏဂိုဏ်းအဖြစ် ပြန်လည်အသွင်ပြောင်း လှုပ်ရှားရန် အခွင့်အခါကောင်းကို စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့သည်။

လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ကျော် မရဏဂိုဏ်းကို ပိုင်းဝန်းချေမှုန်း တိုက်ခိုက်ခဲ့စဉ်က စွန့်ရဲဇောက်ကျီနှင့် မိုးပုလဲစားတို့မှာ အဓိကနေရာ မှ ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် မရဏဂိုဏ်း ပြန်လည်ထူထောင်ရန် တစ်စခန်းထသောအခါ စွန့်ရဲသိုင်းပညာနှင့် မိုးပုလဲစားတို့၏

၈ ၀၂ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

အနှောင့်အယှက်ရန်စွယ်ကို ရှလုံအထူးပင် သတိထားနေခဲ့သည်။

ဓားစကြာဂေဟာရှင်လေး ဝန်ကျောက်ဖုန်သည် စွန်ရံ
ဇောက်ကျီနှင့် ပတ်သက်မှုရှိနိုင်ကြောင်း ရှလုံက သံသယရှိနေခဲ့ရာ
ဖုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်တွင် ချိန်းဆိုမှုပြု၍ သိုင်းပညာယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရာ
ဝန်ကျောက်ဖုန်၏ သိုင်းပညာစစ်ဖြစ်နှင့် လက်ရင်းဆရာကို ဖော်
ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ဖုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်သို့ လိပ်သတ်ပွဲအတွက် စုဝေးရောက်ရှိ
လာကြသော သိုင်းစည့်သည်ပရိသတ်တွင် ဓားစကြာဂေဟာသည်
အင်အားအကောင်းဆုံးနှင့် သိုင်းပညာအစွမ်းအထက်ဆုံး ဖြစ်ရာ ဓား
စကြာဂေဟာရှင်လေး ဝန်ကျောက်ဖုန်ကို အနိုင်ယူနိုင်လျှင် ကျွန်သိုင်း
သမားများမှာ မိမိကို လွန်ဆန်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ဟု ရှလုံကတွက်
ထားသည်။

သည်လိုအခြေအနေတွင် မိုးပုလဲဓားကို ရယူဖို့ သေချာ
သလောက်ရှိနေပြီမို့ ရှလုံက သူ့သိမ်းငှက်ထားသော မရဏဓားကို
ကိုင်စွဲကာ မရဏဓားသိုင်းကို ထုတ်သုံးခဲ့ရာ ဝန်ကျောက်ဖုန် ကိုင်စွဲ
သော ဓားရှည်နှင့် သားရေကျာပွတ်တို့ ပျက်စီးကုန်ကြသည်။

ပွဲသိမ်းတော့မည့် အခြေအနေရောက်မှ ကျန်းလိန်ဝူ ရုတ်တ

နင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၉

ရက် ပေါ်ပေါက်လာကာ ရှလုံ၏ စိတ်ကူးအစီအစဉ်များ ပျက်ပြားရ
တော့မလို ဖြစ်သွားရသည်။

“ကျန်းလိန်ဝူ ... မင်းက ထင်ထားတာထက်တောင် သိုင်း
ပညာ ပိုကောင်းနေပါလား။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ကိုတော့ မယှဉ်နိုင်ပါဘူး။
ဒီနေ့ မင်းကိုအနိုင်တိုက်ပြီး မိုးပုလဲဓားကို အရယူမယ်”

ရှလုံက ကျိန်းလိန်ဝူကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ ဒေါမာန်အပြည့်
ဖြင့် ကြိုးဝါးသည်။

“ကျန်းလိန်ဝူကို ကျွန်တော့်ရဲ့ မိတ်ဆွေကောင်းလို့သတ်မှတ်
တယ်။ ကျန်းလိန်ဝူကို အန္တရာယ်ပေးမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ဝန်
ကျောက်ဖုန်က ဒီအတိုင်း ကြည့်နေမှမဟုတ်ဘူး”

ဝန်ကျောက်ဖုန်က ကြားဝင်ပြောလာသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မိတ်ဆွေ”

ကျန်းလိန်ဝူက ဝန်ကျောက်ဖုန်ကို လှမ်းကြည့်ကာ ဦးညွတ်
ပြီး ပြောသည်။

“ကျုပ် နတ်ဆိုးနက် ကျန်းဝေဖုန်း ဒီကို ရောက်လာတာ
မိုးပုလဲဓား အရယူဖို့ပဲ။ ဒီတော့ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုလုပ်ချင်လို့
ချင် သူတို့ကိစ္စပဲ။ မိုးပုလဲဓားကိုသာ ကျုပ်လက်အပ်ပါ”

၁၀ (၁) တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

နတ်ဆိုးနက်ကျန်းဝေဖုန်းက ဝင်ပြောလာပြန်သည်။

“ဦးလေးကလည်း မိုးပုလဲစား ရယူချင်တာကိုး”

ကျန်းလိန်ဝူက နှုတ်ဆက်စကားလိုမျိုး ပြောသည်။

“ဟုတ်တယ် ... မင်းနဲ့ကျုပ် ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်တယ် ဆိုပေမယ့် မိုးပုလဲစားအတွက် မင်းကို တိုက်ခိုက်ရမယ်ဆိုလည်း တိုက်ခိုက်ရမှာပဲ” ...ဟု ကျန်းဝေဖုန်းက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောသည်။

“နတ်ဆိုးနက်ကြီး ...ခင်ဗျားရဲ့ သိုင်းပညာလောက်နဲ့ စိတ်ကူးယဉ်မနေနဲ့”

မုန်တိုင်းရုန်းရဲတိုက်သခင်ကြီး ရှန်ကင်းစင်းက ခန့်သလို ပြောသည်။

နတ်ဆိုးနက်ကျန်းဝေဖုန်းသည် ဘာမျှမပြောမနေတော့။ ညာလက်ကို ဆန့်တန်းပြီးနောက် ဆတ်ခနဲ လှုပ်ခါလိုက်ရာ သူ့လက်ချောင်း (၅) ချောင်းတွင် ဝတ်ဆင်ထားသော မဟူရာကျောက်လက်စွပ်များ အနက်မှ (၃) ကွင်းသည် ကျန်းလိန်ဝူရိရာသို့ ဦးတည်လွင့်ပျံသွားကြသည်။

နတ်ဆိုးနက်ကျန်းဝေဖုန်းက ရုတ်တရက်လှုပ်ရှား တိုက်ခိုက်လေပြီ။ သူ၏ လက်နက်ပုန်းတစ်မျိုးဖြစ်သော မဟူရာကျောက်လက်စွပ် (၃) ကွင်းကို အရှိန်အဟုန်ပြင်းပြင်းနှင့် ကျန်းလိန်ဝူထံ ပစ်လွှတ်လိုက်သည်။

ဝန်ကျောက်ဖုန်က သူ့လက်ထဲတွင် ကိုင်လျက်ရှိနေသော သားရေကျာပွတ်ထက်ပိုင်းပြတ်ကို လှမ်းပစ်လိုက်သည်။ သားရေကျာပွတ်ထက်ပိုင်းပြတ်သည် မဟူရာကျောက်နက်လက်စွပ် (၃) ကွင်းကို ကြားဖြတ်ဟန့်တားသည်။ ကျာပွတ်ထက်ပိုင်းပြတ်နှင့် ထိခတ်မိသော မဟူရာကျောက်နက်လက်စွပ် (၃) ကွင်း လမ်းကြောင်းတိမ်းစောင်းလွဲချော်သည်။

နတ်ဆိုးနက်ကျန်းဝေဖုန် မျက်နှာတင်းမာခက်ထန်သွားသည်။ ကျန်းဝေဖုန်သည် လက်နက်ပုန်းပစ်လွှတ်မှု ပညာတွင် နာမည်ရထားသူဖြစ်သည်။ သိုင်းစည်သည် ပရိသတ်များ၏ မျှော်စင်ရှေ့တွင် မိမိပစ်လွှတ်သော မဟူရာကျောက်နက်လက်စွပ် (၃) ကွင်း

၁၂ ၂၀၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

တိမ်းစောင်းလွဲချော်ထွက်သွားအောင် ကြားဖြတ်အတားဆီးခံရသော
ကြောင့် အရမ်းရှက်ပြီး ဒေါသလည်း အကြီးအကျယ် ထွက်သည်။

ညာလက်ကို ထပ်မံ ရှေ့ယမ်းလှုပ်ရှားလိုက်ပြန်သည်။

‘ဝိုး ဝိုး ဝိုး’

လေခွင်းသံသဲ့သဲ့နှင့်အတူ လက်တစ်ဆစ်သာသာခန့် ရှည်
သော လှံကလေး (၃) စင်း ဝန်ကျောက်ဖုန်ရှိရာသို့ လျင်မြန်စွာ ဝင်
လာသည်။

ထိုလှံတံငယ်လေးများသည် နတ်ဆိုးနက်ကျန်းဝေဖုန်း၏
အထူးလျှို့ဝှက်အဝေးပစ် လက်နက်ဖြစ်သည်။ တော်ရုံတန်ရုံ အခြေ
အနေတွင် ထုတ်သုံးလေ့မရှိ။ အခြားလက်နက်ပုန်းများထက် အလေး
ချိန် စီးသည်။ ပစ်လွှတ်ရာတွင် အတွင်းအားအပြည့် သုံးရသည်။
အရှိန်အဟုန်လည်း အကော်ပြင်းထန် မြန်ဆန်သည်။

အဆိပ်ပြင်လည်း ထည့်ထားကာ သွေးစို့ရုံ ပွတ်ကာသီကာ
ထိပင်လျှင်ပင် အဆိပ်သင့် ဒုက္ခတွေ့နိုင်သည်။ ထိမိကိုင်မိလျှင်ပင်
အဆိပ်ဒဏ် ခံရနိုင်သည်။

ဝန်ကျောက်ဖုန်၏ လက်ထဲတွင် ဓားကျိုးတစ်ခုသာ ရှိနေရာ
လမ်းကြောင်းသုံးခုခွဲကာ ပစ်လွှတ်လိုက်ော ဝိညာဉ်နှုတ် ယက္ခနက်

နင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၀၁ ၁၃

လှံပျံများကို ဘယ်လိုမျှ ခုခံကာကွယ် ရှောင်တိမ်း၍ မရနိုင်ဟု ကျန်း
ဝေဖုန်းက အပိုင်တွက်ထားသည်။

သို့သော် နတ်ဆိုးနက်ကျန်းဝေဖုန်း တွေးထင်ထားသလို
ဖြစ်မလာပါ။ ရှုလုံစိုတ်ထင်တိုင်း မပေါက်ရခြင်းမှာ ဓားစကြာဂေဟာ
ရှင်လေး ဝန်ကျောက်ဖုန်က ခုခံရှောင်တိမ်းလိုက်နိုင်သောကြောင့်
မဟုတ်ပါ။

ကျန်းလိန်ဂူက လှစ်ခနဲ ခုန်လွှားပြေးဝင်လာကာ ပုဆိန်ကို
ချားရဟတ်လို သွက်လက်မြန်ဆန်လှစွာ ရှေ့ယမ်းကာ လက်နက်ပုန်း
များကို ကြားဝင်ဟန်တား ခုတ်ပိုင်းလိုက်သောကြောင့် ရှုလုံ၏ အပိုင်
တွက်ကိန်း လွဲချော်ပျက်ပြယ်သွားရလေသည်။

လမ်းကြောင်းတိမ်းချော်သွားအောင် ရိုက်ထုတ်ပစ်ခြင်းပင်
မဟုတ်။ မိမိရရ ခုတ်ပိုင်းဖြတ်ချခြင်း ဖြစ်သည်။ ရှုလုံ၏ အထူး လျှို့
ဝှက်အဝေးပစ် လက်နက်ပုန်း ဝိညာဉ်နှုတ်ယက္ခနက်လှံပျံ (၃) ချောင်း
မှာ ကျန်းလိန်ဂူ၏ ပုဆိန်ခုတ်ချက်ကြောင့် ထက်ပိုင်းဖြတ်ကုန်ကြ
သည်။

နတ်ဆိုးနက် ယက္ခနက်လှံပျံသည် နတ်ဆိုးနက်ကျန်းဝေဖုန်း
၏ အထူးအားထားသော အဝေးပစ်လက်နက် ဖြစ်သည်။ သာမန်

၁၄ ဇာတ်ကားတိုင်းအား

အခြေအနေမျိုးတွင် လုံးဝ ထုတ်မသုံး။ အထူးပင် လျှို့ဝှက်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် ဝိညာဉ်နတ်ယက္ခနက်လုံပျံ လက်နက်ပုန်းကို သိသူနည်းသည်။ တွေ့ဖူးမြင်ဖူးသူ မရှိသလောက် ရှားပါးသည်။ လူသိအလွန်နည်းပါးလှသော မိမိ၏ လျှို့ဝှက်အဝေးပစ် လက်နက်ပုန်းကို ခုခံရှောင်တိမ်းနိုင်သူ (ဤမုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်တွင်) မရှိနိုင်ဟု ကျန်းဝေဖုန်းက ယုံကြည်ထားသည်။

ဝန်ကျောက်ဖုန်းနှင့်ကျန်းလိန်ဂူတို့လို နောက်ပေါက်လူငယ် သိုင်းသမားများအနေနှင့် ဝိညာဉ်နတ်ယက္ခနက်လုံပျံကို ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်း ရှိမည်မဟုတ်ဟုလည်း အပိုင်တွက်ထားသည်။

ဝန်ကျောင်းဖုန်းကို အနိုင်ယူချေမှုန်းပြီးလျှင် ဝိညာဉ်နတ်ယက္ခနက်လုံပျံလက်နက်ပုန်းကိုပင် သုံးကာ ကျန်းလိန်ဂူကို ရှင်းပစ်ဖို့လည်း စိတ်ကူးထားသည်။ ကျန်းလိန်ဂူအနေဖြင့် မိမိ၏ ဝိညာဉ်နတ်ယက္ခနက်လုံပျံကို ရင်ဆိုင်နိုင်စွမ်း မရှိဟုလည်း စိတ်ချနေသည်။

မရဏစားကို လက်ကိုင်ရထားသော ရှုလုံကို သိုင်းကွက်တစ်ကွက် တိုက်ချက်တစ်ချက်တည်းဖြင့် အခြေယိုင်ကာ နောက်ဆုတ်သွားအောင် ကျန်းလိန်ဂူက တိုက်ထုတ်လိုက်နိုင်ခြင်းသည်

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၅

ကျန်းလိန်ဂူ၏ သိုင်းပညာအစွမ်းပကား မြင့်မားထက်မြက်လွန်းသောကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ရှုလုံ၏ ဝန်ကျောက်ဖုန်းကို ပွဲသိမ်းတိုက်ကွက်ဆင်ဖို့ စိတ်အားထက်သန် အာရုံစူးစိုက်နေသောကြောင့် အငိုက်မိသွားခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ကျန်ဝေဖုန်းက ယူဆသည်။

ယခု ကျန်းလိန်ဂူက ပုဆိန်ဖြင့် မိမိ၏ လျှို့ဝှက်အဝေးပစ် လက်နက်ပုန်း ဖြစ်သော ဝိညာဉ်နတ်ယက္ခနက်လုံပျံ (၃) ချောင်းကို ပုဆိန်ဖြင့် ခုတ်ပိုင်းဖြတ်ချလိုက်သောအခါ ကျန်းဝေဖုန်းမှာ မျက်စိဖြင့် တပ်အပ်မြင်လိုက်ရသည်ကိုပင် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေလေသည်။

ကျန်းဝေဖုန်း အံ့ဩဟုန်လှုပ်ကာ ဘာလုပ်ရမည်မှန်း ရုတ်တရက် ဝေခွဲမရအောင် ဖြစ်သွားသည်မို့ ကျန်းလိန်ဂူက ဖြစ်စေ၊ ဝန်ကျောက်ဖုန်းက ဖြစ်စေ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်လာလျှင် ထိထိမိမိ ခုခံရင်ဆိုင်ဖို့ အခက်တွေ့ပေလိမ့်မည်။

သို့ရာတွင် သည်အခွင့်အရေးကို ကျန်းလိန်ဂူနှင့် ဝန်ကျောက်ဖုန်းတို့ အသုံးမပြုနိုင်ခဲ့ကြပါ။

ကျန်းဝေဖုန်း၏ ဝိညာဉ်နတ်ယက္ခနက်လုံပျံ (၃) ချောင်းကို ပုဆိန်ဖြင့် ကြားဖြတ်ခုတ်ပိုင်းချလိုက်ပြီးချိန်မှာပင် ရှုလုံက မှုတ်

၁၆ ၂၀ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

စားကို ဝေယမ်းကာ ကျန်းလိန်ဝူကို တရကြမ်း ဝင်တိုက်သည်။

ဝန်ကျောက်ဖုန်မှာလည်း ကျန်းလိန်ဝူနှင့် မိတ်ဖွဲ့ပြီးဖြစ် သည့်အတိုင်း ကျန်းလိန်ဝူဘက်မှ ကူညီကာကွယ်ပေးရန် ကြိုးစား သော်လည်း ရှလုံ၏ မရဏစားသိုင်းကွက်များက အားအင်ပြင်းထန် ပြီး ကြမ်းတမ်းရက်စက်လှသောကြောင့် အတင်းဝင် မတိုက်ရဲဘဲ အသာဆိုင်းငံ့ကာ အကွက်ကောင်းကို စောင့်နေရသည်။

ကျန်းလိန်ဝူ၏ ပုဆိန်သည် မရဏစားနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဘက် မဟုတ်ပါ။ မရဏစားသိုင်း၏ ကြမ်းတမ်းပြင်းထန်ပြီး ရက်စက်လှ သော စားရေးစားကွက်များ၏ ဖိနှိပ်တိုက်ခိုက်မှုကို ကျန်းလိန်ဝူ အလူးအလဲပင် ခံနေရသည်။

သည်အခြေအနေကို နားလည်သော ကျန်းလိန်ဝူသည် ပုဆိန်ကို ကိုင်စွဲ၍ ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ရန် စိတ်မကူးတော့။ ပုဆိန် နှင့် ရှလုံကို ဆတ်ခနဲ ပစ်ပေါက်သည်။ သူထံသို့ တန်းဝင်လာသော ပုဆိန်ကို ရှောင်လိုက်ရာ ရှလုံ၏ မရဏစားသိုင်း တိုက်စစ်ခေတ္တမျှ အားပျော့တုံ့နေ့းသည်။

တစ်ခဏလေးမျှသာပါ။ သို့သော် တစ်ခဏလေးအတွင်းမှာ ပင် ကျန်းလိန်ဝူက နောက်ကျောတွင် သိုင်းလွယ်ထားသော စားလွယ်

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဖတ်သိမ်း) ၂၀ ၁၇

ထဲမှ မိုးပုလဲစားကို လျင်မြန်စွာ ထုတ်ယူကိုင်ဆွဲလိုက်လေပြီ။

ကျန်းလိန်ဝူက မိုးပုလဲစားကို သွက်လက်မြန်ဆန်စွာ ဝေ့ ယမ်း လှုပ်ရှားခုတ်ထစ်ထိုးနှက်ကာ တိုက်စစ်ဆင်သည်။ ရှလုံ၏ မရဏစားသိုင်း ထိုးစစ်တုံ့နေ့းသည်။ ပျက်ပြယ်သည့်အကွက်တွေ ပျက်ပြယ်ကုန်သည်။

ဤတွင် ကျန်းလိန်ဝူက အသာစီးရလာသည်။ ခံစစ်အသေ အလဲ ပြုနေရာမှ တိုက်စစ်အနေအထားသို့ ပြောင်းကာ အသာစီးရ လာသည်။

မြောက်ပိုင်းနှင်းဖြူစံအိမ်တော်ရှင်ကြီး ရှလုံ၏ ဘေးပတ် ပတ်လည်တွင် မိုးပုလဲစား၏ စားရေးစားကွက်များ လွှမ်းမိုးလာ သည်။ ထူးထွေဆန်းပြားသော အားအင်လှိုင်းများသည်မို့လည်း စား လှုပ်ရှားမှုများတွင် ပေါ်ထွက်ကာ ဝန်းကျင်အနှံ့ ရေလှိုင်းဂယက်လို ပျံ့နှံ့သည်။

ရှလုံ တိုက်စစ်မဆင်နိုင်တော့။ မိမိကိုယ်ကို ခုခံကာကွယ် နိုင်ရန် ခံစစ်ကို ကျားကုတ်ကျားခဲဆိုသလို အစွမ်းကုန် ပြုနေရသည်။ ရှလုံ အရေးရှုံးနိမ့်တော့မည့်အရိပ်လက္ခဏာများပေါ်လွင်လာလေပြီ။

၁၈ (၁) တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

“ဓားစကြာဂေဟာရှင်လေး ဝန်ကို ကျုပ် ထျန်းလုံပုရည် တစ်ခုမေးချင်တယ်”

အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်နေသော တိုက်ပွဲကို ဘေးမှ ကြည့်ရှုအကဲဖြတ်နေသည့် ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းမင်းသား ထျန်း လုံပုရည်က စကားစသည်။

“ဘာများလဲ ... မေးပါ”

ဝန်ကျောက်ဖုန်က စကားကြောင်းပေးလိုက်သည်။

“ဓားစကြာဂေဟာရှင်လေးဝန် ... ဟောဒီမုန်တိုင်းနဂါးရဲ တိုက်ကို အရောက်လာခဲ့တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ”

ထျန်းလုံပုရည်က မေးသည်။

“အင်း ... မိုးပုလဲဓားကို အရယူဖို့လာခဲ့တယ် ဆိုပါတော့။

ဒါပေမဲ့ အခုတော့ မိုးပုလဲဓားကို အရယူချင်စိတ် မရှိတော့ဘူး”

ဝန်ကျောက်ဖုန်က လေသံအေးအေးဖြင့် ပြန်ဖြေသည်။

“ဂေဟာရှင်ဝန် ... ရှင် ဒီကိုရောက်လာတာ မိုးပုလဲဓားကို

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) (၁) ၃၉

ရယူချင်လို့ မဟုတ်လား၊ အခု မိုးပုလဲဓား ပေါ်ထွက်လာပြီ၊ ကျွန်မတို့ ပူးပေါင်းအရယူပြီး အကျိုးအမြတ်ကို ခွဲဝေခံစားကြတာပေါ့”

ရှလီယန်က ဝင်ပြောသည်။

ထျန်းလုံပုရည်နှင့် ရှလီယန်တို့၏ ရပ်တည်မှု အနေအထား ချင်း ကွဲပြားခြားနားကြသော်လည်း မိမိတို့နှင့်ပူးပေါင်းကာ ကျန်းလိန် ဝူကို အနိုင်တိုက်ခိုက်ပြီး မိုးပုလဲဓားကို အရယူရန် စည်းရုံးသိမ်းသွင်း မှု သဘောကတော့ အတူတူပင် ဖြစ်နေသည်။

“ကျွန်တော် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ ... မိုးပုလဲဓား ကို မလိုချင်တော့ဘူး”

ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းမင်းသား ထျန်းလုံပုရည်နှင့် မြောက်ပိုင်း နှင်းဖြူစံအိမ်တော်သခင်မလေး ရှလီယန်တို့ နှစ်ယောက် စိတ်အကြံ အတိုင်း လက်တွေ့မလုပ်နိုင်ကြတော့။ ဝန်ကျောက်ဖုန်၏ ပူးပေါင်း ပါဝင်မှုမရှိလျှင် သူတို့အနေဖြင့် သည်နေရာတွင် စုဝေးရောက်ရှိနေကြ သော သိုင်းသမားအပေါင်းကို ဦးဆောင်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။

“ရဲတိုက်သခင်ကြီးကော ဘယ်လိုလဲ”

ရှလီယန်က မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်သခင်ကြီးကို မေးလိမ့် လေသည်။

သူမ ဤရဲတိုက်သို့ စတင်ရောက်လာသည့်အချိန်က မိုးပုလဲ
စား ရယူရေးအတွက် အတူပူးပေါင်း လုပ်ဆောင်ကြရန် ကမ်းလှမ်း
ပြောဆိုခဲ့ရာတွင် ရှန်ကင်းစင်းက လက်ခံသည့်သဘောမျိုး ပြောခဲ့မှု
ကြောင့် ယခုလို မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

“ကျုပ်လည်း ဓားစကြာကောဟူင်လေးလို့ပါပဲ။ အခု မိုးပုလဲ
စားကို အလိုမရှိတော့ဘူး”

မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်သခင်ကြီး ရှကင်းခင်း၏ စကားက ရှလီ
ယန်အတွက် စိတ်ပျက်အားလျော့ဖွယ်ရာပင်။ ထိုအချိန်တွင် ကျန်း
လိန်ဝူနှင့် ရှလုံတို့နှစ်ယောက်မှာ အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်နေကြရာ
သိုင်းကွက် (၁၀) ကွက်ကျော်သွားခဲ့လေပြီ။

ဓားသိုင်းပညာစွမ်းရည် အနေဖြင့်ဆိုလျှင် ကျန်းလိန်ဝူက
ရှလုံထက် အနည်းငယ်သာ ကွာသည်။ လှုပ်ရှားမှုများကလည်း လူ
ငယ်လှရွယ်တစ်ယောက်ပီပီ သွက်လက်မြန်ဆန်သည်။ အသက်ပို
ကြီးသော ရှလုံကတော့ ကျန်းလိန်ဝူထက် အတွေ့အကြုံ ပိုများသည်။
နည်းပရိယာယ် ပိုကြွယ်ဝသည်။

ထို့ပြင် မရဏဓားကို လက်ကိုင်ထားရှိပြီး မရဏဓားသိုင်း
ကွက်များကိုလည်း တတ်မြောက်နေကြရာ ကျန်းလိန်ဝူ၏ အဆင့်မြင့်

တိုက်ကွက်တိုက်ချက်များကို ရင်ဆိုင်နေနိုင်သည်။ မရဏဓားနှင့်
မရဏဓားသိုင်းတို့သာ အားကိုးမရှိလျှင် ရှလုံအနေဖြင့် သည်လို ရင်
ဆိုင်နိုင်စွမ်းရှိမည် မဟုတ်ပေ။

သိုင်းကွက် (၁၀) ကွက်အတွင်း အရေးရှုံးနိမ့်သွားနိုင်သည်။
ကျန်းလိန်ဝူသည် သိုင်းပညာထက်မြက်အဆင့်မြင့်ပြီး မိုးပုလဲစားက
လည်း နာမည်ရ ရတနာဓားကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သော်လည်း
မရဏဓားနှင့် မရဏဓားသိုင်းတို့ကိုတော့ အုပ်စီးအနိုင်ယူနိုင်ခွင့် မရှိ
သေး။

တိုက်ပွဲသည် အရုံးအနိုင် အဖြေမပေါ်သေးဘဲ အကြိတ်
အနယ်ဖြစ်နေသည်။ မရဏဓားနှင့်မရဏဓားတို့၏ အစွမ်းက မြင့်
မားပြီး ဟန်ပိတ်ကြီးလှပေရာ ကျန်းလိန်ဝူအနေဖြင့် အသာစီးရ
သယောင်ယောင်မျှသာ ဖြစ်ကာ ပွဲသိမ်း အနိုင်ကွက်မဆင်နိုင်သေး။

“ကျွန်မတို့ အတူတူ ပူးပေါင်းလှုပ်ရှားကြရအောင်လား”
ရှုလီယန်က ထူးနိုးလုံပုရည်ကို ပြောလိုက်သည်။

ထူးနိုးလုံပုရည်တို့ ဂျက်မွန်ဂိုနယ်မှ သိုင်းသားများသည်
မာနအတော်ကြီးသည်။ တခြားလူများနှင့် ပူးပေါင်းကြလေ့မရှိ။ မိမိ
တို့ဘာသာ သီးသန့်လှုပ်ရှားကြသည်။ အပြင်အပ အကူအညီလည်း
မယူကြ။

သို့သော် ယခုလက်ရှိ အခြေအနေတွင် မရဏစားနှင့် မရဏ
စားသိုင်းကလည်း ပေါ်ထွက်လာပြီဖြစ်ရာ ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းမင်း
သား ထူးနိုးလုံပုရည်အနေဖြင့် မာန်မာနတွေကို တစ်ထစ်လျှော့ကာ
တစ်မျိုးတစ်ဖုံ စဉ်းစားရလေတော့မည်။

ထူးနိုးလုံပုရည်သည် သိုင်းလောကတွင် လွမ်းမိုးခေါင်း
ဆောင်လိုသောဆန္ဒ ရှိသည်။ မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်သို့ ရောက်လာခဲ့မှု
ကလည်း ထိုဆန္ဒပြည့်ဝအောင် ဆောင်ရွက်ရာတွင် အထူးအားကိုး
အားထားပြုနိုင်မည့် မိုးပုလဲစားကို အရယူနိုင်ဖို့ ဖြစ်သည်။

သို့သော် မမျှော်လင့်သော အခြေအနေအပြောင်းအလဲတွေ
ရုတ်တရက် ဖြစ်ပေါ်လာရာ သည်လို ထူးခြားအရေးပါသည့် အ
ပြောင်းအလဲဖြစ်ပွားချိန်တွင် မိမိတို့အတွက် အကျိုးအမြတ်ရနိုင်မည့်
အခွင့်အလမ်းကောင်းကို အရယူမှုဖြစ်မည်ဟု ထူးနိုးလုံပုရည် စဉ်း
စားရလေသည်။

မရဏစားနှင့်မရဏသိုင်းတို့ ကြောက်စရာကောင်းလောက်
အောင် ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းရက်စက်ပြီး စွမ်းပကားကြီးမားပုံတို့ကို
ထူးနိုးလုံပုရည် ကောင်းကောင်းသိထားသည်။

ပြီးတော့ မြောက်ပိုင်းနှင့်ဖြူစံအိမ်တော်ကလည်း အင်အား
မသေးလှ။ သိုင်းပညာစွမ်းကလည်း သိုင်းလောကတွင် နာမည်ရ
ထင်ရှားနေသည်။ မြောက်ပိုင်းနှင့်ဖြူစံအိမ်တော်သခင်ကြီးသည်
မရဏဂိုဏ်း၏ နောက်ဆုံးမျိုးဆက်လည်း ဖြစ်နေပြန်ရာ အကယ်၍
ရှုလုံကသာ မရဏဂိုဏ်းကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ထူထောင်လျှင် သိုင်း
လောက လွမ်းမိုးဦးဆောင်နိုင်မည့် စွမ်းရည်နှင့် အလားအလာတွေ
ရှိနေသည်။

ယခုလောလောဆယ် ရှုလုံကို တားဆီးစိန်ခေါ်နေသည့်
အန္တရာယ်မှာ ကျန်းလိန်ပုနှင့်မိုးပုလဲစားတို့ ဖြစ်နေသည်။ ထူးနိုးလိန်

ဂူနှင့် မိုးပုလဲစားတို့ကိုသာ အနိုင်ယူနိုင်ပါက ရှလုံအတွက် မရဏဂိုဏ်းကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ် ထူထောင်ဖို့ လမ်းကြောင်းရှင်းသွားပြီ။

ကျန်းလိန်ဂူနှင့် မိုးပုလဲစားတို့၏ အန္တရာယ်ကို ဖယ်ရှား ကျော်သွားရာတွင် မိမိကပါဝင်ကူညီပေးနိုင်လျှင် ပြန်လည်ထူထောင် လှုပ်ရှားလာမည့် မရဏဂိုဏ်းက မိမိကို အလေးအနက် ထားရပေ တော့မည်။ မဟာမိတ်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရပေတော့မည်။

မိမိတို့ ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းသမားများအနေဖြင့်လည်း မရဏဂိုဏ်း၏ မဟာမိတ်များအဖြစ် ဟိတ်ဟန်ကြီးလာမည်။ ထည်ဝါ လာမည်။ သိုင်းလောကတွင် လူတွင်ကျယ်လုပ်နိုင်မည်။

သည်လို တွေးဆမှုများဖြင့် ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းမင်းသား ထျန်းလုံပုရည်သည် မြောက်ပိုင်းနှင့်ဖြူစံအိမ်တော် သခင်မလေး ရှလီယန်နှင့်အတူ ပူးပေါင်းလှုပ်ရှားရန် ကမ်းလှမ်းလာမှုကို လက်ခံ ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းမင်းသား ထျန်းလုံပုရည်က မြောက်ပိုင်း နှင်းဖြူစံအိမ်တော် သခင်မလေးရှလီယန်နှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ကာ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလိုက်ခြင်းသည် အခြေအနေကို တစ် မျိုး ပြောင်းလဲသွားစေသည်။

မရဏဂိုဏ်းကို တစ်ကြော့ပြန် ထူထောင်လှုပ်ရှားရန် အကြံ ကြီးထားသူ မြောက်ပိုင်းနှင်းဖြူစံအိမ်တော်ရှင်ကြီး ရှလုံအတွက် လည်း ကြီးမားသော ထောက်ခံအားပေးမှု အကူအညီကြီး ဖြစ်သွား သည်။

“ဒါဆို ဘာစောင့်နေတာလဲ၊ အခုပဲ ဝင်တိုက်ကြစို့”

ရှလီယန်က ပြောပြောဆိုဆို ကျန်းလိန်ဂူနှင့်ရှလုံတို့ အကြိတ် အနယ် တိုက်ခိုက်နေရာ စင်မြင့်လေးဆီသို့ ပြေးသွားသည်။ အတူ ပူးပေါင်းလှုပ်ရှားရန် ဆုံးဖြတ်သဘောတူပြီးဖြစ်သော ထျန်းလုံပုရည် လည်း အတူလိုက်ပါလာသည်။

ရှလုံနှင့် အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်နေရသော ကျန်းလိန်ဂူ

၂၆ (၁) တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

အနေဖြင့် ရှုလုံဘက်မှ အင်အားကြီးသော စစ်ကူနှစ်ယောက် ပါဝင် လာလျှင် အရေးနိမ့်ရတော့မည်မှန်း တွေးမိသော ဝန်ကျောက်ဖုန် သည် ရှုလုံယန်နှင့် ထျန်းလုံပုရည်တို့ကို ကြားဖြတ်ကာ တားဆီး သည်။

ကျန်းလိန်ဝူအတွက် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့်သာ အတင်းကြားဝင် တိုက်ခိုက်သည်။ ဝန်ကျောက်ဖုန်၏ ဓားရှည်နှင့်သားရေကျာပွတ်တို့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ပြီးမို့ ကိုင်စွဲစရာ လက်နက်မရှိသော ဝန်ကျောက်ဖုန် မှာ လက်နက်မဲ့သာ ဝင်တိုက်ခိုက်ရလေသည်။

အတော်ပင် မိုက်ကန်းသောလုပ်ရပ်ဟု ဆိုရမည်။ မိမိ ကိုယ်မိမိ သေတွင်းထဲခုန်ဆင်းသလို ဖြစ်သည်။

ဤအခြေအနေကို နားလည်သဘောပေါက်သော ကျန်း လိန်ဝူသည် မိမိအပေါ် စေတနာထားသူ မိတ်ဆွေကောင်း ဝန် ကျောက်ဖုန်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီပေးရန် စင်မြင့်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်း သည်။

ရှုလုံက အခွင့်ကောင်းကို အလွတ်မပေး။ စင်မြင့်ပေါ်မှ ခုန် ဆင်းသွားသော ကျန်းလိန်ဝူကို အတင်းလိုက်တိုက်သည်။ မရဏဓား သိုင်း၏ အစွမ်းအထက်ဆုံးဖြစ်သော သေမင်း...ခါသံဓားကွက်ကို

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) (၁) ၂၇

ထုတ်သုံးသည်။

ကျန်းလိန်ဝူသည် လက်ပြန်ခတ်ချက်ဖြင့် ရှုလုံ၏ သေမင်း ခေါ်သံဓားကွက်ကို ခံဆောင်ရင်ဆိုင်ရသည်။ မရဏဓားသိုင်း၏ ကြမ်း တမ်းခက်ထန်အားပြင်းလှပုံအကြောင်း သိထားသည့်အတွက် ကျန်း လိန်ဝူသည် ရှုလုံနှင့် ဓားချင်းထိပ်တိုက်ခုတ်ထစ်မိခြင်းမရှိအောင် ကြိုးစားရှောင်တိမ်းနေခဲ့သည်။

ယခုမူ ဘယ်လိုမျှ မတတ်နိုင်တော့သည့် အခြေအနေမို့ ဓားချင်းဆိုင်ကာ ခုတ်မိလိုက်လေပြီ။

‘ဒတ် .. ထျန်း’

“ဟာ”

“အလို”

“ဒုက္ခပါပဲ”

“ခက်ပြီ”

ကြီးမားပြင်းထန်လှသော အင်အားအရှိန်အဟုန်ကြီးတစ်ခု ၏ ဖိနှိပ်လာမှုကို ကျန်းလိန်ဝူ ရင်ဆိုင်ရသည်။ အသက်ရှူပင် ကျပ် သလို ဖြစ်သည်။ ဓားကိုင်ထားသော ညာလက် ထုံကျင်သွားသလို ပြီးတော့ ညာလက်ရှိ ဓားရှည် ထက်ပိုင်းကျိုးသွားသည်။

၂၀ (၁) တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ဤဖြစ်ရပ်ကို မြင်တွေ့ရသော သိုင်းဇည့်သည် ပရိသတ်များ အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်ကုန်ကြသည်။ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ဆိုသလို အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ ရေရွတ်ကြသည်။

ကျင်းလိန်ဂူမှာမူ စင်မြင့်လေးအောက်သို့ ခုန်ဆင်းလျက်ရှိသည်။ ဝန်ကျောက်ဖုန်နှင့် ဘေးချင်းယှဉ်၍ ရပ်သည်။ ရှုလိယန်နှင့် ထျန်းလုံပုရည်တို့နှင့် ရင်ဆိုင်မိကြသည်။

ရှုလိယန်က ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို ချွတ်ကာ လက်ထဲတွင် စု၍ အသင့်ကိုင်ထားသည်။ ထျန်းလုံပုရည်က သူ၏ ရန်နှိမ်ဓားကို ညာလက်တွင် အသင့်ကိုင်ထားသည်။ သူတို့နှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော ကျန်းလိန်ဂူနှင့် ဝန်ကျောက်ဖုန်တို့မှာတော့ ဘာလက်နက်မျှမရှိ။ လက်နက်မဲ့ ဖြစ်နေကြသည်။

ရှုလုံသည် မရဏဓားကို ကိုင်စွဲကာ စင်မြင့်လေးပေါ်မှ ခုန်လွှားဆင်းလာသည်။ ရှုလိယန်၊ ထျန်းလုံပုရည်တို့နှင့်ပူးပေါင်း အားဖြည့်သည်။

ကျန်းလိန်ဂူနှင့် ဝန်ကျောက်ဖုန်တို့အတွက် အခြေအနေ ပိုဆိုးသွားသည်။ အန္တရာယ်ပိုကြီးလာသည်။ ရှုလုံ၊ ရှုလိယန်နှင့် ထျန်းလုံပုရည်တို့ သုံးယောက် ပူးပေါင်းအင်အားကို ကျန်းလိန်ဂူနှင့် ဝန်

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) (၁) ၂၉

ကျောက်ဖုန်တို့ နှစ်ယောက် ဘယ်လိုမျှ ယှဉ်နိုင်မည်မဟုတ်။ ထိုအချိန်မှာပင် ဖုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်သခင်ကြီး ရှန်ကင်းစင်းက လျှို့ဝှက်အချက်ပြမှုတစ်ခု ရုတ်တရက် ပြလုပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင်တော့ ...

‘ဝုန်း ဝုန်း .. ဒိုင်း .. ဝုန်း ဝုန်း .. ဒိုင်း .. ဝုန်း’

ပေါက်ကွဲသံများ မှန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်၏ နေရာအနံ့မှ စိစိ
ညံ့ညံ့ ပေါ်လာသည်။ မီးခိုးလုံးများ ရဲတိုက်တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းသည်။

“မီးလောင်နေပြီ”

“ပေါက်ကွဲကုန်ပြီ”

“ပြေးကြဟေ့ ပြေးကြ”

အော်ဟစ်သံများ ဆူညံစွာ ပေါ်ထွက်ကာ ယာယီစဉ်ခန်း
ဆောင်ကြီးထဲတွင် ရှိနေကြသော သိုင်းဧည့်သည်ပရိသတ်များ လွတ်
ရာလွတ်ကြောင်း ပြေးကြသည်။ အားလုံး သောသောရုတ်ရုတ်နှင့်
ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ဖြစ်ကုန်ကြလေပြီ။

သိုင်းဧည့်သည်ပရိသတ်များ ကစဉ့်ကုလျားနှင့်ရှုပ်ထွေးကုန်
ကြချိန်တွင် ကျန်းလိန်ဝူ၊ ဝန်ကျောက်ဖုန်နှင့် ရှန်ကင်းစင်းတို့ အခွင့်
ကောင်းယူကာ အများနှင့်ရောစေ၍ ကိုယ်လွတ်ရုန်းထွက်ခဲ့ကြသည်။

“လိုက်ကြ ... သူတို့သုံးယောက်ကို အလွတ်မပေးနဲ့”

ရှုလို့က အော်ဟစ်ကာ အမိန့်ပေးသည်။

“ပိုင်းဖမ်းကြစမ်း”

လျန်းလုံပုရည်၏ အမိန့်ပေးသံလည်း ဆက်တိုက်ဆိုသလို
ပေါ်ထွက်သည်။

မြောက်ပိုင်းနှင့်မြူစံအိမ်တော် သိုင်းသမားများနှင့် ဂျက်
မွန်ဂိုနယ်သိုင်းသမားများက ကျန်းလိန်ဝူနှင့် ချင်ကျောက်ဖုန်တို့ကို
လိုက်ဖမ်းကြသည်။ သို့သော် လူအများ ပြေးလွှားလှုပ်ရှားနေကြ
သည့် ကြားတွင် ဘယ်လိုမှ လိုက်မဖမ်းနိုင်။ မျက်ခြည်ပြတ်ကုန်ကြ
သည်။

ဖြစ်လာနိုင်သော အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ဘက်ပေါင်းစုံမှ
တွေးတောမှန်းဆကြသော ကျန်းလိန်ဝူနှင့် ရှန်ကင်းစင်းတို့သည်
ဘယ်လိုမျှ ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားနိုင်စွမ်း မရှိသည့် အကျဉ်းအကြပ်
အန္တရာယ် ကြုံတွေ့ကြရလျှင် နောက်ဆုံး ထွက်လမ်းပရိယာယ်အနေ
ဖြင့် မီးခိုးခုံးများ ဖောက်ခွဲကာ အရှုပ်ရှုပ်အထွေးထွေး ဖြစ်အောင်
ဖန်တီးပြီး အလွတ်ရုန်းထွက်ပြေးရန် ကြိုတင်စီမံပြင်ဆင်မှုများ လုပ်
ထားခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ရှန်ကင်းစင်းက အရေးပေါ် အချက်ပြမှန်လုပ်

၃၂ ဣ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

လိုက်သည်နှင့် ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း မီးခိုးဖုံးများကို ဆက်တိုက်ဖောက်ခွဲကြသည်။ မီးခိုးများ ရဲတိုက်တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်းသွားချိန်တွင် ရှန်ကင်းစင်း ကြိုတင်အမိန့်ပေးထားသည့်အတိုင်း မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက် သိုင်းသမားများက အန္တရာယ်ကြိုပြီဟု အော်ဟစ်ကြလျက် ထွက်ပြေးရန် ပြောဆိုကြသည်။ ကိုယ်တိုင်လည်း ဟိုပြေးသည်လွှား လုပ်သည်။

ဤသို့ လှုပ်ဆောင်မှုက တပ်လှန့် နှိုးဆော်လိုက်သလို ဖြစ်ကာ ကျန်သိုင်းစဉ်သည် ပဲရိသတ်များလည်း ပြေးကြလွှားကြနှင့် အခြေအနေ ရှုပ်ထွေးလျက် ကျန်းလိန်ဝူနှင့် ဝန်ကျောက်ဖုန်တို့အတွက် အလွတ်ရုန်းထွက်ရန် အခွင့်အလမ်း ရသွားခဲ့သည်။

ရှန်ကင်းစင်း၏ လမ်းပြခေါ်ဆောင်ပေးမှုဖြင့် သုံးယောက်သား မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်အပြင်သို့ ဘေးရန်ကင်းရှင်းစွာပင် ချောချောမောမော ရောက်သွားကြလေတော့သည်။

“မိတ်ဆွေတို့ရဲ့ ဒီနေ့ကူညီမှုကို အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ တစ်သက်လုံး မမေ့ဘဲ မှတ်သားထားပါမယ်၊ မိုးပုလဲစားကျိုးပြတ်သွားခဲ့တဲ့အတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူး။”

မြင်းကိုယ်စီစီးကာ အပြင်းစိုင်းနှင်လာကြရာ ဘေးကင်း

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ဣ ၃၃

လောက်သော နေရာသို့အရောက် မြင်းများကို ဇတ်သက်ရပ်လိုက်သောအခါ ဝန်ကျောက်ဖုန်က ပြောသည်။

“ရပါတယ် ... ရှလုံရဲ့ မရဏစားချက်ကြောင့် ကျိုးပြတ်သွားတာက မိုးပုလဲစား အစစ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ပုံစံတူ ပြုလုပ်ထားတဲ့အတူပါ၊ မိုးပုလဲစားအစစ်က လုံခြုံတဲ့နေရာမှာ သေသေချာချာ သိမ်းဆည်းထားပါတယ်”

ကျန်းလိန်ဝူက ပြောသည်။

“ဪ ... ဒီလိုကိုး၊ ခင်ဗျားက တော်တော်စေ့စပ်တာပဲကိုး၊ ဒီအတိုင်းဆို ခေါင်းပြန်ထောင်လာတဲ့ မရဏဂိုဏ်းကို နှိမ်နင်းဖို့ အားကိုးစရာလက်နက်ကောင်းတစ်ခု ရှိနေသေးတာပေါ့”

“ဒီကိစ္စမှာ မိတ်ဆွေလေး ဝန်ကျောက်ဖုန်ရဲ့ ဝိုင်းဝန်းကူညီမှုလည်း ပါနိုင်မယ် မဟုတ်လား”

ကျန်းလိန်ဝူက အကူအညီရယူရေးစကား တောက်လိုက်၏။

“ဟာ ... အတတ်နိုင်ဆုံး ပါဝင်ရမှာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အခုလောလောဆယ်မှာ ကျွန်တော်တို့ ဓားစကြာဂေဟာကို တောရိုင်းတစ်ခု ညီနောင် အန္တရာယ်ပြုလို့ ကျွန်တော် ဂေဟာကို အမြန်ပြန်ရဖို့မယ်၊ တောရိုင်းတစ်ခုညီနောင်ကို ကာကွယ်မောင်းထုတ်ပြန်ရင် မရဏ

၃၄ (၁) တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ဂိုဏ်းကို ခေါင်းပြန်မထောင်နိုင်အောင် နှိမ်နင်းတဲ့နေရာမှာ ဝိုင်းကု
ပေးပါမယ်”

“ကောင်းပါပြီ ... တောရိုင်းတစ္ဆေညီနောင်ရဲ့ အန္တရာယ်ကို
ရင်ဆိုင်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ ကူညီပေးနိုင်စရာများ ရှိသလား”

ကျန်းလိန်ပူက မေးသည်။

“ဒီစကားအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ တောရိုင်းတစ္ဆေ
ညီနောင်ရဲ့ အန္တရာယ်ကို ကျွန်တော်တို့ စားစကြာဂေဟာရဲ့ အင်အား
နဲ့ပဲ ရင်ဆိုင်ချေမှုန်းနိုင်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေတို့နှစ်ယောက် မရဏဂိုဏ်း
နဲ့ ပတ်သက်ပြီး လုပ်စရာရှိတာတွေသာ လုပ်ကြပါ။ တောရိုင်းတစ္ဆေ
ညီနောင်ကို ရင်ဆိုင်ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော် အရောက်ပူးပေါင်းမှာပါ။
စိတ်ချနေကြပါ”

“ဒါဆို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ နောက်ပြန်ဆိုကြမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ပြန်ဆိုကြမယ်”

အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်စကားများ ဆိုကြပြီးနောက် ဓား
စကြာဂေဟာရှင် ဝန်ကျောက်ဖုန် မြင်းကို အပြင်းစိုင်းနှင့် ထွက်ခွာ
သွားသည်။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) (၁) ၃၅

မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်တစ်ခုလုံး မီးခိုးများ ဖုံးလွှမ်းကာ သော
သောရုတ်ရုတ် လှုပ်ရှားနေကြသည်။

“ကျုပ်ရဲ့စံအိမ်တော်က လူတွေကို ရဲတိုက်ရဲက အရှေ့ဘက်
ကွင်းပြင်မှာ အစုခိုင်းမယ်။ ခင်ဗျားလူတွေကိုလည်း အဲဒီဘက်ကို
ခုစည်းခေါ်ပေးပေတော့”

ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်နေသော အခြေအနေတွင် မိမိတို့၏လူ
များ အုပ်စည်းမပျက် ရှိနေစေရေးအတွက် မြောက်ပိုင်းနှင့်ဖြူ စံအိမ်
တော်ရှင်ကြီး ရှုလုံက ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းမင်းသား ထျန်းလုံပုရည်ကို
ပြောလိုက်သည်။

ဤသို့ ပြောလိုက်ခြင်းသည် မရဏဂိုဏ်း ပြန်လည်ထူ
ထောင်ကာ တစ်ကြော့ပြန် လှုပ်ရှားမှုတွင် ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းသမား
များနှင့် ပူးပေါင်းရန် လက်ခံအသိအမှတ်ပြုလိုက်သည်သဘော ဖြစ်
သည်။

မရဏစားနှင့် မရဏစားသိုင်းပညာတို့ကို အထပ်ကြီးပြီး

၃၆ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

အတော်ပင် အားကိုးအားထားပြုနေသော ထျန်းလုံပုရည် သဘော တွေ့သွားရသည်။

“ကောင်းပါပြီ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး”

ထျန်းလုံပုရည်က တက်ကြွလေးစားစွာ အမိန့်နာခံသည်။

ရှုလုံကို ပြန်လည်ပေါ်ထွက်လာတော့မည့် မရဏဂိုဏ်း၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင်အဖြစ် ချီးမွမ်းဂုဏ်တင်သည့်အနေဖြင့် ‘ဂိုဏ်းချုပ် ကြီး’ ဟု တမင်သုံးနှုန်း ခေါ်ဝေါ်သည်။ ရှုလုံ ပီတိဖြစ်ရသည်။ ထျန်း လုံပုရည်၏ အကင်းပါးပြီး အကွက်မြင်တတ်မှုကိုလည်း ကောင်းစွာ သတိပြုမိသည်။

ရှုလုံယန်နှင့်စံအိမ်ဦးစီးများ မိမိတို့၏ စံအိမ်မှ သိုင်းသမား များကို ကွပ်ညှပ်စီးကြသလို ဂျက်မွန်ဂိုဏ်းသိုင်းခေါင်းဆောင်များ ကလည်း သက်ဆိုင်ရာသိုင်းသမားများကို ဆင့်ဆိုအမိန့်ပေးကြ သည်။

မြောက်ပိုင်းနှင့်ဖြူဂေဟာသည် စည်းကမ်းတင်းကျပ်သော သိုင်းအဖွဲ့အစည်း ဖြစ်သလို ဂျက်မွန်ဂိုဏ်း သိုင်းသမားတို့မှာလည်း မျိုးနွယ်ထုံးတမ်းစဉ်လာ ကွပ်ကဲမှုများ ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိတို့ သက်ဆိုင်ရာ သိုင်းသမားများကို ဝါး

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၃၆ ၃၇

အစည်းပြေသလို ဖရိုဖရဲ ဖြစ်မသွားရအောင် စနစ်တကျ စုစည်းနိုင် ကြသည်။ မီးခိုးများ ဖုံးလွှမ်းကာ သောသောရုတ်ရုတ် လှုပ်ရှားနေကြ သော မုန်တိုင်းနက်ရဲတိုက်ထဲမှ အုပ်စည်းပျက် အပြင်ဘက်သို့ ထွက်နိုင်ကြသည်။

ရဲတိုက်အရှေ့ဘက် ကွင်းပြင်တစ်နေရာတွင် စုစည်းနိုင်ကြ သည်။

“အခြေအနေတွေကိုတော့ အားလုံး ကိုယ်တွေ့မျက်မြင်မို့ သိနားကြပြီး ဖြစ်နေပါပြီ။ ဒါကြောင့် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောမနေ တော့ဘူး။ ဒီနေ့ မရဏစားနဲ့ မရဏစားသိုင်း ပြန်လည်ပေါ်ထွက်လာ ပြီး ခိုးပုလဲစားကိုလည်း ကျွဲမြတ်ပျက်ခိုးသွားအောင် တိုက်ခိုက် အောင်နိုင်ခဲ့တာကို မင်္ဂလာအဖြစ်ယူပြီး မရဏဂိုဏ်း ပြန်လည်ပေါ် ထွန်းကြောင်း ကျုပ် ရှုလုံ အတိအလင်း ကြေညာလိုက်တယ်”

စုဝေးမိသော မြောက်ပိုင်းနှင့်ဖြူစံအိမ် သိုင်းသမားများနှင့် ဂျက်မွန်ဂိုဏ်းသိုင်းသမားများရှေ့ရှိ အမြန်ပြုလုပ်ထားသော ဓား စင်မြင့်ထက်မှနေ၍ ရှုလုံက အောင်မြင်စုံကြွားစွာ ပြောသည်။

“မရဏဂိုဏ်း အောင်မြင်ပါစေ”

“မရဏဂိုဏ်း အခွန်ရှည်ပါစေ”

၃၇ ငါတို့တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

စုစည်းနေသော သိုင်းသမားများ အသံဖြိုင် ဟစ်ကြွေးကြ
သည်။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ရှုလုံ၊ သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ”

ဂျက်မွန်ဂိုနယ် သိုင်းမင်းသား ထွန်းလုံပုရည်က အတွင်း
အားသုံးကာ အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ဟစ်ကြွေးသည်။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးရှုလုံ သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ”

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ရှုလုံ အောင်မြင်ပါစေ”

“မရဏဂိုဏ်း အခွန်ရှည်ပါစေ”

ကျန်သိုင်းသမားအပေါင်းကလည်း တစ်ခဲနက် ကြွေးကျော်
ကြသည်။

“ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ထွန်းလုံပုရည် အသက်ရာကျော်
ရှည်ပါစေ”

အမြော်အမြင်ပြည့်ဝသော ရှုလုံက အော်ဟစ်လိုက်သည်။

“ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ထွန်းလုံပုရည် အသက်ရာကျော်
ရှည်ပါစေ”

“ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ထွန်းလုံပုရည် အောင်မြင်ပါစေ”

“မရဏဂိုဏ်း အခွန်ရှည်ပါစေ”

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ငါ ၃၉

စုဝေးနေကြသော သိုင်းသမားများက ညီညာဖျူဖုပ်
ကောင်းချီးပေးကြသည်။

မြောက်ပိုင်းနင်းဖြူမဟာရှင်ကြီး ရှုလုံနှင့် ဂျက်မွန်ဂိုနယ်
သိုင်းမင်းသား ထွန်းလုံပုရည်တို့ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ဖြစ်နေကြ
သည်။ သည်နေ့ မေ့ရှောင်လင့်သော အခြေအနေ ပြောင်းလဲမှုများ
ပေါ်ပေါက်လာကာ မရဏစားကို ထုတ်သုံးခဲ့ရာမှ မိုးပုလဲစားကို ခုတ်
ဖြတ်ဖျက်ဆီးနိုင်ကာ မရဏဂိုဏ်းကိုလည်း သိုင်းသမားအင်အား
တောင့်တင်းစွာ ပြန်လည်ထူထောင်ကာ ဦးစီးရှေ့ဆောင်နိုင်မှုကြောင့်
ရှုလုံ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေသည်။

မြောက်ပိုင်းနင်းဖြူစံအိမ်တော်မှာ မူလကပင် လူအင်အား
မနည်း။ ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းသမားတို့၏ အင်အားနှင့် ဟန်ဟိတ်က
လည်း မသေးလ။ သူ ဤသိုင်းအင်အားစု နှစ်ခုသည် မရဏဂိုဏ်း
၏ ပင်ရင်းအမာခံ ဖြစ်လာကြရာ မရဏဂိုဏ်းသည် ပြန်လည် တစ်
စခန်းထ ထူထောင်သည့်နေ့မှာပင် လူအင်အားအနေဖြင့် သိုင်း
လောက၏ ပထမတန်းအဆင့်တွင် ရှိနေပေပြီ။

မရဏစားနှင့်မရဏစားသိုင်းတို့၏ နာမည်ကျော်ကြား
ရှားမှုကလည်း တက်လမ်းရှာနေကြည့် လူငယ်သိုင်းသမားများကို

၄၀ (၁) တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ကောင်းစွာ ဆွဲဆောင်နိုင်ပေရာ နောင်လူသူအင်အား တိုးပွားစည်ပင် လာမည့်အလားအလာလည်း ကောင်းမွန်နေသည်။

မိမိတို့ ဂျက်မွန်ဂိုနယ် သိုင်းသမားများအနေဖြင့် ပြန်လည် ပေါ်ထွက်လာသည့် မရဏဂိုဏ်း၏ ပင်ရင်အမာခံအင်အားစုတစ်ခု အဖြစ် ပါဝင်ရလျက် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်နေရာကို မြှင့်လိုက်သည့်အတွက် ထျန်းလုံပုရည်လည်း အထူးပင် ဝမ်းသာ တက်ကြွနေသည်။

မရဏစား၏ အဓိကပြိုင်ဘက်ဖြစ်သော မိုးပုလဲစားမှာ လည်း ကျိုးဖြတ် ပျက်စီးသွားပြီဖြစ်ရာ (ကျိုးပြတ်သွားသည်မှာ မိုး ပုလဲစားအစစ်မဟုတ်ဘဲ အသွင်ဟူ ပြုလုပ်ထားသော အတုသာ ဖြစ်ကြောင်းကို မသိသေးသည့်အတွက်) မရဏဂိုဏ်းသည် ပြိုင်ဘက် မရှိ အင်အားကြီးမားပြီး တိုးတက်အောင်မြင်လျက် မိမိအဖို့လည်း “ရေမြင့်က ကြာတင့်” ဆိုသလို ဩဇာအာဏာ ကြီးမားလာတော့ သည်ဟု ယုံကြည်နေလေသည်။

“ဒီနေရာက ကျုပ်တို့ရဲ့ အခြေစိုက်နေရာ မဟုတ်တော့ ကြာ ကြာ ဆက်မနေတော့ဘူး၊ နှင်းဖြူစံအိမ်တော်ကို ပြန်မယ်၊ အဲဒီမှာ မရဏဂိုဏ်း ပြန်ထူထောင်တဲ့ အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနား ကျင်းပ

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇတ်သိမ်း) (၁) ၄၀

ရမယ်၊ ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကိုလည်း ကျုပ်တို့နဲ့အတူ လိုက်လာခဲ့ဖို့ စိတ်ခေါ်ပါရစေ”

ရှလုံက ထျန်းလုံပုရည်ကို ပြောသည်။

“ကောင်းပါတယ်၊ ပြီးရင် ဂျက်မွန်ဂိုနယ်က ကျုပ်ရဲ့ နတ် မြင်းပျံနန်းဆောင်ကို ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတို့ အလည်လိုက်ခဲ့ကြပါ၊ နတ်မြင်း ပျံ နန်းဆောင်မှာလည်း မရဏဂိုဏ်း ပြန်ထူထောင်တဲ့အထိမ်းအမှတ် အခမ်းအနား ကျင်းပရတာပေါ့”

ထျန်းလုံပုရည်က ဖြန့်ပြောသည်။

“ဟာ ... လိုက်ခဲ့မှာပေါ့၊ ကျုပ်ရဲ့ နှင်းဖြူစံအိမ်တော်နဲ့ မင်း သားလေးရဲ့ နတ်မြင်းပျံနန်းဆောင်တို့ဟာ မရဏဂိုဏ်းရဲ့ အမာခံ အခြေစိုက်စခန်းနေရာ နှစ်ခုပဲဟာ”

ထျန်းလုံပုရည် စိတ်ထဲတွင် ဘယ်လိုဆန္ဒမျိုး ရှိနေသည်ကို အက်ခတ်မိသော ရှလုံက ပြောလိုက်ရာ ထျန်းလုံပုရည် ပြုံးပြုံးကြီး ဖြစ်သွားရလေသည်။

“ဂိုဏ်းကို အထိုင်ကျအောင် ထူထောင်စိမ့်ပြီးရင် ဒုတိယ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို မရဏလျှိုဏ်ဂူဆီ ခေါ်ဆောင်ပို့ပေးမယ်၊ အဲဒီမှာ မရဏဂိုဏ်းရဲ့ သိုင်းပညာ အမွေအနှစ်တွေ ရှိတယ်၊ ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်

၄၂ ❖ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ရာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ❖ ၄၃

ကြီး လေလာသင်ယူနိုင်တာပေါ့”

ရှုလုံက ထျန်းလုံပုရည်ကြားနိုင်ရုံ တီးတိုးလေသံနှင့် ပြောသည်။

“ကျေးဇူးကြီးမြတ်လှပါတယ် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျား”

မိမိမျှော်လင့်ထားသည်ထက်ပင် အခွင့်အရေးများ ပိုရနေသောကြောင့် ထျန်းလုံပုရည်က အားရဝမ်းသာ ကျေးဇူးတင်စကားဆိုသည်။

ထျန်းလုံပုရည်လို နောက်လိုက်အင်အားရှိပြီး လုပ်ရည် ကိုင်ရည်လည်း ပြည့်ဝသော သိုင်းမင်းသားတစ်ယောက်ကို မိမိ၏ မိတ်ဘက်လူယုံအဖြစ် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းနိုင်ပြီမို့ ရှုလုံလည်း အထူးအားရကျေနပ်သည်။

အခန်း (၉)

တဝန်းဝန်း ပေါက်ကွဲသံများနှင့်အတူ မီးခိုးများ အလိပ်လိုက်ပေါ်ထွက် ဖုံးလွှမ်းနေလေသော မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်၏ သောသော ရုတ်ရုတ် ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ဆူညံနေသည့်အခြေအနေမှ ချင်လိန်ဝေ အပြင်သို့အရောက် အတင်းထိုးဖောက် ထွက်လာခဲ့သည်။

အပေါင်းအဖော်လည်း မပါ။ တစ်ကိုယ်တည်းလို့မို့ ချင်လိန်ဝေအနေဖြင့် ကိုယ်လွတ်ရုန်း ထွက်နိုင်ခဲ့သည်။ ရှင်းယန်မြို့ လရောင်ရိပ် စားသောက်ဆိုင်တွင် တွေ့ဆုံခဲ့သူ ဝန်ကျောက်ဖုန်အတွက် စိုးရိမ်ကြောင်ကြဲဖြစ်မိသော်လည်း ဝန်ကျောက်ဖုန်၏ သိုင်းပညာ အစွမ်းအစနှင့်ဆိုလျှင် အန္တရာယ်မကြုံနိုင်ဘဲ ဘေးလွတ်ရာသို့ အလွတ်ရုန်း ထွက်သွားနိုင်လိမ့်မည်ဟု တွက်သည်။

ထို့နောက် သူ၏ ခရီးပန်းတိုင်ဖြစ်သော မိုးမျှော်တောင်ထွင့်ဆီသို့ ခရီးဆက်သည်။ လမ်းခရီးတွင် မည်သည့်နေ့မျှ မဝင်

၄၄ ဧဝံ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

တော့ဘဲ ဦးတည်ချက်ဆီသို့သာ တစိုက်မတ်မတ် လာခဲ့ရာ သုံးရက် အကြာတွင် မိုးမွှော်တောင်ထွဋ်သို့ ရောက်သည်။

ကံကြမ္မာက ဖေးမမျက်နှာသာပေးနေသည်ဟု ဆိုရမည်လား မသိ။ မိုးမွှော်တောင်ထွဋ်သို့ ရောက်ချောမောမော ရောက်သည့် အပြင် ဝတ်ရုံစိမ်းနှင့်ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်နှင့်လည်း ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပင် ဆုံတွေ့ရလေသည်။

လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်မှာ အသက် (၆၀) ခန့် ရှိကြပြီး တစ်ယောက်က အရပ်အမောင်းအနေတော်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကလည်း သာမန်ဖြစ်ပြီး တစ်ယောက်က ပိန်သွယ်၍ အရပ်မြင့်မားသည်။ နှစ်ယောက်လုံး တိဗက်လူမျိုးများ၏ ရိုးရာဝတ်စုံပုံစံ သားရေသင်တိုင်းရှည်နှင့် သားရေဘောင်းဘီပြုများ ဝတ်ထားကြသည်။ ဝတ်စုံပုံစံက ဆင်တူ။

ဝတ်ရုံစိမ်းဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းဟု အမည်ရှိနေသော်လည်း ဘာဝတ်ရုံမျှ မြဲမထားကြ။ ဝတ်ထားသည့် သားရေအဝတ်အစားများကလည်း ဘာရောင်မျှ အထွေအထူး ဆိုးမထား သဘာဝသားရေရောင်သာ ဖြစ်သည်။ ဆောင်းထားသည့် အနားကျယ်ကျယ်ဝိုင်းဆိုင်၊ ဆိတ်ခွာသားရေဦးထုပ်များကလည်း အနီကလည်းမဟုတ်၊ အစိမ်း

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ဧဝံ ၄၅

လည်း မဟုတ်။ သာမန်အဖြူရောင်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

ထူးခြားမှုဟူ၍ ထိုသားရေဦးထုပ်များ၏ သိုင်းကြိုးနှင့် အနားပတ်တို့သာ ဖြစ်သည်။ အရပ်မြင့်မြင့် ပိန်ပိန်သွယ်သွယ် လူထူးဆန်း၏ ဦးထုပ်ကြိုးနှင့် အနားပတ်တို့က အနီရောင် သာမန်အရွယ်အစားရှိသည့် လူထူးဆန်းကတော့ကတော့ ဦးထုပ်သိုင်းကြိုးအစိမ်းနှင့် အနားပတ်အစိမ်း။

ဤကွဲပြားခြားနားမှုကို အကြောင်းပြု၍ အကင်းပါးပြီး ဉာဏ်ကောင်းသော ချင်လိန်ဝေက ပိန်သွယ်သွယ်ကို ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်း၊ သာမန်ခန္ဓာကိုယ်ရှိသူကို ဝတ်ရုံစိမ်းလူထူးဆန်းဟု ခွဲခြားသတ်မှတ်လိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော် ချင်လိန်ဝေ၊ ဝတ်ရုံနီလူထူးဆန်းနဲ့ ဝတ်ရုံစိမ်းလူထူးဆန်း ဆရာကြီးနှစ်ယောက်ကို ဂါရဝပြုပါတယ်”

ချင်လိန်ဝေက တောင်ထွဋ်ထိပ် မြေပြင်တွင် ဒူးထုပ်တိုင်ကာ ရိုသေစွာ ဂါရဝပြုသည်။

“မင်းက ငါတို့ဆီကို အလည်အပတ် ရောက်လာတာဟာ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး”

ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းက စကားအစပျိုးသည်။

၂၂) ၂၂၂ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

တော့တဲ့ ဦးတည်ချက်ဆိုသို့သာ တစိုက်မတ်မတ် လာခဲ့ရာ သုံးရက်
အကြာတွင် မိုးရွှေတောင်ထွဋ်သို့ ရောက်သည်။

ကံကြမ္မာက ဖေးမမျက်နှာသာပေးနေသည်ဟု ဆိုရမည်
လား မသိ။ မိုးရွှေတောင်ထွဋ်သို့ ချောချောမောမော ရောက်သည်
အပြင် ဝတ်ရုံစိမ်းနှင့်ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်နှင့်လည်း ဆိုက်
ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ပင် ဆုံတွေ့ရလေသည်။

လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်မှာ အသက် (၆၀) ခန့် ရှိကြပြီး
တစ်ယောက်က အရပ်အမောင်းအနေတော်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်က
လည်း သာမန်ဖြစ်ပြီး တစ်ယောက်က ပိန်သွယ်၍ အရပ်မြင့်မား
သည်။ နှစ်ယောက်လုံး တိဗက်လူမျိုးများ၏ ရိုးရာဝတ်စုံပုံစံ သားရေ
သင်တိုင်းရှည်နှင့် သားရေဘောင်းဘီပွများ ဝတ်ထားကြသည်။ ဝတ်စုံ
ပုံစံက ဆင်တူ။

ဝတ်ရုံစိမ်းဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းဟု အမည်ရှိနေသော်လည်း
ဘာဝတ်ရုံမျှ မြို့မထားကြ။ ဝတ်ထားသည့် သားရေအဝတ်အစားများ
ကလည်း ဘာရောင်မျှ အထွေအထူး ဆိုးမထား သဘာဝသားရေ
ရောင်သာ ဖြစ်သည်။ ဆောင်းထားသည့် အနားကျယ်ကျယ်ပိုင်းပိုင်း၊
ဆိတ်ခွာသားရေဦးထုပ်များကလည်း အနီလည်းမဟုတ်။ အစိမ်း

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၂၅

လည်း မဟုတ်။ သာမန်အဖြူရောင်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

လူခြားမူဟူ၍ ထိုသားရေဦးထုပ်များ၏ သိုင်းကြိုးနှင့်
အနားပတ်တို့သာ ဖြစ်သည်။ အရပ်မြင့်မြင့် ပိန်ပိန်သွယ်သွယ် လူထူး
ဆန်း၏ ဦးထုပ်ကြိုးနှင့် အနားပတ်တို့က အနီရောင် သာမန်
အရွယ်အစားရှိသည့် လူထူးဆန်းကတော့ကတော့ ဦးထုပ်သိုင်းကြိုး
အစိမ်းနှင့် အနားပတ်အစိမ်း။

ဤကွဲပြားခြားနားမှုကို အကြောင်းပြု၍ အကင်းပါးပြီး
ညဏ်ကောင်းသော ချင်လိန်ဝေက ပိန်သွယ်သွယ်ကို ဝတ်ရုံနီ လူထူး
လူဆန်း၊ သာမန်ခန္ဓာကိုယ်ရှိသူကို ဝတ်ရုံစိမ်းလူထူးဆန်းဟု ခွဲခြား
သတ်မှတ်လိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော် ချင်လိန်ဝေ၊ ဝတ်ရုံနီလူထူးဆန်းနဲ့ ဝတ်ရုံစိမ်း
လူထူးဆန်း ဆရာကြီးနှစ်ယောက်ကို ဂါရဝပြုပါတယ်”

ချင်လိန်ဝေက တောင်ထွဋ်ထိပ် မြေပြင်တွင် ခူးထုပ်တိုင်
ကာ ရိုသေစွာ ဂါရဝပြုသည်။

“မင်းက ငါတို့ဆီကို အလည်အပတ် ရောက်လာတာတော့
ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး”

ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းက စကားအစပျိုးသည်။

၄၆ ၂၀ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

“ဘာကြောင့် ရောက်လာတယ်ဆိုတာ ပြောပေတော့”
ဝတ်ရုံစိမ်း လူထူးဆန်းက စကားအဆုံးသတ်ပေးသည်။

“နှင်းတောင်ယောဂီလေးယောက်တို့က လမ်းညွှန်စေလွှတ်
လိုက်လို့ပါ”

ချင်လိန်ဝေက ပြောလိုက်သည်။

“ဪ ... အင်း အင်း”

ဝတ်ရုံစိမ်း လူထူးဆန်း ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်သည်။

“သူတို့ ကွယ်လွန်သွားကြပြီကိုး”

ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းက စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့် ရေရွတ်
သည်။

မိမိရောက်လာရသည်အကြောင်းရင်းကို ပြောပြလိုက်သည်
နှင့် နှင်းတောင်ယောဂီလေးယောက်တို့ သေဆုံးသွားကြပြီဟု ဒက်ခ
နံသိသွားသောကြောင့် ဤလူထူးဆန်းနှစ်ယောက်နှင့် နှင်းတောင်
ယောဂီတို့အကြား ဆက်နွယ်ပတ်သက်မှုမှာ မိမိထင်မှတ်ထားသည်
ထက် ပိုမို လေးနက်ကြောင်း ချင်လိန်ဝေ နားလည်လိုက်ရသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... သူတို့လေးယောက် ကွယ်လွန်သွားကြပါပြီ၊
မကွယ်လွန်ခင် နှင်းတောင်သိုင်းကျမ်း အမွေပေးခဲ့ပါတယ်၊ ဆရာကြီး

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ရာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၀ ၄၇

နှစ်ယောက်ထံ သွားရောက်တွေ့ဆုံဖို့ မှာကြားပြီး ခရီးလမ်းညွှန်ခဲ့
ပါတယ်”

ချင်လိန်ဝေက ရှင်းပြသည်။

“သိပြီ ... မင်း ငါတို့နဲ့အတူ ခုနစ်ရက် နေထိုင်ပါ”

ဝတ်ရုံစိမ်းလူထူးဆန်းက စပြောသည်။

“အဲဒီ ခုနစ်ရက်အတွင်း မင်းကို သန့်စင်မနောအတွင်းအား
ကျင့်စဉ် သင်ပေးမယ်”

ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းက စကားကိုလက်စသတ်ပေးသည်။

“သန့်စင်မနော အတွင်းအားကျင့်စဉ်” ဆိုသည်ကို ယနေ့မှ
ချင်လိန်ဝေ ကြားဖူးသည်။ သို့သော် အဆင့်မြင့်ပြီး အစွမ်းထက်မြက်
လှသော ထိပ်တန်းအတွင်းအားကျင့်စဉ် တစ်ခုဖြစ်ကြောင်းကိုတော့
နားလည်သည်။

သူ၏ လက်ရှိအတွင်းအားအဆင့်မှာ နှင်းတောင်သိုင်းပညာ
လို အဆင့်မြင့် အစွမ်းထက်သိုင်းပညာလေ့ကျင့်သင်ယူရန် အဆင်မ
ပြေဘဲရှိနေရာ အဆင့်မြင့်အတွင်းအားကျင့်စဉ်တစ်ခု သင်ကြားခွင့်ရရှိ
သည့်အတွက် အတော်ဝမ်းသာသည်။ ခုတ်အားလည်းတက်သည်။

သို့သော် သူ့လို အတွင်းအားအဆင့် နိမ့်ကျသူတစ်ယောက်

၇၈ ဣ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

အနေဖြင့် အဆင့်မြင့် အစွမ်းထက်အတွင်းအားကျင့်စဉ်ကို (၇) ရက် တည်းနှင့် ပေါက်မြောက်အောင်မြင်အောင် လေ့ကျင့်နိုင်ပါမည်လား ဟု သံသယအတွေး ဝင်သည်။

“ဟိုလေ”

ချင်လိန်ဝေက (၇) ရက်သာ အချိန်ပေးသည်မှာ နည်းလွန်းကြောင်း စောဒကတက်လိုသော်လည်း နှုတ်မှစကားလုံးများ ပြောမလျှောက်ဘဲ တုံ့နှေးနေသည်။

“ခုနစ်ရက်ထက်ပိုပြီး အချိန်မပေးနိုင်ဘူး”

ချင်လိန်ဝေ စောဒကတက် ပြောကြားမည်ကို ရိပ်မိမှန်းဆမိဟန်ဖြင့် ဝတ်ရုံနီလူထူးဆန်းက ပြောသည်။

“ခုနစ်ရက်အတွင်း သန့်စင်မနော အတွင်းအားကျင့်စဉ်ကို ရအောင်သင်ယူဖို့သာ ကြိုးစားပေတော့”

ဝတ်ရုံနီလူထူးဆန်းက အပြတ်ဝင်ပြောသည်။

ချင်လိန်ဝေ စောဒက မတတ်နိုင်တော့။ ဝတ်ရုံနီ ဝတ်ရုံစိမ်း လူထူးဆန်းနှစ်ယောက် စီမံပေးမှု အစီအစဉ်ကို လက်ခံလိုက်နာရလေ တော့သည်။

ဝတ်ရုံနီ ဝတ်ရုံစိမ်း လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်သည် အချိန်ကို အပြည့်အဝ တန်ဖိုးထား အသုံးချသည်။ ချင်လိန်ဝေက သူတို့ပြောသည့် အစီအစဉ်ကို လိုက်နာရန် သဘောတူလက်ခံလိုက်သည်နှင့် “သန့်စင်မနောအတွင်းအားကျင့်စဉ်” ကို စတင်သင်ကြားပြသပေးကြသည်။

ပထမဆုံး သန့်စင်မနောအတွင်းအား ကျင့်စဉ်၏ အခြေခံ သဘောစစ်မြစ်ကို ရှင်းပြကြသည်။

“သန့်စင်မနောအတွင်းအား ကျင့်စဉ်ဟာ သဘာဝအခြေအနေအတိုင်း လက်ခံပြီး လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်မှုကို အခြေခံတယ်”

“သဘာဝ အခြေအနေက ပူအိုက်မယ်ဆိုရင် ပူအိုက်တာကို ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် လုပ်ရမယ်။ ဆန့်ကျင်ပြီး ပြုပြင်ပြောင်းလဲဖို့ လုံးဝ မကြိုးစားရဘူး”

“စိတ်ထဲကတောင် သဘာဝအခြေအနေကို ဆန့်ကျင်အံ့တာ

၅၀ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

မစဉ်းစားရဘူး”

“စိတ်ဆန္ဒကို ဦးစားမပေးဘဲ ဖြစ်ချင်တာထက် ဖြစ်နေတာကို လက်ခံရမယ်၊ ဖြစ်သင့်တာထက် ပိုပြီး မျှော်လင့်ချက် မထားနဲ့”

“သဘာဝနဲ့ လိုက်လျောညီထွေဖြစ်သွားရင် မင်းရဲ့ မနောစိတ်ဟာ သန့်စင်လာမယ်၊ အားကောင်းလာမယ်၊ အတိုင်းမသိအောင် ထက်မြက်တဲ့ စွမ်းအားတွေ ရှိလာလိမ့်မယ်”

ဝတ်ရုံစိမ်း၊ ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်း နှစ်ယောက်သည် သူတို့၏ ထူးဆန်းသော စကားပြောပုံအတိုင်း တစ်ယောက်တည်းက အစအဆုံး မပြောဘဲ တစ်ယောက်တစ်လှည့် ပြောဆိုရှင်းပြသည်။

ထို့နောက် သန့်စင်မနောအတွင်းအား ကျင့်စဉ်ကိုလည်း တစ်ယောက်တစ်လှည့်စီ သင်ကြပေးကြသည်။ တစ်ယောက်တစ်ခွန်း အလှည့်ကျ ပြောဆိုပုံမှာ ထူးခြားသော်လည်း ရှင်းလင်းပြတ်သားသည်။ အပိုစကားတွေ တစ်ခုမျှမပါ။ တိုတိုနှင့်လိုရင်းကို သိရှိနားလည်စေသည်။

ချင်လိန်ဝေသည် ဉာဏ်ကောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ဝတ်ရုံစိမ်း၊ ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းနှစ်ယောက် တစ်လှည့်စီ တိုတိုတုတ်တုတ် ရှင်းလင်းသင်ပြပေးသော သန့်စင်မနောအတွင်း

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၁ ၅၁

အား ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းများကို ခေါင်းထဲတွင် စွဲနေအောင် မှတ်မိသွားလေတော့သည်။

“ကဲ ... မင်းဘာသာမင်း လက်တွေ့ လေ့ကျင့်ကြည့်ပေတော့”

“ခုံနစ်ရက်အတွင်းမှာတော့ မင်း မရှင်းလင်းတာတွေရှိရင် ငါတို့ကို မေးနိုင်တယ်”

ဝတ်ရုံစိမ်းနှင့် ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်တို့ ထွက်သွားကြသည်။

ချင်လိန်ဝေသည် ဘာမျှ အထွေအထူး စဉ်းစားမနေတော့။ သူ့ရောက်ရှိနေသည့်နေရာတွင်ပင် လူထူးဆန်းနှစ်ယောက် ရှင်းလင်းပြောဆိုသင်ပြသွားသော ကိုယ်နေဟန်ထားအတိုင်း ထိုင်ကာ သန့်စင်မနောအတွင်းအားကျင့်စဉ်ကို စတင်လေ့ကျင့်လေတော့သည်။

ညအတော်နက်မှ ဝတ်ရုံစိမ်းနှင့်ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်း နှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာကြကာ ချင်လိန်ဝေကို သစ်သီးဖျော်ရည်တစ်ခွက် တိုက်သည်။ အိပ်စက်ရန် နေရာထိုင်ခင်း ပေးသည်။ အိပ်မက်သောအခါတွင် လဲလျောင်းရမည့် အနေအထား၊ အသက်ရှူသွင်းရှူထုတ်ပုံ နည်းလမ်းနှင့် စိတ်အာရုံစုစည်းမှု သဘောများကို

၅၂ ဇာတ်ကားတိုလေးအောင်

ကြားပြသပေးသည်။

ချင်လိန်ဝေသည် ဝတ်ရုံစိမ်းနှင့်ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်း နှစ်ယောက် သင်ပြသွားသည့် ကိုယ်နေဟန်ထားအတိုင်း စနစ်တကျ လဲလျောင်းပြီး အိပ်စက်သည်။ အိပ်စက်ရင်း အတွင်းအား လေ့ကျင့်သည့် သဘောမျိုးဖြစ်နေစေရန် သင်ပြပေးသွားကြောင်း နားလည်သည့်အတွက် လူထူးဆန်းနှစ်ယောက် ပြောပြသွားသည့်အတိုင်း တစ်သေမတိမ်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်သည်။

ချင်လိန်ဝေ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်ပင် အိပ်ပျော်သွားခဲ့ပါသည်။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ရာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ဇာတ် ၅၃

နောက်တစ်နေ့နံနက် ချင်လိန်ဝေ အိပ်ရာမှ နိုးလာသောအခါ ဘေးနားရှိ စားပွဲလေးပေါ်တွင် အသားဆန်ပြုတ်တစ်ပန်းကန်လုံး ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

လူထူးဆန်းတစ်ယောက် လာချထားပေးကြောင်းတွေ့ သိသည်။ ဆန်ပြုတ်သည် အေးစက်စပြုနေရာ လာချပေးထားသည့် အချိန် အတန်ကြာပြီဟုလည်း ခန့်မှန်းနိုင်သည်။ ဆန်ပြုတ်လာထားသော်လည်း မိမိကို နှိုးမသွားသောကြောင့် ဘာသာအိပ်ရာမှ ထစေရန်ဟု သဘောပေါက်သည်။

“ငါ သင့်ရုံပဲ အိပ်မှဖြစ်မယ်၊ မနက်စောစောထပြီး အတွင်းအား လေ့ကျင့်ရမယ်၊ ညလည်း နောက်ကျမှ အိပ်မယ်”

ချင်လိန်ဝေ၏ စိတ်ထဲမှ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်။

ဆန်ပြုတ်သောက်ပြီးသည်နှင့် သန့်စင်မနောအတွင်းအား လေ့ကျင့်သည်။ မိမိကို (၇) ရက်သာ ခွင့်ပြုချက်ပေးထားခြင်းကို စိန်ခေါ်မှု တစ်မျိုးဟု ချင်လိန်ဝေက သဘောထားကာ မိမိကလေး

၅၄ ၀၀ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ထိုသတ်မှတ်ကာလအတွင်း တူးချွန်အောင်မြင်အောင် အစွမ်းကုန်
ဝိရိယစိုက်ထုတ် ကြိုးစားမည်ဟု သဒ္ဓါဋ္ဌာန် ချသည်။

စိတ်အာရုံကို တည်ငြိမ်အောင် ပြုကာ အတွင်းအားကို စူး
စိုက်လေ့ကျင့်သည်။ အာရုံစုစည်းမှုကို စိတ်က ငြင်းထန်နေရာ အာရုံ
ကို ကြာရှည်တည်ငြိမ်အောင် စုစည်း၍ခေ၊ အာရုံပျံ့လွင့်နေသည်။
အစွမ်းကုန်ကြိုးစားကာ တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းသိမ်းနေရသည်။

အချိန်အတော်ကြာသွားပြီး အတွင်းအား လေ့ကျင့်မှု အချိန်
အတော်လေးရလာသောအခါတွင်မှ အာရုံပျံ့လွင့်မှုမှ မရှိလှတော့ဘဲ
စိတ်မှာ အသင့်အတင့် တည်ငြိမ်လေသည်။ တစ်ချက်တစ်ချက်တွင်
အာရုံပျံ့လွင့်သွားသေးသော်လည်း ချက်ချင်းပင် ထိန်းချုပ်နိုင်သည်။

ထို့နောက် အာရုံပျံ့လွင့်မှု မရှိ ပကတိ စိတ်တည်ငြိမ်စွာဖြင့်
သန့်စင်မနေအတွင်းအား လေ့ကျင့်မှုကို စူးစူးနီနီစိုက်စိုက် လုပ်ဆောင်
လာနိုင်သည်။ အောင်မြင်မှုလည်း ထိုကဲ့သို့သလောက်ရသည်။
အတွင်းအား အတန်အသင့် တိုးပွားလာသည်။ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း
သွေးလေ လည်ပတ်မှု ချောမွေ့ညင်သာ သန့်စင်လာသည်။

စိတ်ပါလက်ပါနှင့် အာရုံစူးနစ်စွာ လေ့ကျင့်လိုက်ရာ အချိန်
တွေကုန်သွားသည်ကိုပင် သတိမပြုမိဘဲ။ အာရုံစုစည်းထားမှု

နှင်းတောင်မဟာစားကုန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ၀၀ ၅၅

တစ်ချက်လွတ်သွားသည်တွင် ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှုကို ခံစားရတော့
မှ အားခဲမာန်တင်းကာ အတွင်းအားလေ့ကျင့်နေမှုကို လျှော့ချသည်။

ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ် စူးစမ်းရာ မွန်းလွဲပိုင်းပင် ချောက်နေ
သည်ကို သိရသည်။ ဗိုက်ထဲကလည်း တကြပ်ကြပ် ဆာလောင်
လျက်ရှိပြီး နှာခေါင်းမှ ထမင်းနံ့ဟင်းနံ့များ ရသည်။ အစတွင်တော့
ဆာလောင်သည့် စိတ်ကြောင့် သည်လို အနံ့ရသလိုလို ဖြစ်သည်ဟု
ထင်မိသေးလည်။

သေသေချာချာပြုကြည့်တော့မှ အနံ့များ အမှန်တကယ်
ရနေကြီး သူ့ဘေးနားတွင်လည်း ထမင်းနှင့်ဟင်းများ အရနံ့သင့် ပြင်
ဆင်ဇ္ဈထားလျက် ရှိနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ အလွန်ပင် ဆာလောင်
နေသောကြောင့် ငေါက်ခနဲထကာ ထမင်းဟင်းများကို အားပါးတရ
စားသောက်လေရာ ထမင်းဟင်းအားလုံး ကုန်သွားလေတော့သည်။

ထမင်းပန်းကန် ဟင်းပန်းကန်များကို ဆေးကြောသန့်စင်ပြီး
နောက် ခေတ္တ အနားယူကာ အတွင်းအား လေ့ကျင့်မှု ဆက်လက်ပြု
လုပ်သည်။ ကြိုးစားပမ်းစား လေ့ကျင့်နေလိုက်ရာ ဖျတ်ခနဲ တည်ငြိမ်
မှု ပျက်သွား၍ အာရုံပြု စူးစမ်းကြည့်မိမှ ညအတော် မိုးချုပ်နေ
ကြောင်း သိရလေသည်။ သူ့ဘေးနားတွင်တော့ သစ်သီးဖျော်ရည်

၅၆ ၉၁ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

တစ်ဖန်ခွက် ရှိနေသည်။ ချင်လိန်ဝေက ချိုမွှေးသော သစ်သီးဖျော်ရည်ကို အားရပါးရပင် မော့သောက်ပစ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သန့်စင်မနောအတွင်းအား လေ့ကျင့်မှု ဆက်လက်ပြုလုပ်ရာ ညသန်းခေါင်ကျော်မှပင် အိပ်ရာဝင်လေသည်။ ပထမနေ့ လေ့ကျင့်မှု အဆင်ပြေချောမောသည့်အတွက် ချင်လိန်ဝေအားတက်သည်။ မိမိသန္တိဋ္ဌာန်ချထားသည့်အတိုင်း လုပ်နိုင်လေတော့မည်ဟုလည်း တွေးသည်။

နောက်ရက်များတွင်လည်း ဤနည်းနှင့်ပင် အပတ်တကုတ် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ရာ ချင်လိန်ဝေ၏ အတွင်းအားအခြေအနေမှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမိုမြင့်မား နက်ရှိုင်းလာခဲ့လေသည်။ သန့်စင်မနောအတွင်းအား ကျင့်စဉ် လေ့ကျင့်မှုတွင် အခက်အခဲ အနည်းအကျဉ်း တွေ့ရသေးသည်။

သို့သော် ချင်လိန်ဝေသည် ဂတ်ရုံစိမ်းနှင့်ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်ကို သွားရောက်မေးမြန်းခြင်း ပြုမနေတော့။ မိမိဘာသာ ကြိုးစားကာ အကြံဉာဏ်ထုတ် စဉ်းစားပြီး အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းကျော်လွှားခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် သတ်မှတ်ပေးထားသော အချိန်ကာလ (၇)ရက်

နှင်းတောင်မဟာမားကွန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ၉၇

စေ့မြောက်သွားသည်။ မိုးပျံတောင်ထွဋ်မှ ထွက်ခွာရတော့မည့်အချိန်တွင် တောင်အောက်မဆင်းမီ ချင်လိန်ဝေက ဝတ်ရုံစိမ်းနှင့်ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်း နှစ်ယောက်ကို ဦးချက်တော့ကာ နှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုလေသည်။

လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်က အတွင်းဒဏ်နှင့်အဆိပ်သင့်ဒဏ်များ ကုသပျောက်ကင်းစေနိုင်သော 'ဇီဝိညာဉ်' ဆေးလုံး (၃) လုံး ထည့်ထားသော လက်မခန့်ရှိ ကျောက်စိမ်းပုလင်းငယ်လေးကို ချင်လိန်ဝေအား လက်ဆောင်အဖြစ် ချီးမြှင့်သည်။

"မင်းဟာ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်ပြီး ဝိရိယကောင်းတယ်"

"ဒါပေမဲ့ မာနစိတ်လေး ရှိနေတာကတော့ မကောင်းဘူး"

"မာနစိတ် ပပျောက်အောင် ကြိုးစားပါ"

"မင်း သိုင်းလူချွန်သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်တယ်"

ဝတ်ရုံစိမ်းနှင့်ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်းနှစ်ယောက်တို့သည် သူတို့၏ လုံးစံအတိုင်း တစ်ယောက်တစ်ခွန်းစီ အလှည့်ကျ စကားပြော၍ နောက်ဆုံး မှာကြားဆုံးမသည်။

မိုးပျံတောင်ထွဋ်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့သော ချင်လိန်ဝေသည် တောင်အောက်သို့ တစ်ခါတည်း မဆင်းပေ။ သန့်စင်မနောအတွင်း အား ကျင့်စဉ် လေ့ကျင့်ခဲ့ပြီး အတွင်းအားများကို တိုးပွားနက်ရှိုင်းလာ သည့်အတွက် နှင်းတောင်ယောဂီများ အမွေပေးခဲ့သော နှင်းတောင် သိုင်းကျမ်းထံမှ သိုင်းပညာများကို စတင်လေ့ကျင့်လိုစိတ် ပြင်းပြ ထက်သန်နေရာ သိုင်းလေ့ကျင့်ရန် နေရာလိုက်ရှာသည်။

အစကတော့ မိုးပျံတောင်ထွဋ်ပေါ်တွင်ပင် ရက်အနည်း ငယ် ထပ်မံနေထိုင်ခွင့် တောင်းကာ နှင်းတောင်သိုင်းကျမ်းကို ဖတ်ရွှ လေ့ကျင့်ဖို့ စိတ်ကူးရှိသည်။ သိုင်းကျမ်းထံမှ မရှင်းလင်းသည်များ ရှိပါကလည်း ဝတ်ရုံစိမ်းနှင့် ဝတ်ရုံနီတို့ကို မေးမြန်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ထိုလူထူးဆန်းနှစ်ယောက်က နှင်းတောင်သိုင်း ကျမ်းအကြောင်း ဘာမျှ စကားမစသည့်အပြင် မိုးပျံတောင်ထွဋ်ပေါ် တွင် (၇) ရက်သာ နေထိုင်ခွင့်ပြုခဲ့သည့်အတွက် အခွင့်အရေး ထပ် မတောင် တော့ဘဲ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

အားအော်ထိုက်စန်းတောင်တန်းကြီး၏ တောင်စွယ် တောင် ကြောများတွင် လျှိုမြောင်များ သဘာဝကျောက်ဂူများ ပေါများနေ ပေရာ ချင်လိန်ဝေသည် သဘာဝ စမ်းရေပေါက်ဟစ်ခုအနီးရှိ ဂူ တစ်ခု ကို ခေတ္တစခန်းချ သိုင်းလေ့ကျင့်ရန်နေရာအဖြစ် ရွေးချယ်လိုက်သည်။

အရင်ဆုံး (၃) ရက်စာ စားနပ်ရိက္ခာများ စုဆောင်းသည်။ ထို့နောက် နှင်းတောင်သိုင်းကျမ်းကို ဖတ်ရွှကာ သိုင်းလေ့ကျင့်မှု စတင်ပြုလုပ်သည်။

(၃) ရက်လုံးလုံး ဂူအောင်း၍ အပြင်းအထန် ကြိုးစား လေ့ ကျင့်လိုက်ရာ နှင်းတောင်သိုင်းပညာ၏ ပထမအဆင့်ဖြစ်သော 'နှင်း ငွေ့လှိုင်း' သိုင်းကွက်များကို ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်သွားသည်။ ဒုတိယ အဆင့်ဖြစ်သော 'နှင်းလေပေ့ ဓားသိုင်းကွက်' (၁၈) ကွက်ကိုလည်း (၁၀) ကွက်မျှ အတော်အသင့် တတ်ကျွမ်းသွားသည်။

နှင်းတောင်သိုင်းပညာ၏ တတိယအဆင့်ဖြစ်သော 'နှင်း မုန်တိုင်း' သိုင်းကွက်များကိုတော့ သဘောပေါက် နားလည်ခြင်း မရှိ ပေ။ အစက (၃) ရက်သာ နေထိုင်လေ့ကျင့်မည်ဟု စိတ်ကူးထား သော်လည်း သိုင်းလေ့ကျင့်ရတာ အဆင်ပြေပြီး တိုးတက်မှုလည်း မြန်ဆန်သောကြောင့် ထိုဂူတွင် ဆက်လက်နေထိုင်သည်။

၆၀ ငါ့ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

'သန့်စင်မနော' အတွင်းအားကျင့်စဉ်နှင့် နှင်းတောင်သိုင်း ပညာများကို ဆက်လက်လေ့ကျင့်ရာ စုစုပေါင်း (၇) ရက်တိတိ ကြာ သွားသည်။ သိုင်းလေ့ကျင့်မှုလည်း အောင်မြင်သင့်သလောက် အောင်မြင်သည်။

ထိုကျောက်ဂူတွင် နေထိုင်၍ သိုင်းလေ့ကျင့်မှု ပြုလုပ်ခဲ့ရာ (၇) ရက်ပြည့်မြောက်သောအခါ ရှေ့ ဘာဆက်လုပ်သင့်သည်ကို ချင်လိန်ဝေ စဉ်းစားသည်။ ထိုလိုက်ဂူသည် လူသူအရောက်အပေါက် အသွားအလာ မရှိဘဲ အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်ရာ အာရုံစူးစိုက်မှု ကောင်း နိုင်သည်။ စိတ်ပျံ့လွင့်စေမည့် အနောင့်အယုက်တွေလည်း မရှိသ လောက်ကို နည်းပါးသည်။

ဂူအနီးတွင် စမ်းရေပေါက်နေရာရှိရာ သောက်သုံးရေ အတွက် ပူစရာမလို။ အစားအသောက်များ သိပ်မပေါများသော် လည်း ကြိုးစားရှာဖွေ၍ မြီးခြံစားသောက်မည်ဆိုလျှင် အသက်ရှင် ရေးအတွက် လောက်ငနိုင်သည်။

သည်ဂူတွင်ပင် အခြေချနေထိုင်ကာ သန့်စင်မနော အတွင်း အားကျင့်စဉ်နှင့် နှင်းတောင်သိုင်းပညာများကို ဖိမိစီးစီး လေ့ကျင့် လျှင် တိုးတက်မှု မြန်ဆန်မည်ဟု တွေးမိသွားသည်။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၆၁

သို့သော် ရှမ်းယန်မြို့ လရောင်ရိပ်စားသောက်ဆိုင်တွင် ဆုံတွေ့မိခဲ့ရသော စားစကြာဂေဟာရှင် ဝန်ကျောက်ဖုန်အကြောင်း စဉ်းစားမိတော့ ချင်လိန်ဝေ စိတ်ကူးတစ်မျိုး ပြောင်းသည်။

ဆုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အချိန်ကာလ တို့တောင်းသော်လည်း ဝန် ကျောက်ဖုန်ကို မိမိ၏ မိတ်ဆွေရင်းချာတစ်ယောက်ဟု ချင်လိန်ဝေ သတ်မှတ်သည်။ ဝန်ကျောက်ဖုန်အပေါ် ထူးထူးခြားခြားပင် ခင်မင် သံယောဇဉ်တွယ်နေသည်။

ချင်လိန်ဝေ နောက်ဆုံးသိခဲ့ရသော အခြေအနေမှာ ဝန် ကျောက်ဖုန်သည် မရဏဂိုဏ်း၏ နောက်ဆုံးမျိုးဆက် ရှုလုံနှင့် ထိပ် တိုက်ရင်ဆိုင်ခဲ့ပြီး မရဏာစားလည်း ပေါ်ထွက်လာလျက် မရဏ ဂိုဏ်း အင်ကြီးအားကြီးနှင့် ပြန်လည်ပေါ်ထွန်းလာမည့် အလားအ လာတွေ ရှိနေသည်။

ရှုလုံနှင့် တစ်ကြော့ပြန် ပေါ်ထွန်းအင်အားကောင်းလာ သော မရဏဂိုဏ်းသည် ဝန်ကျောက်ဖုန်နှင့် စားစကြာဂေဟာကို အလွတ်ပေးမည်မဟုတ် အပြိုးကြီးကြီးနှင့် ရန်မူတိုက်ခိုက်မှာ သေချာ သည်။

"အခုလောက်ဆိုရင် ဝန်ကျောက်ဖုန်နဲ့ စားစကြာဂေဟာ

၆၂ ၂ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

အန္တရာယ်စက်ကွင်းထဲရောက် အကျဉ်းအကြပ် ဖြစ်နေလောက်ပြီ၊
ငါက ဒီမှာ ဘေးထွက်နေလို့ မကောင်းဘူး၊ ငါ့မိတ်ဆွေရောင်းရင်း
ဝန်ကျောက်ဖုန်ကို အကူအညီပေးရမယ်၊ သိုင်းလောကရဲ့ အန္တရာယ်
ရန်စွယ်ဖြစ်တဲ့ မရဏဂိုဏ်းကို ထိန်းချုပ်ချောမွှန်းတဲ့နေရာမှာ ပါဝင်ရ
မယ်”

ဤသို့ တွေးတောဆင်ခြင်မိတော့ ချင်လိန်ဝေသည် တောင်
အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ တောင်ခြေသစ်ခုတ်စခန်းတွင် အုပ်
ထားခဲ့သော မြင်းကို ပြန်ယူကာ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့
သည်။

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၆ ၆၃

နေဝင်စပြုပြီ။

မကြာမီ မိုးချုပ်လာတော့မည်။ မိုးမချုပ်မီ ညအိပ်ရန် သင့်
လျော်သည့်နေရာတစ်ခုခုကို ရှာဖွေဖို့ လိုလာသည်။

ယခု ချင်လိန်ဝေ ရောက်ရှိနေသည်မှာ မြောက်ဘက်နယ်
ခြားဒေသ၏ တောင်ဘက်ပိုင်းရှိ တောင်ကြားမြေပြန့်လွင်ပြင်တစ်ခု
ဖြစ်သည်။ မြေပြန့်လွင်ပြင် ဖြစ်သော်လည်း လူနေကျပါးသည်။
ကျယ်ပြောသော မြက်ခင်းပြင်များသာ ကြီးစိုးသည်။ လယ်ယာ စိုက်
ခင်းများ မတွေ့ရ။

လူနေရပ်ရွာလည်းမရှိသည့်အတွက် ချင်လိန်ဝေမှာ မြက်
ခင်းလွင်ပြင်၏ သင့်လျော်ရာနေရာတွင် ဖြစ်သလို ညအိပ်စခန်းချခဲ့ရ
သည်မှာ နှစ်သသုံးည ရှိနေခဲ့ပေပြီ။ သည်နေ့လယ် လူနေရပ်ရွာ
တစ်ခုခု မတွေ့ရလျှင် သုံးရက်မြောက်အဖြစ် မြက်ခင်းပြင်တစ်နေရာ
ရာတွင် ညအိပ်စခန်းချရပေလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်မှာပင် အဝေးဆီမှ ဖုန်များထလာသည်ကို မြင်မိ

၆၄ ဣ တက္ကသိုလ်နေ့လမ်းအောင်

တွေ့ရသည်။ မြင်းရွာသံများ ကြားရပြီး မြင်းနှစ်စီး အပြင်းဆင်းနှင့် လာသည်ကို မြင်ရသည်။ မြင်းစီးသမားများကို တွေ့ရသည်ဖို့ ရှေ့တွဲ ရှုတွင် လူနေရပ်ရွာတစ်ခုခု ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းမိသည်။

ထို့နောက် အပြင်းဆင်းနှင့်လာသော မြင်းစီးသမား နှစ်ယောက် ချင်လိန်ဝေကို ဖြတ်ကျော်သွားကြသည်။ ချင်လိန်ဝေက လည်း မြင်းကို အသားကျ ဆက်စီးလာခဲ့သည်။

သို့သော် သူ့ကို ဖြတ်ကျော်သွားကြသော မြင်းစီးသမား နှစ်ယောက်သည် စီးမြင်းများကို ဧကန်ဆွဲကာ ပြန်လှည့်လျက် ချင်လိန်ဝေ နောက်သို့ လိုက်လာကြသည်။

“ဟိတ် ... ရပ်လိုက်စမ်း”

မြင်းစီးသမား တစ်ယောက်က ခပ်ငေါက်ငေါက် လှမ်းအော်သည်။ သူတို့လမ်း သူတို့သွားကာ မိမိက မိမိလမ်းကို သွား၍ ဘာမျှ ဆက်ဆိုင်ပတ်သက်ခြင်း မရှိပါဘဲ ရပ်ရန် လှမ်းအော်သောကြောင့် ချင်လိန်ဝေ စိတ်ထဲတွင် အတော်ပင် မခံချင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် အကျိုးအကြောင်း သေသေချာချာ သိလိုသောကြောင့် မြင်ကို ဧတံ ဆွဲကာ ရပ်တန့်လိုက်သည်။

သူ့အနားသို့ ရောက်လာသော မြင်းစီးသမားနှစ်ယောက်ကို

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ဣ ၆၅

တစ်ချက်အကဲခတ်ကြည့်သည်။ သက်လတ်ပိုင်းအရွယ် သိုင်းသမား များ ဖြစ်ကြသည်။ ဝံပုလွေသားရေဝတ်စုံများ ဝတ်ကာ ဓားရှည် ကိုယ်စီလွယ်ထားကြသည်။ တစ်ယောက်က အရပ်မြင့်မြင့်၊ တစ်ယောက်က ခပ်ပုပု။

“ကောင်လေး ... ဘယ်သွားမလို့လဲ”

အရပ်မြင့်မြင့်လူက မေးသည်။ အပြစ်ရှိသူ တရားခံကို စစ်မေးသလိုမျိုး မေးလာသည့်အတွက် ချင်လိန်ဝေ မခံချင်စိတ် ထောင်းခနဲ ထလာသည်။ သို့သော် ခရီးသွားရင်း ပြဿနာမဖြစ်လိုသောကြောင့် စိတ်ကိုထိန်းလျက် ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပင် ပြန်ပြောသည်။

“နောင်ကြီးတို့က မြင်းခိုင်းနှင့်လာကြတယ်ဆိုတော့ ရှေ့ဘက်မှာ လူနေရပ်ရွာရှိမယ်လို့ တွေးမိပါတယ်။ လူနေရပ်ရွာရှိရင် တစ်ညတည်းနဲ့ အိပ်စက်ချင်လို့ အဲဒီရွာကို သွားတာပါ”

“လူနေအိမ်ခြေတော့ ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မင်းလို ပေါက်လွတ်ပဲစား ဝေလေလေအတွက်တော့ တည်းခိုစရာနေရာရမှာမဟုတ်ဘူး။ မင်းက တွေ့ရာနေရာမှာ အိပ်နေတဲ့ကောင်ပဲ၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လုပ်ပြီး တည်းခိုစရာ နေရာတွေ ဘာတွေ ရှာနေရလား၊ တော်တော်

၆၆ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

လူပါးဝတဲ့ကောင်”

မိမိက ရည်ရည်မွန်မွန် ပြောနေပါလျက် မောက်မာစော်ကားသော စကားများကိုသာ ပြောနေသော အရပ်မြင့်မြင့်လူကို မကျေနပ်သော်လည်း ချင်လိန်ဝေက စိတ်ထိန်းလိုက်သည်။ ဘာမျှ ပြန်မပြော။

“ဘာလဲ ... မကျေနပ်ဘူးလား၊ မင်းက ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ၊ ဘာဖြစ်ချင်လို့လဲ”

ခပ်ပုလူက ဝင်ကာ ရန်စကားဆိုလာသည်။

“ဘာမှ မဖြစ်ချင်ပါဘူးဗျာ”

ချင်လိန်ဝေက အသာရှောင်ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်သည်။ မြင်းစက်ကြိုးကို ဆတ်လိုက်သည်။

“အောင်မယ် ... ဒီလိုထွက်သွားလို့ရမှာလား”

ရန်လိုချင်နေသော အရပ်မြင့်မြင့် လူက ပြောပြောဆိုဆို ချင်လိန်ဝေကို ညာလက်ဝါးနှင့် ဆတ်ခနဲ လှမ်းရိုက်သည်။ ချင်လိန်ဝေက ထိုသူ၏ ညာလက်ကောက်ဝတ်ကို မိမိရရ ဖမ်းဆုတ်ကာ ဆွဲကိုင်ပစ်ထုတ်သည်။

အရပ်မြင့်မြင့်လူမှာ လေထဲလွင့်ပျံထွက်ကာ မြေကြီးပေါ်

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၁ ၆၇

တိုင်းခနဲ ကျသည်။ အရပ်ပုလူက နောက်ကျောတွင် လွယ်ထားသော ဓားလွယ်ထဲမှ ဓားရှည်ကို ဆွဲထုတ်သည်။ မြေကြီးပေါ်ကျသွားသော အရပ်မြင့်မြင့်လူလည်း ထလာကာ ဓားရှည်ကိုင်စွဲသည်။

ချင်လိန်ဝေသည် သိုင်းပညာတတ်မှန်းသိ၍ ဝိုင်းညှပ်တိုက်ခိုက်ရန် လက်နက်ကိုယ်စီ ထုတ်ယူကိုင်စွဲလိုက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ချင်လိန်ဝေသည် ထိုလူနှစ်ယောက်ကို အမြင်ကတ်နေသော်လည်း ခရီးသွားရင်း တိုက်ခိုက်မှု မပြုလိုသောကြောင့် မြင်းကိုခြေတိုကာ စိုင်း နှင်ထွက်လာခဲ့သည်။

ဝံပုလွေသားရေဝတ်စုံများ ဝတ်ထားသော လူနှစ်ယောက်မှာ မကျေမချမ်း ရေရွတ်ဆဲဆိုရင်း ကျန်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် မြင်းခွာသံ တဖြောင်းဖြောင်း ကြားရပြီး မိန်းမပျိုတစ်ယောက် လှပခန့်ချာသော မြင်းဖြူကြီးတစ်ကောင်ကို အပြင်းစိုင်းနှင်လာသည်။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားတော့မည်ဟု စိတ်ကူးထားသော ချင်လိန်ဝေသည် မိန်းမပျိုကို တစ်ချက်သာ လှမ်းကြည့်၍ မြင်းကို ဆက်လက်စိုင်းနှင်ထွက်သွားသည်။

ခရီးအတန်ပေါက်သွားသောအခါ နောက်ဘက်ဆီမှ မြင်းခွာ သံကြားရ၍ ချင်လိန်ဝေ လည်ပြန်လှည့်ကြည့်သည်။ စောစောက လှမ်းမြင်ခဲ့ရသော မိန်းမပျိုသည် မြင်းဖြူကြီးကို အပြင်ဆိုင်းနှင့်၍ မိမိနောက်သို့ လိုက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

မြင်းဖြူကြီးသည် တကယ့်မြင်းကောင်းမြင်းသန်ဖြစ်ကာ အပြေးမြန်လှသည်။ မိမိ၏စီးမြင်းထက် ပိုကောင်းပိုမြန်ကြောင်း ချင်လိန်ဝေ အကဲခတ်မိသည်။ မြေချင်းကွာလှသောကြောင့် မိမိ၏ စီးမြင်းမှာ ထိုမြင်းဖြူကြီး လိုက်မမီအောင် ပြေးနိုင်စွမ်းမရှိကြောင်း နားလည်သည့်အတွက် ချင်လိန်ဝေသည် မြင်းအော်ကိုဆွဲကာ ရပ်လိုက်သည်။

မြင်းဖြူကြီးကိုစီးထားသော မိန်းမပျို မိမိနောက်သို့ ဘာကြောင့် အစီလိုက်လာရကြောင်းကိုလည်း ချင်လိန်ဝေ သိချင်နေပေသည်။

အပြေးကောင်းလှ မြန်လှသော မြင်းဖြူကြီးသည် တစ်ခဏ

အတွင်းမှာပင် ချင်လိန်ဝေရှိရာသို့ ရောက်လာသည်။

“ရှင်က ဘာကြောင့် ဒီလောက် မြင်းကို အမြန်စီးပြီး ထွက်သွားရတာလဲ၊ ရှင်နဲ့ စောစောက ဆုံခဲ့ကြတဲ့ လူနှစ်ယောက်ကတော့ ဝာဇ္ဇေညီနောင်ရဲ့ နောက်လိုက်တပည့်တွေပဲ၊ ကျွန်မနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်ဘူး။ သူတို့ကို ရှင်းပစ်လိုက်တဲ့အတွက် ရှင်ကို ကျွန်မ ဘာမှ ရန်မလုပ်ပါဘူးရှင်”

မိန်းမပျိုက ရယ်ရယ်မောမောပင် ပြောသည်။

မိန်းမပျိုသည် အဝါရောင်ပိုးသားဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည်။ ဆံပင်ကို ပုံစံတစ်မျိုးဖြင့် ထုံးဖွဲ့ကာ အနီရောင်ဖိပဝါ စည်းပတ်ထားသည်။ မျက်နှာတွင် သားရေမျက်နှာဖုံး ခွပ်ထားသည်။

မျက်နှာကို မမြင်ရ၊ မြင်နေရသမျှကတော့ အသက် (၂၀) သာသာ ဖြစ်ကာ မွန်ရည်ချောမောမည်အသွင် ရှိသည်။

“ရှင်က ကျွန်မ အရမ်း အဲ ... ခင်မင်တဲ့လူတစ်ယောက်နဲ့ တော်တော်တူတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မ ရှင်နဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်တယ်၊ ရှင်နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

မိန်းမပျိုက မိတ်ဆက်မေးမြန်းသည်။

“ကျွန်တော့်နာမည် ချင်လိန်ဝေ”

၇၀ ဧဝံ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

“ရှင်ကြည့်ရတာ မြောက်ပိုင်းဒေသသား ဟုတ်ပုံမရဘူး ... ဘယ်နယ်ကလဲ”

“တောင်ပိုင်းဒေသ တာ၀လီနယ်ကပါ။ မိန်းကလေးနဲ့ နာမည် ရော မသိရဘူးလား”

“သိရပါတယ် ... ရေခဲမြစ်တစ်စွဲမယ် ဘုတုချင်းလို့ ခေါ် တယ်”

“ဟင် ... မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဘာကြောင့် တစ်စွဲမယ်လို့ တင်စားနာမည်ယူထားရတာလဲ”

“ရှင်က ကျွန်မမျက်နှာကို မမြင်ပူးဘဲနဲ့ ဘာကြောင့် ချော တယ်လို့ ပြောရတာလဲ။ ကျွန်မက မချောဘူး။ ပြီးတော့ မိန်းကလေး ဖြစ်ပေမယ့် ဓားတစ်လက်၊ လေးခြားတစ်စုံ၊ မြင်းတစ်စီးနဲ့ စိတ်ထင် ရာ လျှောက်သွားနေတာ၊ ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်းလည်း လုပ်တာတယ်။ ရေခဲမြစ်တစ်စွဲမယ်ဆိုတဲ့ တင်စားနာမည်နဲ့ လိုက်ဖက်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ အခု ရှင် ဘယ်သွားမယ် စိတ်ကူးလဲ”

“ဒီအနီးအနားမှာ လူနေရပ်ရွာ ရှိပုံရတယ်။ အဲဒီကို ရောက် အောင် သွားပြီး တစ်ညအိပ် ရင်နားမလို့လေ”

“ဒီကနေ ဝိုင်ဝက်ကျော်ကျော်လော့ကမှာ လူနေအိမ်ခြေ

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ရာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ဧဝံ ၇၁

တော့ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှင်အတွက် ညအိပ်တည်းခိုစရာတော့ နေရာရှိနေမှမဟုတ်ဘူး”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အဲဒီ လူနေအိမ်ခြေဆိုတာက စောစောက ရှင်နဲ့စကားများ ခဲ့ကြတဲ့လူတွေရဲ့ တစ်စွဲမယ်ကိုးကွယ်ခြင်းရဲ့၊ ညအိပ်တည်းခိုဖို့ နေနေ သာသာ ခြံရင်းနားကိုတောင် ကပ်လို့ရမှမဟုတ်ဘူး”

အေးအေးလူလူ ညအိပ်နားနေနိုင်ရေး အဆင်မပြေသည့် အတွက် ချွင်လိန်ဝေ စိတ်ပျက်သလိုဖြစ်ကာ သက်ပြင်းတစ်ချက် ကြိုတင်ချလိုက်မိသည်။

“စိတ်ပျက်မသွားပါနဲ့လေ။ တစ်ညအိပ် ရပ်နားဖို့တော့ ထွန်းမနဲ့ ရေကြည်ညယျာဉ်လို့ထံဂူကို လိုက်တည်းခိုနိုင်ပါတယ်ရှင်။ ကျွန်မက ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်”

မိန်းမပျိုတစ်ယောက်၏ ဖိတ်ခေါ်မှုကို လက်ခံကာ ညအိပ် တည်းခိုနေထိုင်ရန် လိုက်သွားဖို့ သင့်လျော်ပါမည်လားဟု ချင်လိန်ဝေ ချင့်ချိန်စဉ်းစားနေရာ ရုတ်တရက် အဖြေပြန်မပေးနိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။

“ဟောဒီ မြောက်ပိုင်းဒေသမှာက ဒီလိုပဲ သွားလာနေထိုင် နေကြတာ ထုံးစံပဲ။ ကျွန်မနေရာမှာ တစ်ညအိပ် တည်းခိုဖို့ ဘာ

၇၂ ငါ့ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

အားနာမနေနဲ့ ... လိုက်မှာသာ လိုက်ခဲ့ပါ”

ရေခဲမြစ်တစ္ဆေ မယ်ကုတုချင်းက ပြောသည်။

“အဲဒီ ရေကြည်ညုယျာဉ်လိုက်ရုဆိုတာက ဘယ်မှာလဲ”

ချင်လိန်ဝေက မေးလိုက်မိသည်။

“သိပ်မဝေးပါဘူး ... ကျွန်မလမ်းပြခေါ်သွားပါ့မယ်၊ အဲဒီ
နေရာက အရမ်းသာယာ အေးချမ်းတာ၊ ရှင် သဘောကျမှာ အမှန်ပါ
ကဲ ... လာ”

ကုတုချင်းက မြင်းဖြူကြီးကို ခြေတို့ကာ ရှေ့မှ ထွက်သွား
ရာ ချင်လိန်ဝေလည်း နောက်မှ အလိုက်သင့်လိုက်ပါသွားရလေတော့
သည်။

ချင်လိန်ဝေအနေဖြင့် ရေခဲမြစ် တစ္ဆေမယ်ကုတုချင်းနှင့်
ပတ်သက်၍ တကယ်ပင် နားလည်ရခက်နေသည်။ ယခုမှ လမ်းခရီး
တွင် တွေ့ရသော မိမိကို မိတ်ဆွေဖွဲ့ကာ ညအိပ်စခန်းချရန်ပင် ဖိတ်
ခေါ်လာသည်မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေဖြင့် ရဲတင်းပွင့်လင်း
လွန်းရာရောက်သလိုရှိလှသည်ဟုတော့ တွေးသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ကုတုချင်း၏ ပြောဆိုပြုမူပုံများသည် ပကတိ
ရိုးသားဖြူစင်ကာ ဟန်ဆောင်မှုကင်းသူကိုတော့ ချင်လိန်ဝေရင်ထဲမှ

နင်းတောင်ပဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၇၃

ခံစားယုံကြည်နေသည်။ မိမိနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့သည်မှာလည်း တကယ်
ပင် ခင်မင်ရင်းနှီးလိုသော စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းနှင့် ဖြစ်သည်ဟု
စိတ်ချသည်။

သိကျွမ်းသည့်အချိန် အလွန်တိုတောင်းကာ ခင်မင်ရင်းနှီး
သည့် မိတ်ဆွေများအဖြစ် ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးသွားသည်ကတော့ အမှန်
ပင် ထူးခြားနေသည်။ သည်လို ခင်မင်စေသည့်အကြောင်းရင်းတစ်ခု
တော့ ရှိရမည်ဟု စဉ်းစားသည်။

“ရေကြည် ဥယျာဉ်လှိုဏ်ဂူကို ဘယ်တော့လောက် ရောက်မှာလဲ”

နေဝင်ကာ မှောင်ရိပ်သန်းစပြုလာသောကြောင့် ချင်လိန်ဝေ မေးလိုက်သည်။

“ရောက်ပါတော့မယ်”

ကုတုချင်းက ပြောသည်။ ထို့နောက် ခဏအကြာတွင်...

“ဟော... ရောက်ပါပြီ၊ အဲဒါ ရေကြည်ဥယျာဉ်လှိုဏ်ဂူပဲ”

သူတို့နှစ်ယောက် ဂူပေါက်ဝတစ်ခုသို့ ရောက်လာကြသည်။

ရေကြည်ဥယျာဉ်လှိုဏ်ဂူသည် အတော်ကို ကြီးမား ကျယ်

ဝန်းသည်။ နှစ်ယောက်သား မြင်းပေါ်မှ ဆင်းရန်ပင်မလိုဘဲ မြင်း

ကိုယ်စီစီး၍ ဂူထဲဝင်သွားကြသည်။ ဂူထဲရောက်သည်နှင့် ကုတုချင်း

က မီးစာတောင့်တစ်ခုကို ထုတ်ကာ ထွန်းညှိလိုက်ရာ လင်းထိန်သွား

ပြီး ကောင်းစွာ မြင်နိုင်တွေ့နိုင်သည်။

လှိုဏ်ဂူထဲတွင် ကြည်လင်သော ရေခဲပင်လေးတစ်ခု

သည် ရေအိုင်ငယ်၏ ပတ်လည်တွင် ပန်းခင်းများ ရှိသည်။ ပန်းခင်းများကြားတွင် ထိုင်အိပ်နိုင်သော ကျောက်ဖြာလိုလို ကျောက်ခုတ်လိုလို ကျောက်တုံးပြား သုံးလေးခု ရှိသည်။

လေကလည်း အေးမြလတ်ဆတ် သန့်ရှင်းသည်။ ဆွတ်ပျံ့မွယ်ရာ တင့်တယ်လှပသည့် နေရာလေးတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း ချင်လိန်ဝေ ဝန်ခံရသည်။ သူ၏ စိတ်လည်း လန်းဆန်းအေးငြိမ်လာသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ... ကျွန်မရဲ့ ရေကြည်ဥယျာဉ်လှိုဏ်ဂူကို ရှင်သဘောကျရဲ့လား”

“အင်း ... သဘောကျတယ်၊ ဒီနေရာက အေးချမ်းပြီး သာယာတယ်”

ကုတုချင်းက မေး၍ ချင်လိန်ဝေက ပြန်အဖြေပေးလိုက်သည်။ နှစ်ယောက်သား မြင်းများပေါ်မှ ဆင်းကာ ရေအိုင်ငယ်လေးရှိရာသို့ အတူလျှောက်လှမ်းသွားကြသည်။ ရေအိုင်ငယ်လေးဘေးနားသို့ အရောက်တွင် ရေခဲမြစ်တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်းက သူမ၏ မျက်နှာတွင် စွပ်ထားသည့် မျက်နှာဖုံးကို ချွတ်ခွာသည်။

မျက်နှာဖုံး ချွတ်လိုက်၍ အပြည့်အဝ ပေါ်လွင်လာသော ကုတုချင်း၏မျက်နှာလေးမှာ လှပချောမောသည်။ မျက်တောင်ကော

၇၆ ငါ့ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ကော့၊ မျက်လုံးကြည်ကြည်၊ နှုတ်ပေါ်ပေါ်နှင့် တကယ့်မိန်းမချော
မိန်းမလှတစ်ယောက် ပြစ်သည်။

ချွင်လိန်ဝေသည် ကုတုချင်း၏ လှပသော မျက်နှာလေးကို
ငေးမော၍ပင် မိန်းမိန်းမားမား ကြည့်မိသည်။ အောက်မှ မသင့်လျော်
ကြောင်း သတိရကာ မိမိ၏အကြည့်ကို ထိန်းသိမ်းလွှဲဖယ်သည်။

“ဒီနေရာကို ကျွန်းမရယ်၊ လူတစ်ယောက်ရယ်ပဲ ရောက်ဖူး
တယ်။ အခု ရှင်က တတိယမြောက် ရောက်ဖူးတဲ့လူပဲ။”

ကုတုချင်းက ခပ်တိုးတိုးပြောကာ ရေခိုင်လေး၏ ဘေး
နားရှိ ကျောက်တုံးတစ်ခုပေါ်တွင် အသာထိုင်ချသည်။ မိန်းကလေး
၏စကားသည် ဆွေးရိပ်သန်း၍ နေသည်။ သူ့နဲ့ဆုံတွေ့ခဲ့သည်မှ
စ၍ သွက်လက်ချက်ချကာ ရဲတင်းပျံ့လင်းလှသော ကုတုချင်း၏
အသွင်အပြင်မှာလည်း ငေးငေးငိုင်ငိုင် ဖြစ်သွားသည်ကို ချွင်လိန်ဝေ
သတိပြုမိသည်။

သည်နေရာနှင့်ပတ်သက်၍ ကုတုချင်းတွင် ကြေကွဲဝမ်း
နည်းစရာ အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိလိမ့်မည်ဟုလည်း ချွင်လိန်ဝေ အက်
ခတ်မိသည်။ “ဒီသို့ စိတ်ထိခိုက် တမ်းတဖွယ်ရာကိစ္စသည် သူမနှင့်
အတူ သည်ကြေညာဉ်လှိုက်ကဲ့သို့ ရောက်ဖူးခဲ့သူနှင့် ဆက်နွယ်

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ငါ့ ၇၇

ပတ်သက်နေလေရာလားဟုလည်း မှန်းဆကြည့်မိသည်။

ယခုအချိန်တွင် ကုတုချင်းကို အနှောင့်အယှက်မပေးဘဲ
စိတ်ကြိုက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးချင်ရာတွေးနိုင်အောင် ထား
လိုက်ခြင်းက အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားမိသောကြောင့် ချွင်
လိန်ဝေ ရေခိုင်အစပ်တွင် မထိုင်တော့ဘဲ လိုက်ဂူဝောက်သို့ ပြန်
လျှောက်လှမ်းလာခဲ့သည်။

လိုက်ဂူဝောက်သော ထိုင်နေရန် မူလက စိတ်ကူးခဲ့သော်
လည်း သည်အတိုင်း ငုတ်တုတ်ကြီးထိုင်နေသည်ထက် လှိုက်ဂူအနီး
ဝန်းကျင်ကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုသည်က ပိုကောင်းမည်ဟု အတွေး
ပေါက်ကာ ဂျပင်သို့ ထွက်သည်။

လိုက်ဂူဝန်း အနီးဝန်းကျင်တွင် အသာလျှောက်လှမ်းသွား
နေသော ချွင်လိန်ဝေထံသို့ မြင်းစီးသမားတစ်ယောက် ရောက်လာ
သည်။ ထိုသူကို ချွင်လိန်ဝေ တစ်ခါမျှ မမြင်ဖူးပေ။ ဝံပုလွေသားရေ
ဝတ်စုံဝတ်ထားသောကြောင့် သူနှင့် မကြာသေးခင်က ဆုံမိသော
လှနစ်ယောက်နှင့် တစ်ဂိုဏ်းတည်းသား ဖြစ်မည်ဟုတော့ သိလိုက်
သည်။

“မင်းက ဘယ်သူလဲ၊ ကျုပ်ရဲ့ တပည့်ငယ်သားနှစ်နှစ်ကောင်

၇၈ ၉၁ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာများသိထားလဲ”

မြင်းစီးသမားက ချင်လိန်ဝေကို မေးသည်။

မိမိနှင့် ဆုံခဲ့သူနှစ်ယောက် သေဆုံးသွားကြပြီဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည့်အတွက် ချင်လိန်ဝေ အံ့ဩသွားရသည်။ မြင်းစီး သမား၏ အမေးကို ပြန်မဖြေနိုင်ဘဲ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေ သည်။

“ဟိတ် ... မေးနေတာ မကြားဘူးလား”

မြင်းစီးသမားက ဒေါသထွက်သွားဟန်ဖြင့် ခပ်မာမာပြော ပြီး ခါးတွင်ပတ်ထားသော ကျာပွတ်ကိုဖြုတ်၍ လှမ်းရိုက်သည်။ ထို သူ၏ ကျာပွတ်မှာ ငွေသားနန်းမျှင်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ငွေ ကျာပွတ်ဖြစ်သည်။ ဝှေ့ယမ်းရိုက်ခတ်လိုက်သောအခါတွင် ငွေရောင် ဖွေးဖွေးတောက်သည်။

ကျာပွတ်ရိုက်ချက်က မြန်ဆန်သွက်လက်သည်။ သို့သော် ချင်လိန်ဝေက ကိုယ်ကို အသာယိမ်းကာ လွတ်အောင် ရှောင်တိမ်း လိုက်သည်။

“အောင်မယ် ... မင်းက အလာကြီးပါလား၊ ကောင်းပြီ ... မင်း ဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့”

နှင်းတောင်ပဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၉၉

မြင်းစီးသမားက ကြိုးဝါးပြောဆိုကာ မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်း သည်။ ငွေကျာပွတ်ကို ဝှေ့ယမ်းလျက် ချင်လိန်ဝေကို တရကြမ်း ရိုက် ချက်သည်။ ချင်လိန်ဝေက ‘နှင်းငွေလှိုင်း’ သိုင်းကွက်များမှ ကိုယ်ဖော ရှောင်တိမ်းကွက်များကို သုံး၍ ပေါ့ပါးမြန်ဆန်စွာ ခုန်ပျံလှုပ်ရှား ရှောင်တိမ်းသည်။

ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခြင်းတော့ မလုပ်။

မြင်းစီးသမားသည် တစ်ဖက်သတ် အုပ်စီးတိုက်ခိုက်နေရ သော်လည်း သူ၏ ကျာပွတ်ရိုက်ချက် တစ်ချက်တလေမျှပင် ချင် လိန်ဝေကို မထိ။

သိုင်းကွက် (၁၀) ကွက်ကျော်သွားပြီးသောအခါတွင်မူ ချင် လိန်ဝေက တန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည့်အချိန်မှာပင် မြင်းခွာသံ တဖြောင်းဖြောင်း ကြားရပြီး မြင်းဖြူကြီးကို အပြင်းစိုင်း နှင်လျက် ကုတုချင်း ရောက်လာသည်။

ရေခဲမြစ်တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်းကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ဝံပုလွေ ဝတ်စုံဝတ် လူမျက်နှာအမူအရာ တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ငွေကျာပွတ်ရိုက် ချက်များကိုလည်း ရပ်တန့်ရပ်သိမ်းသည်။

“စန်းအော့ချန် ... ရှင်တို့နဲ့ကျွန်မ ကိုယ့်ဘာသာကိုင် နေ

၈၀ ပါ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ထိုင်လှုပ်ရှားပြီး ကိုယ့်စည်းနဲ့ ကိုယ်နေကြတာ၊ ဘာကြောင့် ကျွန်မရဲ့ မိတ်ဆွေရင်းကို ရုန်မုနေရတာလဲ”

မြင်းပေါ်မှ ခုန့်ဆင်းလာသော ကုတုချင်းက ဒေါသသံဖြင့် ပြောလေ၏။

“ဪ... သူက မင်းရဲ့မိတ်ဆွေရင်းချာကိုး၊ ကျုပ် မသိလို့ ရိုင်းပုသလို ဖြစ်မိတာ ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ရဲ့ တပည့်ငယ်သား နှစ်ယောက် အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ကိစ္စ ...”

ထိုသူ၏ စကားမဆုံးမီ ကုတုကျင်းက ကြားဖြတ်၍ ...

“အဲဒီအတွက် ရှင် သူ့ကို အထင်မလွဲနဲ့ စန်းအော့ချွန်၊ ရှင် တပည့်ငယ်သားနှစ်ယောက်က ကျွန်မကို ရိုသဲ့သဲ့နဲ့ မထိမဲ့မြင်လုပ်လို့ ကျွန်မ အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်တာ”

“ဟာ ... မဟုတ်သေးပါဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့ တပည့်ငယ်သားတွေ အားလုံးက မင်းကို ကောင်းကောင်းသိနေကြတာပဲ၊ မင်းကို ရိုသဲ့သဲ့နဲ့ မထိမဲ့မြင် လုပ်ကြမှာမဟုတ်ပါဘူး”

“ဘာလဲ ... ရှင်က ကျွန်မ ကုတုချင်း လိင်ပြောတယ်လို့ ဆိုချင်တာလား”

“အေးလေ ... ထားလိုက်ပါတော့၊ ဖြစ်ပြီးသွားမှ ဘာတတ်

နှင်းတောင်မဟာစားကျွန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ပါ ၈၀

ပိုင်မှာလဲ၊ မင်းနဲ့ကျုပ် နောက်မှ တွေ့ကြသေးတာပေါ့”

စန်းအော့ချွန်ဆိုသူက ဤသို့ပြောကာ မြင်းပေါ် လွှားခနဲ ခုန်တက်ပြီး အပြင်းစိုင်းနှင်ထွက်သွားသည်။

၈၂ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

“အဲဒီလူက တယ်သူလဲ”

စန်းအော့ချန်ဆိုသူ ထွက်ခွာသွားသောအခါ ချင်လိန်ဝေက ကုတုချင်းကို မေးလိုက်သည်။

“တစ္ဆေစာကိုလမ်းခေါင်းဆောင် တောရိုင်းတစ္ဆေညီနောင်ထဲ က အငယ်ငေါ့”

ဤစကားကို ကြားရသောအခါ ချင်လိန်ဝေ၏စိတ်ထဲတွင် ထင်ခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်သည်။ ဝန်ကျောက်ဖုန်၏ ဓားစကြာဂေဟာကို တောရိုင်းတစ္ဆေညီနောင်တို့ လာရောက်ရန်ပြုတိုက်ခိုက်ကြကြောင်း ကို ချင်လိန်ဝေ သိထားသည်။

ယခု တောရိုင်းတစ္ဆေညီနောင်မှ အငယ်လူစန်းအော့ချန် သူ စခန်းခြံဝင်းသို့ ပြန်ရောက်နေရာ ဓားစကြာဂေဟာနှင့် တိုက်ခိုက်မှု ပြီးသွား၍ ဖြစ်မည်ဟု တွေးသည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် ဝန်ကျောက်ဖုန်၏ ဓားစကြာဂေဟာ အနိုင်ရသလား၊ ရုံးခန်းမှ သွားသလားဆိုသည်ကို ချင် လိန်ဝေ သိလိုနေသည်။

နှင်းတောင်ပဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၁ ၈၃

“ရှင်ဘာဖြစ်သွားတာလဲ၊ တောရိုင်းတစ္ဆေညီနောင်နဲ့ ပတ် သက်မှု ရှိလို့လား”

ချင်လိန်ဝေ၏မျက်နှာအမူအရာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်ကို အကဲခတ်မိသော ကုတုချင်းက မေးသည်။

“တောရိုင်းတစ္ဆေညီနောင်တို့က ကျွန်တော့မိတ်ဆွေတစ် ယောက်ရဲ့ ဂေဟာကို တိုက်ခိုက်ရန်ပြုကြောင်း သတင်းကြားရတယ်၊ အခု တောရိုင်းတစ္ဆေအငယ်က ပုံမှန်အခြေအနေနဲ့ သူ့ဌာနေမှာ ရောက်နေပြီဆိုတော့ ဟိုဂေဟာကို အနိုင်ယူ ချေမှုန်းဖမ်းလိုက်ပြီလား လို့ တွေးပူပန်မိလို့ပါ”

ချင်လိန်ဝေက အမှန်အတိုင်း အဖြေပေးလိုက်သည်။

“ရှင် စိတ်ပူပန် စိုးရိမ်နေမိတဲ့ ရှင်မိတ်ဆွေဆိုတာ ဓားစကြာ ဂေဟာရှင် ဝန်ကျောက်ဖုန်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ မိန်းကလေးက ဝန်ကျောက်ဖုန်ကို သိသ လား”

ကုတုချင်းက တစ်ချက်ပြုံးသည်။ ပြုံးလိုက်သည်ဆိုသော် လည်း အပြုံးတွင် လွမ်းမိုးမှုများ မပါရှိ။ ဆွေးရိပ်သန်းနေသော မုခ် ငြိုး ဖြစ်နေသည်။

၈၄ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ဝန်ကျောက်ဖုန်နှင့် ရေခဲမြစ်တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်းတို့ နှစ်ယောက် အကြားတွင် ထူးခြားသော ဖတ်သက်ဆက်နွယ်မှုတစ်ခုခု ရှိရမည်ဟု ချင်လိန်ဝေ တွေးစိသည်။ ဗျတ်လတ်သွက်လက်သော ကုတုချင်းတစ်ယောက် ရေကြည်ဥယျာဉ်လိုဏ်ရုထံ ရောက်သော အခါ အသွင်တစ်မျိုး ပြောင်းသွားသလို ငေးငေးငိုင့်ငိုင့်နှင့် မြိုင်တိုင်တိုင် ဖြစ်သွားခြင်းသည် ဝန်ကျောက်ဖုန်ကြောင့် ဖြစ်လေမည်လား။

ချင်လိန်ဝေ သိရသမျှကတော့ ဝန်ကျောက်ဖုန်သည် စိတ်ရင်းကောင်းကာ ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ်ရာကောင်းလျက် မေတ္တာစေတနာ ပြည့်ဝသော လူရွယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ မိန်းမချောလေး တစ်ယောက် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲရအောင် ပြုမည့်သူတော့မဟုတ်နိုင်။

အကျိုးအကြောင်း ဂယဏနသီရိအောင် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများကို စင်စစ်လျှမ်းရာကျသွားမည်မိုးသောကြောင့် ထိုစိတ်ကူး အကောင်အထည်ပေါ်မလာခဲ့ပါ။ ကုတုချင်းကို မမေးဖြစ်ပေ။

“ကျွန်မတို့ ပြန်ကြရအောင်”

ခဏကြာမျှ နှစ်ယောက်လုံး နှုတ်ခါတ်နေကြပြီးနောက် ကုတုချင်း ပြောသည်။

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၁ ၈၅

ချင်လိန်ဝေနှင့် ရေခဲမြစ် တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်းတို့ ရေကြည်ဥယျာဉ် လိုဏ်ရုထံ ပြန်ရောက်လာကြသည်။

ကုတုချင်းသည် စောစောကထိုင်ခဲ့သော ကျောက်တုံးပြားပေါ်တွင် သွားထိုင်သည်။ ချင်လိန်ဝေသည် မိန်းကလေးနှင့် အတူလိုက်ပါလာသော်လည်း ကျောက်တုံးပြား၏ဘေးနားတွင်သာ ရပ်နေသည်။

မိန်းကလေး၏အသွင်မှာ ငေးငေးငိုင့်ငိုင့် ဖြစ်လာသည်။ သက်ဖြင်းလည်း မကြာခဏ ချသည်။ အတော်ပင် စိတ်ထိခိုက် ခံစားနေရကြောင်း သိသာသည်။

“ရှင်က ဝန်ကျောက်ဖုန်ရဲ့ မိတ်ဆွေကိုး၊ တော်တော်ရင်းနိုးကြမှာပေါ့”

အတန်ကြာမှ ကုတုချင်းက စကားစပြောသည်။

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင် မိတ်ဆွေလို့တောင် မဆိုနိုင်ပါဘူး။ သူနဲ့ ရှုန်းပန်းမြို့က စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှာ ဆုံမိကြရုံပါ။ ရှုန်း”

၈၆ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ပြီး ပြည့်ကြပ်နေတာမို့ သူက ကျွန်တော့်ကို နေရာလွတ်မှာ ထိုင်စားသောက်ခွင့် ပေးတယ်။ သူ့ရဲ့ စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းနဲ့ ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ်ရာ အသွင်အပြင်တွေကြောင့် ကျွန်တော်က သူ့ကို မိတ်ဆွေရင်းချာတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး သူ့အတွက် ပူပန်စိုးရိမ်မိတာပါ။

“ဪ... ကစီခါပဲဆိုမိပြီး သူ့အပေါ် ခင်မင်သွားတာကိုး”

“သူနဲ့ နောက်တစ်ခါ ဆုံဖြစ်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်ကသာ သူ့ကို အဝေးကနေ လှမ်းမြင်မိတာပါ။ သူကတော့ ကျွန်တော့်ကို သတိပြုမိပုံ မရပါဘူး”

“နောက်တစ်ခါ ထပ်ဆုံဖြစ်တာက ဘယ်နေရာမှာလဲ”

“မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်မှာပါ”

“ဟုတ်ပြီ... ကျွန်မသိပြီ။ ဝန်ကျောက်ပုန်နဲ့ကျွန်မ ဘယ်လို ပတ်သက်မှု ရှိကြတယ်ဆိုတာ ရှင်သိချင်သလား”

ဤသို့မေးမြန်းရင်း ကုတုချင်းက ချင်လိန်ဝေကို မော့ကြည့်သည်။ မိန်းကလေး၏ မျက်လုံးရွဲကြိုးများတွင် မျက်ရည်ချား ရစ်ရိုင်းနေကြသည်။

“ကျွန်တော် သူတစ်ပါးနဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စတွေမှာ

နှင်းတောင်မဟာစားကျွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၈၆ ၈၇

မစပ်စုတတ်ပါဘူး။ မိန်းကလေးပြောပြမယ်ဆိုရင်တော့ နားထောင်ဖို့မယ်။ ပြောမပြရင်လည်း ဘာမှကိစ္စမရှိပါဘူး”

“ရှင်နဲ့ကျွန်မက မိတ်ဆွေရင်းချာတွေနော်”

“အဲဒါကတော့ ဟုတ်ပါတယ်”

“မိတ်ဆွေရင်းချာတစ်ယောက်ကို ရင်ဖွင့်ပြောချင်တဲ့စကားတွေ ကျွန်မမှာ ရှိနေတယ် ... ရှင် နားထောင်ပေးမလား”

“မိန်းကလေး ပြောပါ”

“မိတ်ဆွေရင်းချာဆိုရင် ကျွန်မကို ကုချင်းလို့ပဲခေါ်ပါ။ ကျွန်မကလည်း ရှင်ကို လိန်ဝေလို့ ခေါ်မယ်လေ”

“ကောင်းပါပြီ ကုချင်း ... ပြောပါ”

“လာ ... ကျွန်မအနားမှာ လာထိုင်ပါ”

ကုတုချင်း ထိုင်နေသော ကျောက်တုံးပြားသည် လူနှစ်ယောက် ယှဉ်၍ထိုင်နိုင်ရုံ ကျယ်သည်။ ယခုမှ သိကျွမ်းခင်မင်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့်အတူ ယှဉ်တွဲထိုင်ဖို့တော့ ချင်လိန်ဝေအားနာနေသည်။

“ရပါတယ် ... ကျွန်တော် ဒီမှာပဲ ရပ်နေပါ။ ဒါ ကုချင်း”

ပြောချင်တာကိုသာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောပါ”

၈၈ ၂၆၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

“လာတိုင်မှ ပြောမယ် ... မထိုင်ရင် မပြောဘူး”

ကုတုချင်း၏ တစ်စွတ်ထိုးဆန်သော ဝိစေတီကို အတန်အသင့် နားလည်သိရှိနေသော ချင်လိန်စေသည် အကျောက်အကန် ဆန့်ကျင်ခြင်း မပြုတော့။ ကုတုချင်းတိုင်နေသော ကျောက်တုံးပြား၏ အစွန်းနားတွင် ဝင်ထိုင်သည်။

နှစ်ယောက်သား တစ်တောင်သာသာလောက်တော့ ကွာနေကြသည်။

ကုတုချင်းက မျက်နှက်လေးထောင့်ကပ်ကာ ချင်လိန်စေကို တစ်ချက်ကြည့်သည်။ သူမ၏မျက်နှာလေး ဂျက်သွေးဖျန်းသလို နီရောင်သန်းလာသည်။

“ကျွန်မနဲ့ ဝန်ကျောက်ဖုန်တို့က ချစ်သူတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ သူနဲ့ကျွန်မ ကွဲကွာနေကြသလို ဖြစ်နေကြတယ်”

“အလို ... ဘာကြောင့် ဒီလိုမျိုးကိစ္စ ဖြစ်ရတာလဲ”

“ကျွန်မက ဆိုးတယ်လေ၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါ လုပ်ချင်ရာ လုပ်တတ်တယ်။ အဲဒီလိုမျိုး မလုပ်ဖို့ သူက မကြာခဏ ပြောဘယ်၊ ဖျောင်းဖျတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက ကျွန်မရဲ့စရိုက်ကို မပြင်နိုင်ဘူး၊ ဒီလိုနဲ့ သူက ကျွန်မကို ခပ်ရှောင်ရှောင် လုပ်နေရာက အခု အဝေးကို

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဗတ်သိမ်း) ၂၆၁ ၈၉

ထွက်သွားတာ သုံးလကျော်ကျော် လေးလန်းပါးလောက် ရှိနေပြီ။ ကျွန်မဆီ ဘာမှ အဆက်အသွယ် မလုပ်ဘူး”

ပြောရင်း ငိုသံပါလာကာ တစ်ချက်ရွက်သည်။

“ကျွန်တော်သိရသလောက်တော့ အခုတလော ဝန်ကျောက်ဖုန် အရမ်း အလုပ်ရှုပ်နေတယ်၊ ဒါကြောင့် မိန်းကလေးအဲလေ ... ကုချင်းဆီ အဆက်အသွယ် မလုပ်ဖြစ်တာနေမှာပါ”

“သူ ဘာကိစ္စကြောင့် ဘယ်လို အလုပ်များနေတာလဲ”

သည်မေးခွန်းကိုတော့ ချင်လိန်စေ ရှင်းလင်းအောင် အဖြေပေးဖို့ ခက်သည်။

“သူ့ကို မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်မှာ တွေ့ခဲ့တယ်လို့ ရှင်ပြောတယ်နော်”

ကုတုချင်းက ဆက်မေးသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

သည်မေးခွန်းကိုတော့ မဆိုင်းမတွတ် ချက်ချင်း ဖြေလိုက်သည်။

“မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်မှာ ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ရှင် သိမြင်ရသမျှ ပြောပြ”

၉၀ ၀၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၁ ၉၀

ဤတွင် ချင်လိန်ဝေကလည်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့အလုံးစုံကို မပြော
မချန် အကုန်အစင် ပြန်လည်ဖောက်သည်ချင်လိုက်လေသည်။

☆☆☆

“မရဏစားနဲ့မရဏစားသိုင်း ပြန်လည်ပေါ်ထွက်လာပြီဆို
ယော့ ဝန်ကျောက်ဖုန် အရမ်းအလုပ်ရွပ်တော့မှာပဲ။ သူ့အတွက်
အန္တရာယ်လည်း များတယ် ... ဘာလုပ်ကြမလဲဟင်”

ချင်လိန်ဝေ ပြောပြသည့် မှန်တိုင်းနဂါးတိုက်တွင် ဖြစ်ပျက်
ခဲ့တဲ့များကို နားထောင်ပြီးနောက် ရေခဲပြင်တစ္ဆေမယ်ကတုချင်းက
ပြောသည်။

“ခါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း သူ့ကို သွားကူညီဖို့ ထွက်လာ
ခဲ့တာပါ”

ချင်လိန်ဝေက ပြန်ဖြေသည်။

“သွားကူညီတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ အခု ဝန်ကျောက်ဖုန်
ဘယ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာ ရှင်သိလို့လား။ သူ့ကို ဘယ်မှာ သွားရှာမှာ
လဲ”

“ဝန်ကျောက်ဖုန် ဘယ်မှာရှိနေလဲ”

ချင်လိန်ဝေက ပြန်မေးမိသည်။

၉၂ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

“ကျွန်မလည်း ဘယ်လိုလုပ်သိနိုင်မှာလဲ၊ ဒါဝေမဲ့ မရတာ
ဂိုဏ်းရဲ့ နောက်ဆုံးမျိုးဆက်ဆိုတဲ့ ရှုလုံဧရာဝတီလာမယ့် လျှို့ဝှက်
နေရာတစ်ခုကိုတော့ ကျွန်မသိထားတယ်၊ အဲဒီနေရာက သွားစောင့်
နေပြီး ရှုလုံကို အပြတ်ချေမှုန်သုတ်သင်ပစ်လိုက်ကြတာပေါ့၊ ရှုလုံ
မရှိတော့ရင် မရဏဂိုဏ်း တစ်ကြော့ပြန် တစ်စခန်း ထမယ့် ဇာတ်
လမ်း အဆုံးသတ်သွားပြီ၊ ဝန်ကျောက်ဖုန်လည်း အန္တရာယ် မရှိနိုင်
တော့ဘူး”

“ဟုတ်တယ် ... ဝန်ကျောက်ဖုန်လည်း အလုပ်သိပ်ရှေ့ပ်
တော့ဘဲ တုချင်းဆီ ရောက်လာနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

ကုတုချင်း၏ မျက်နှာ ညှိုးလျှော့သွားသည်။

“သူက အလုပ်အားသွားရင်လည်း ကျွန်မဆီကို မလာ
ငော့ပါဘူး၊ ဘယ်တော့မှ လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ပြောပြီး တစ်ချက်ငိုရှိုက်သည်။

ချင်လိန်ဝေ အတော်လေး ဗီတ်ကောင်း ဖြစ်သွားရသည်။

“ဘယ်လိုပြဿနာမျိုးဆိုတာ မသိရပေမယ့် ကျွန်တော် ကူ
ညီပေးနိုင်တာရှိရင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနဲ့ အားတက်သရော ကူညီ
ဆောင်ရွက်ပေးပါမယ်”

နင်းတောင်မဟာစားကျွန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ၂၁ ၉၃

“ဝန်ကျောက်ဖုန်က ကျွန်မကို မိန်းမဆိုးလေးလို့ ထင်နေ
တာရှင်၊ ကျွန်မကလည်း ဆိုးပါတယ်လေ၊ ဒီတော့ သူနဲ့ကျွန်မ ပြန်
ဆုံဆည်းကြမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး”

ကျွန်တော်သိရသမျှတော့ ကုချင်းက ကြင်နာစိတ်ရှိပြီး
ကူညီရိုင်းပင်းတတ်တဲ့ မိန်းမချောလေးတစ်ယောက်ပါ။

“ဝန်ကျောက်ဖုန်ကတော့ ဒီလိုတွေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ကောင်းပြီလေ ... ကျွန်တော် ဝန်ကျောက်ဖုန်နဲ့ ပြန်ဆုံ
တွေ့ရင် ကုချင်းတစ်ယောက် ဘယ်လို စိတ်ထိခိုက်ခံစားနေတယ်ဆို
တာ သေသေချာချာ ပြောပြလိုက်ပါ့မယ်၊ ကုချင်းကို သွားတွေ့ဖို့
လည်း မဖြစ်မနေ တိုက်တွန်းပေးပါမယ်”

“ထားလိုက်ပါတော့၊ ကျွန်မ ဘာတွေ လျှောက်ပြောမိမှန်း
မသိဘူး၊ ကဲ ... ရှုလုံတို့ ရောက်လာကြမယ့်နေရာကနေ စောင့်ပြီး
တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းဖို့ စီစဉ်ကြပါမို့”

“အဲဒီနေရာက ဘယ်မှာလဲ”

“ရှင် သိရအောင် ကျွန်မပြောပြပါ့မယ်၊ မိကျောင်းပါးစပ်
ရေတံခွန်ကြီးရဲ့ အောက်ခြေမှာရှိတယ်၊ ကျွန်မတို့ကတော့ မိကျောင်း
ခံတွင်းလိုက်ဝင်ပါလို့ ခေါ်တယ်၊ မရဏဂိုဏ်းရဲ့ အဓိကအချက်

၉၄ (၁) တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

အချာပဲ၊ သူတို့ဂိုဏ်းက အဲဒီနေရာကို ဘယ်လိုခေါ်သလဲဆိုတာကို တော့ ကျွန်မလည်း မသိဘူး”

“နေပါဦး... ကုချင်းက အဲဒီနေရာအကြောင်း ဘယ်လိုလုပ် သိနေတာလဲ”

“ကျွန်မတို့ မျိုးနွယ်ရဲ့ ဘိုးဘေးတွေ လက်ဆင့်ကမ်း အသိ ပေးခဲ့တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက် ဆိုပါတော့”

“ဒီအကြောင်းကို ဝန်ကျောက်ဖုန် သိသလား”

ရေခဲမြစ်တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်း တစ်ချက် တွေ့ခနဲ ဖြစ်သည်။

စဉ်းစားချင်ချိန်လိုက်ပုံရကြောင်း ချင်လိန်ဝေ တွေးဆမိသည်။

“အဲဒါကိုတော့ ကျွန်မ သေသေချာချာ မပြောနိုင်ဘူး။ သိ ချင်လည်း သိလိမ့်မယ်။ မသိချင်လည်း မသိဘဲ ရှိလိမ့်မယ်”

“ကောင်မပြီလေ ... ကျွန်တော်တို့ မိကျောင်းပါးစပ်လှိုဏ်ရု ကြီးကို သွားပြီး ရှလုံ ဟိုရောက်လာတာကို စောင့်ကြတာပေါ့။ အဲဒီ နေရာက ဝေးသလား”

“မဝေးပါဘူး။ မြင်းတော့ရှင်းစီးပြီး သွားရှင် နေ့ဝက်လောက် ဆို ရောက်တယ်။ ရှလုံတို့ မိကျောင်းခံတွင်းလှိုဏ်ရုထဲ မဝင်ခင် လက် ဦးအောင် ရောက်ဖို့က သိပ်အရေးကြီးတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မရဲ့

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) (၁) ၉၅

ခြင်းဖြူကြီးကို စီးပြီး အရင်သွားနှင့်ပါ။ ကျွန်မရဲ့ မိုးပျံပုလွေစားကို လည်း ပေးလိုက်မယ်”

“ဒါ ... ဒါက ဘယ်လိုသဘောလဲ”

“ကျွန်မရဲ့ခြင်းဖြူကြီးက ဒီဒေသတစ်ဝိုက်မှာ အမြန်ဆုံးနဲ့ ပြေးနိုင်တဲ့ မြင်းကောင်းပဲ။ သူ့ကို စီးသွားရင် ရှင် ခရီးအများကြီး တွင်လိမ့်မယ်။ ရှင်ရဲ့ ဓားရှည်က သာမန်ဓားကောင်းပဲမို့ အကြိတ် အနယ် တိုက်ခိုက်တဲ့အခါမှာ ရှလုံလက်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ မရဏဓားကို တော့ ရင်ဆိုင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ပိုကောင်းတဲ့ ကျွန်မရဲ့ မိုးပျံပုလွေစားကို ပေးလိုက်တာပဲ”

“ကုချင်းကိုယ်တိုင်သွားရင်ကော”

“ရှင်လည်း တကယ်ပါပဲ။ ရှင်က ကျွန်မထက် သိုင်းပညာ အများကြီးပိုကောင်းတယ်။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ရှလုံနဲ့ ပြိုင်ဘက် မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မသွားပြီးတိုက်ခိုက်ရင် ရှလုံကို အနိုင်မရဘဲ ရှလုံ လက်ချက်အော်မှာ အရေးနိမ့်ရမှာ အမှန်ပဲ။ ဒါကြောင့် ရှင်ကို တတ် နိုင်သမျှ ဝိုင်းကူပေးတာ”

ချင်လိန်ဝေသည် ရေခဲမြစ်တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်းကို အတော် ခင်မင်နေပြီ ဖြစ်ရာ ကုတုချင်းကိုလည်း အတူလိုက်ပါနေစေသည်။

၉၆ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

သို့သော် ကုတုချင်းအတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်နိုင်မည့် အခြေအနေကလည်း ရှိနေပေရာ အတူတူ သွားကြဖို့လည်း ပြောရန် ခက်နေသည်။

“ကျွန်မလည်း နောက်ကနေ အမြန်လိုက်လာခဲ့ပါ့မယ်၊ ရှုလှတို့ကို ရှင်နဲ့အတူတူ လက်တွဲပြီး တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းနိုင်ကောင်း ချေမှုန်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်”

“ဒါပေမဲ့ ကုချင်းရဲ့ မြင်းဖြူကြီးကိုရော မှီပျံပုံပုလွေအေးကိုပါ ယူသွားဖို့ ဆိုတာက”

ချင်လိန်ဝေ၏စကား မဆုံးမီ ကုတုချင်းက ကြားဖြတ်၍..

“ရှင် မငြင်းပါနဲ့၊ ဒါဟာ မရဏဂိုဏ်းတစ်ကြော့ငြိန် ခေါင်းထောင်လာမှာကို တားဆီးဖို့ခွင့်မရှိလှဘူး၊ ရှင်အနေနဲ့ ရှုလှတို့ရောက်လာရင် အပြတ်ချေမှုန်းဆစ်ဖို့ကိုသာ စိတ်ထဲမှာထားပါ”

ချင်လိန်ဝေ ဘယ်လိုမျှ မငြင်းသာတော့၊ ရေခဲမြစ် တစ်စွဲမယ် ကုတုချင်း၏ မြင်းဖြူကြီးနှင့် မိုးပျံပုံပုလွေအေးတို့ကို ငှားယူလိုက်ရလေသည်။

“ကဲ ... ရှင်သွားနှင့်၊ ကျွန်မရဲ့မြင်းဖြူကြီးက အရမ်းအပြေးသန်တာမို့ ရှင် မိကျောင်းပါးစပ်ရေဘဲခွန်ကို အချိန်တိုတို့နဲ့ ရောက်သွားပါလိမ့်မယ်၊ မိကျောင်းခံတွင်းလိုဏ်ဂ ဝင်ပါထဲကိုတော့ မဝင်နဲ့”

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ရာ (တ)(တတ်သိမ်း) ၂၁ ၉၇

ရေတံခွန်နားမှာပဲ နေပါ။ ဟိုလူတွေရောက်လာရင်တော့ အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး လှုပ်ရှားပေါ့၊ ကျွန်မ နောက်ကနေ လိုက်လာခဲ့မယ်၊ ရှင်လောက်တော့ မြန်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်မရောက်လာရင် ဟောဒီလို အချက်ပေးသဖြင့်လိုက်မယ် ... ဟုတ်ပြီလား”

ကုတုချင်းက ထူးဆန်းသော အသံတစ်ခု ပြုပြုသည်။ ငှက်အော်မြည်သံလိုလို ဖြစ်သော်လည်း သည်လို ငှက်အော်မြည်သံမျိုးကိုတော့ ချင်လိန်ဝေ မကြားဖူးသေးပေ။

“ခရီးလမ်းညွှန် မပြောလိုက်တော့ဘူးလား”

“ကျွန်မရဲ့ မြင်းဖြူကြီးက မိကျောင်းပါးစပ် ရေတံခွန်ကို သိတယ်၊ သွားတတ်တယ်၊ ရှင်ကို သူက ခေါ်ဆောင်သွားပါလိမ့်မယ်၊ ခရီးလမ်းညွှန် ပြောပြစရာ မလိုပါဘူး”

ကုတုချင်းက မြင်းဖြူကြီး၏ လည်ပင်းကို အသာပွတ်ကာ နားရွက်နားကပ်၍ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောလိုက်သည်။

“ဒီမြင်းဖြူကြီးရဲ့ နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

မြင်းဖြူကြီးကိုစီး၍ မထွက်ခွာခင် ချင်လိန်ဝေက မေးလိုက်သည်။

“ကျွန်မတို့ဒေသက လူတွေက သူတို့ရဲ့မြင်းတွေကို နာမည်

၉၈ ဧည့် တက္ကသိုလ်နေလင်းဆောင်

ပေးလေ့မရှိဘူး၊ ကျွန်မရဲ့ မြင်းဖြူကြီးလို့ပဲ မှတ်ထား ... ဟုတ်လား”

စကားအဆုံးတွင် ကုတုချင်းက လေချွန်သံတစ်ချက်ပြုလိုက်ရာ သူမ၏မြင်းဖြူကြီးသည် အပြင်းစိုင်းနှင့် ထွက်သွားလေတော့သည်။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ဧည့် ၉၉

ရေခဲမြစ်တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်း၏ မြင်းဖြူကြီးသည် တကယ့် မြင်းကောင်းမြင်းသန်တစ်ကောင် ဖြစ်သည်။ တစ်မိုးအောက်တွင် ပြိုင်ဘက်ကင်းသော စီးတော်မြင်းဟုပင် ဆိုနိုင်သည်။

ခွာသံပြင်းပြင်းနှင့် လေကို ခွင်းကာ လျှင်မြန်စွာ ပြေးလွှားနေသည်။ ချင်လိန်ဝေသည် မြင်းစီးကျမ်းသူဖို့ မြင်းအများအပြားကို စီးဖူးပါသည်။ မြင်းကုန်းနိုးထက်မှ စီးနှင်းလိုက်ပါရသည့် အတွေ့အကြုံ များစွာ ရှိသည်။

ယခု စီးနေရသည့် ကုတုချင်း၏ မြင်းဖြူကြီးလောက် အပြေးမြန်ပြီး ပါးနပ်လိမ္မာသော မြင်းကောင်းမြင်းသန်မျိုး တစ်ကြိမ် တစ်ခါမျှ မစီးခဲ့ဖူးသေးပေ။

‘ကုတုချင်း၏ မြင်းဖြူကြီး’သည် အပြေးမြန်ရုံမက သက်လုံလည်း ကောင်းလှသည်။ လျှင်မြန်သော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ပြေးထွားစိုင်းနှင့်နေသည်မှာ တစ်ချက်လေးမျှပင် ခြေမကူ၊ အရှိန်မနေ။

ထို့ပြင် အထူးခြားဆုံးမှာ ဇက်ကြိုးကိုင်ထိန်းစရာပင် မလို

၀၀၀ ဧါ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ဘဲ သူ့ဘာသာသူ ပြေးလွှားသွားလာနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ချင်လိန်ဝေ အနေဖြင့် မြင်းကုန်းနီးပေါ်တွင် အခန့်သားထိုင်၍ အလိုက်သင့် စီးနင်းသွားရုံသာ ရှိသည်။

ဧကံကြီးဆွဲ၍ လမ်းကြောင်းထိန်းသိမ်းပေးရန်ပင် မလိုပါ။ အမှန်တကယ်ပြောရလျှင် မိကျောင်းပါးစပ် ရေတံခွန် ဘယ်မှာ ရှိသည်ကို ချင်လိန်ဝေ မသိပါ။ ကုတုချင်းက ခရီးလမ်းညွှန်လည်း ပြောမပြလိုက်သည့်အတွက် စီးမြင်းကို ဧကံကြီးထိန်းပေးဖို့ လမ်းကြောင်းကိုလည်း မသိပါ။ သည်တော့ ကုတုချင်း၏ မြင်းဖြူကြီး အပြင်းစိုင်းနှင့်သွားရာနောက်သို့သာ ချင်လိန်ဝေ လိုက်ပါသွားခဲ့ရလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် တပေါင်း အဟုန်ပြင်းပြင်းနှင့် စီးကျနေသော ရေတံခွန်မြင့်ကြီးတစ်ခုဆီသို့ ရောက်သွားသည်။ ကုတုချင်း၏ မြင်းဖြူကြီးလည်း ရေတံခွန်အောက်ခြေနားတွင် တုံ့စပ်သည်။

သည်နေရာသို့ ယခု ပထမဆုံး ရောက်ဖူးသော်လည်း မိကျောင်းပါးစပ်ရေတံခွန်ဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ ချင်လိန်ဝေ သိသည်။ မိကျောင်းပါးစပ်ရေတံခွန်သို့ ရောက်လျှင် မျက်ကွယ်နေရာကောင်းတစ်ခုကို ရှာကာ ပုန်းအောင်းနေပြီး ရေခဲမြစ်တစ်ခုပေါ်ကုတုချင်း

နင်းတောင်မဟာမားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၀၀

ရောက်အလာကို စောင့်ဆိုင်းမည်ဟု ချင်လိန်ဝေက စိတ်ကူးထားခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် မိကျောင်းခံတွင်းရေတံခွန်သို့ ရောက်သည်နှင့် ခရုဏဂိုဏ်း၏ နောက်ဆုံးမျိုးဆက် ရှုလုံနှင့်အပေါင်းပါများကို ရင်ဆိုင်ရသည့်အတွက် ချင်လိန်ဝေအနေဖြင့် ထိုစိတ်ကူးကို အကောင်အထည် မဖော်နိုင်တော့ပေ။

ရေတံခွန်အောက်ခြေနားတွင် ကုတုချင်း၏ မြင်းဖြူကြီး တို့ရပ်သွား၍ ချင်လိန်ဝေလည်း မြင်းကုန်းနီးထက်မှ ခုန်ဆင်းကာ ပုန်းအောင်းရန် မျက်ကွယ်နေရာကောင်းတစ်ခု ရှာကြည့်မည်အပြုမှာပင် မာမာထန်ထန် ပြောဆိုသံတစ်ခု ကြားရသည်။

“ရပ်စမ်း ... မင်းက ဘယ်သူလဲ၊ ဒီနေရာကို ဘာလာလုပ်တာလဲ”

ချင်လိန်ဝေ တုန်လှုပ်သယောင်ပင် ဖြစ်သွားကာ အသံပေါ်ထွက်လာရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ချုံကွယ်တစ်ခုမှ လျှောက်လှမ်းထွက်လာသော မြောက်ပိုင်းနှင်းဖြူစွဲအိမ်တော်သခင်ကြီး မရဏဂိုဏ်း၏ နောက်ဆုံးသိုင်းမျိုးဆက်ဖြစ်သော ရှုလုံကို မြေရသည်။ ရှုလုံသည် မရဏစားကို ခါးတွင်ချိတ်ထားသည်။

၁၂၂ ၂၀ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

နောက်တွင် ဂျက်မွန်ဂိုနယ် သိုင်းခင်းသားလေး ထူးနိုးလုံပုရည်နှင့် ဂျလုံ၏သမီးချော ဂျလီယန်တို့ပါရှိလာသည်။ မိမိ မမြင်တွေ့ရသေးသော နောက်တော်ပါ သိုင်းသမားများလည်း ရှိနေနိုင်ကြောင်း ချင်လိန်ဝေ စဉ်းစားမိသည်။

မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်တွင် တွေ့မြင်ခဲ့ဖူးသည်မို့ ချင်လိန်ဝေက ဂျလုံ၊ ဂျလီယန်နှင့် ထူးနိုးလုံပုရည်တို့ကို ကောင်းကောင်း မှတ်မိသိရှိနေသည်။ မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်တွင် လူအများကြား ရောနှော၍ နေခဲ့သော ချင်လိန်ဝေကိုတော့ ဂျလုံတို့သားအဖနှင့် ထူးနိုးလုံပုရည်တို့ မမှတ်မိကြပါ။

သို့သော် သည်နေရာအထိ ရောက်ရှိလာခဲ့သည့်အတွက် မိမိတို့ကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် အနှောင့်အယှက် ပေးမည့်ရန်သူဟူ၍ တော့ သတ်မှတ်လိုက်ကြသည်။

“ဂျွန်တော့နာမည် ချင်လိန်ဝေ၊ ဒိုဏ်းအဖွဲ့ မရှိတဲ့ သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဆိုပါတော့၊ ဒါပေမဲ့ နှင်းတောင်ယောက်လေး ယောက်တို့ရဲ့ မျိုးဆက်လို့တော့ ပြောနိုင်တယ်။ သိုင်းလောကရဲ့ အန္တရာယ်ဖြစ်တဲ့ မရဏစားရဲ့ မျိုးဆက်ကို ချေမှုန်းဖို့ ရောက်လာတာပဲ။”

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၂၂

ချင်လိန်ဝေက လျှို့ဝှက်ထားခြင်းမရှိဘဲ လမ်းမှန်သိုင်းသမားတစ်ယောက် ပိုသစ္စာ မိမိရောက်ရှိလာသည့် အကြောင်းရင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ထုတ်ပြောလိုက်သည်။

“ဟား ဟား ဟား ... လူငယ်လေးက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင် ကြီးလွန်းနေပြီ၊ မင်းမှာ ဒီလိုလုပ်ခိုင်းဖို့ အစွမ်းအစ ရှိလို့လား။”

ဂျလုံက ခယ်မောပြောဆိုကာ နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်သည်။ ချင်လိန်ဝေမှာ မိမိ၏ပြိုင်ဘက်မဟုတ်၍ မတိုက်ခိုက်လိုကြောင်း ပြလိုက်သည့်သဘော။ ဂျလုံ၏သမီးချော ဂျလီယန် ရှေ့သို့ လျှောက်လှမ်းတက်လာသည်။

“ကွန်မ ဂျလီယန် ရှင်ရဲ့ သိုင်းပညာအစွမ်းအစကို ရင်ဆိုင်စမ်းသပ်ကြည့်ချင်ပါတယ်။”

ဂျလီယန်က စိန်ခေါ်စကား အတိအလင်းဆိုလာသည်။ ချင်လိန်ဝေသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် သိုင်းပညာစွမ်းရည်ပြ ယှဉ်ပြိုင်လိုစိတ်မရှိပေ။ သို့ရာတွင် ဂျလီယန်က တစ်ကြော့ပြန် ခေါင်းထောင်လာသည့် မရဏဂိုဏ်းကို ကိုယ်စားပြုစိန်ခေါ်လာသည့်အတွက် ချင်လိန်ဝေအနေဖြင့် နောက်ဆုတ်၍ မဖြစ်၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ဖို့သာ ရှိပေတော့သည်။

၁၀၅ ဩ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

“ဒါဆိုလည်း ဘာစောင့်နေတာလဲ၊ ယှဉ်ဖြိုင်ကြတာပေါ့”

ချင်လိန်ဝေက ပြောပြောဆိုဆို မိုးပုံပုံပုလွေစားကို ဆွဲထုတ်ကာ ဆတ်ခနဲ ဆန့်တန်း၍ ထိုးလိုက်သည်။ မိုးပုံပုံပုလွေစားဖျားသည် ဂျလီယန်၏ ရင်ဘတ်ဆီသို့ တိုးဝင်ခြိမ်းခြောက်လာသည်။

ဂျလီယန်က ‘ကွတ်’ ခနဲ လှောင်ခပြင်နှာမှတ်သံပြုကာ ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို တစ်ချက် ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။ ဝတ်ရုံရှည်ကြီး ဝှေ့ယမ်းမှုကြောင့် ပေါ်ထွက်လာသော အင်အားလှိုင်းအရှိန်အဟုန် ချင်လိန်ဝေ၏ မိုးပုံပုံပုလွေစား ထိုးနှက်ချက်ကို တားဆီးချေဖျက်သည်။

ချင်လိန်ဝေ ဓားချက်ပျက်သွားသည်။ ဖိနှိပ်တိုးဝင်လာသော ဝတ်ရုံရှည် ဝှေ့ယမ်းမှုအား အရှိန်အဟုန်ကို ပြေလျော့သွားစေရန် အတွက် ချင်လိန်ဝေက တင်းတင်းမာမာ တောင့်ခံခြင်းမပြုဘဲ အလိုက်သင့်ပင် နောက်သို့ ဆုတ်ပေးလိုက်သည်။

ဂျလီယန်၏ ဝတ်ရုံရှည် လျင်ရှားတိုက်ခိုက်မှုအားအင် အရှိန်အဟုန်များ ယုတ်လျော့အားလျော့သွားသည်။

“တိုက်ပြီ ... သတိထား”

ချင်လိန်ဝေက အော်ဟစ်သတိပေးပြီး ဂျလီယန်ကို မိုးပုံပုံပုလွေစားဖြင့် ဝိုက်ကာခုတ်သည်။ ဓားချက်မြန်လှသွက်လှသော

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ဩ ၁၀၅

ကြောင့် ဂျလီယန်မှာ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခြင်း မပြုရဲ။ ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကို ဆတ်ကာဆတ်ကာ လှုပ်ရှားဝှေ့ယမ်းကာ ချင်လိန်ဝေ၏ ဓားသိုင်းသိုင်းကွက်ကို ခုခံချေဖျက်သည်။

ဂျလီယန်၏ ဝတ်ရုံရှည်ဝှေ့ယမ်းမှုကြောင့် ပေါ်ထွက်လာသော အင်အားလှိုင်း အရှိန်အဟုန်များသည် လေးဖက်လေးတန်သို့ ဒီရေလှိုင်းများပမာ ဖြာထွက်ရိုက်ခတ်သည်။

ချင်လိန်ဝေလည်း ‘နှင်းလေပေဓားသိုင်း’ ၏ ခုခံကာကွယ်ကွက်ကို အပြည့်အစုံ ထုတ်သုံးကာကွယ်လက်ရာ ဂျလီယန်၏ တိုက်ချက်များ ထိရောက်မှု မရှိတော့ အားအင်တွေ ယုတ်လျော့ပျက်ပြယ်ကုန်ကြသည်။

“တူမလေး ... နောက်ဆုတ်၊ ဒီကောင်လေးကို ဦးလေးဆုံးမမယ်”

ဂျလီယန်အနေဖြင့် ချင်လိန်ဝေကို မယှဉ်နိုင်မှန်း အကဲခတ်မိသော ထျန်းလုံပုရည် အော်ဟစ်ပြောဆိုကာ တိုက်ပွဲထဲသို့ ဝင်လာသည်။ ဂျလီယန် နောက်ဆုတ်သွားရာ ချင်လိန်ဝေနှင့်ထျန်းလုံပုရည် ရင်ဆိုင်မိသည်။

ချင်လိန်ဝေ စဉ်းစားကြံဆရလေပြီ။ ဂျက်မွန်ဂိုနယ်ခင်း

ထပ် ပါ တက္ကသိုလ်နေထိုင်အောင်

မင်းသား ထျန်းလုံပုရည်၏ သိုင်းပညာမှာ အတော်ပင် အဆင့်မြင့်ပြီး ထက်မြက်သည်။ ထျန်းလုံပုရည်ကို ရင်ဆိုင်ဖို့မလွယ်။ အသေအလဲ ကြိုးစားတိုက်ခိုက်ပြီး အနိုင်ယူနိုင်သည်ဟာဦး... မိမိ၏ သိုင်းစွမ်းရည်နှင့် အတွင်းအားအများအပြား ပြုန်းတီးကုန်နိုင်သည်။

တစ်ဖက်လူသုံးယောက်တွင် သိုင်းပညာ အကောင်းဆုံး နှင့် အပါးနပ်ဆုံးဖြစ်သော ရှုလုံသည် တိုက်ပွဲဝင်သေးဘဲ သေးမှ အေးအေးဆေးဆေး ရပ်ကြည့်နေသည်။ ထျန်းလုံပုရည်ကို အကြိတ်အနယ် တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူပြီးသောအခါ ရှုလုံတိုက်ခိုက်လာလျှင် မိမိအနေဖြင့် ဘယ်လိုမှ ယှဉ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ။

သည်တော့ တစ်ဖက်လူသုံးယောက်တို့အား အချိန်တိုအတွင်း အလျင်အမြန် တိုက်ခိုက်အနိုင်ယူနိုင်မည့် ပရိယာယ် နည်းဗျူဟာကောင်းတစ်ခုတော့ အသုံးပြုရပေမည်။ မည်သို့ ပရိယာယ်ဆင်ရမည်နည်းဟု အမြဲနိတွေးဆကြည့်သည်။

အကျပ်အတည်း အခြေကြိုသောအခါ စိတ်ကူးဉာဏ်များ ကွန်မြူးလာတတ်သည့် လူသဘာဝအတိုင်း ချင်လိန်ဝေက ဦးနှောက်ထဲတွင် တစ်ဖက်လူများကို အလစ်ဖမ်းကာ လှုပ်တစ်ပြက်လျှင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်နိုင်မည့် တိုက်ခွက်ပန်း... ယ်တစ်ခု ဖျတ်ခနဲ

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ရာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ပါ ၁၇

ပေါ်လာသည်။

ထျန်းလုံပုရည်က သိုင်းကွက်စတင်ခင်းကျင်းလာလေရာ ချင်လိန်ဝေလည်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ခေါင်းထဲပေါ်လာသည့် နည်းပရိယာယ် တိုက်ခွက်ကို ရုတ်ခြည်းဖော်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ချင်လိန်ဝေသည် သူ့ကို တိုက်ခိုက်လာသော ထျန်းလုံပုရည်နှင့် ရင်ဆိုင်ခြင်းမပြု။ နှင်းလေပွေစားသိုင်း၏ ပေါ့ပါးမြန်ဆန်လှသော ကိုယ်ဟန်လှုပ်ရှားမှုကို အဆင့်ကုန် ဖော်ထုတ်ကာ ရှုလုံရပ်နေရာသို့ 'လှစ်' ခနဲ ပြေးဝင်သည်။

နှင်းလေပွေစားသိုင်းမှာ ပင်ကိုသဘောအားဖြင့် ဓား ရေးစားကွက်များသာ ဖြစ်သည်။ ဓားကွက်များကို အသွက်လက်ဆုံး တရစပ်ထိုးခုတ်ပိုင်းစိုက် တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပျော်ပါးမြန်ဆန်သော ခြေလှမ်းနှင့် ကိုယ်ဟန် လှုပ်ရှားမှုများ ပေါင်းစပ်ပါဝင်သည်။ ယခု ချင်လိန်ဝေက ဓားရေးစားဟန် တစ်ခုမျှ မပါဘဲ မြန်ဆန်သော ခြေလှမ်းထွက်နှင့် ကိုယ်ဟန်လှုပ်ရှားမှုများကိုသာ အထူးအလေးတယူ အသုံးပြုသည်။

ထို့ပြင် မိုးမျှော်တောင်ထွဋ်တွင် ဝတ်ရုံစိမ်းနှင့်ဝတ်ရုံနီ လူ

၁၀၀ ၂၅ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ထူးဆန်းနှစ်ယောက် သင်ပြပေးလိုက်၍ ပီမိလေ့ကျင့်အောင်မြင်ထားသော သန့်စင်မနောအတွင်းအားများကိုလည်း အပြည့်အဝစုစည်းအသုံးပြုသည်။

နှင်းလေပေ့စားသိုင်း၏ ပေါ့ပါးမြန်ဆန်သော လှုပ်ရှားမှုကို သန့်စင်မနောအတွင်းအားဖြင့် ရောနှောပေါင်းစပ်ကာ အလျင်မြန်ဆုံးသော လှုပ်ရှားမှုကို ဖြုလိုက်သည်။

လေပေ့တစ်ခုပမာ လျင်မြန်ပြီး အင်အားလည်း ပြည့်သော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ရှုလုံအနားသို့ ချင်လီနီဝေ ရောက်ရှိသွားသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် နေခြည်အလင်းတန်းစားကွက်ဖြင့် တိုက်စစ်ဆင်သည်။ စားကွက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်သော်လည်း မိုးပျံပုလေ့စားကို မသုံး။ စားရှည်အစား လက်ဝဲကဲ့သို့ စားချက်သဖွယ် အသုံးပြုသည်။ လူမရောက်မီက နေရောင်အလင်းတန်းစားကွက်၏ တိုက်စစ်အရှိန်အဟုန်က အရင်ရောက်နှင့်သည်။

ရှုလုံ၏ အမြင်တွင်တော့ ချင်လီနီဝေသည် ဘာမျှ အရေးလုပ်လောက်စရာ မရှိပါ။ အံ့သက်အရွယ်ငယ်ရွယ်သည်။ ယခုမှ ရှုလုံမြင်ဖူးတွေ့ဖူးသော နောက်ပေါက်သိုင်းသမားလေးတစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ သိုင်းလောကတွင် အမည်သတင်းလည်း ဘာမျှမရှိ။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ၂၅.၀၀၇

လူငယ်လူရွယ်တစ်ယောက်၏ မိုက်ရူးရဲစိတ်ဖြင့် မိမိတို့ကို အံ့တု ရန်ငြိုလာသည်ဟုသာ မှတ်ယူထားသည်။ ရှုလုံယန် အရေးနိမ့်သွားစဉ်မှာလည်း တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ နည်းသေးပြီး သက်တူရွယ်တူ မွန်ရည်ခန့်ညားသော လူငယ်လူရွယ် သိုင်းလူလင်တစ်ယောက်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရသည့်အတွက် မိန်းမငယ်လေးတို့၏ သဘာဝအရ ဖိတ်လှုပ်ရှား အာရုံတွေပြားမှုကြောင့်သာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးသည်။

ထို့ကြောင့် ရှုလုံယန် အရေးနိမ့်မှုကို ဘာမျှ အလေးအနက်မထား။ သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သော ဝါရင့် သန္တာရင့်သိုင်သမားကြီး ထျန်းလုံပုရည်က အလွယ်တကူပင် အနိုင်ယူနေချိန်ပစ်လိမ့်မည်ဟု တွက်ကာ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် နေသည်။

သိုင်းလောက၏ အကြိတ်အနယ် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲများတွင် တစ်ဖက်လူကို အထင်သေးကာ ပေါ့ပေါ့ဆဆ သဘောထားခြင်းသည် အရေးမလှ အရှုံးတွေ့ရစေနိုင်သည့် အဓိကအကြောင်းအချက် ဖြစ်သည်။

ရှုလုံက ခပ်ပေါ့ပေါ့တွေးကာ၊ ခပ်အေးအေးနေချိန်တွင် ချင်လီနီဝေ၏ လျှပ်တစ်ပြက် အငိုက်ဖမ်းတိုက်ခိုက်မှု ရုတ်ခြင်ပေါ်

၁၀၀ ဣ တက္ကသိုလ်နေသင်းခေတ်

ပေါက်လာသည်။

သူ့အနားသို့ ချင်လိန်ဝေ လှစ်ခနဲ ရောက်လာသည်။ ထူးတွေ့ဆန်းပြားသော လက်ဝါးရိုက်ချက်ကို ရင်ဆိုင်ရသည်။ ရှုလုံသည်သာမန်သိုင်းသမားတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။

မရုဏာမား လက်ကိုင်ရှိုနေလျက် မရုဏာမားသိုင်းကို ပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်ကာ မရုဏာဂိုဏ်းကို တစ်ကြော့ပြန် ဖော်ထုတ်ရာတွင် ဦးစီးရှေ့ဆောင်ပြုနေသည့် အာကသိုင်းအကျော်အမော် တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သည်တော့ အလစ်ဖမ်းကာ လျှပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်ခြင်း ခံရ၍ အငိုက်မိခံရမလိုဖြစ်သော်လည်း ဝါရင့် သတ္တရာရင့် သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက်ပီပီ ဝီညော့၌ စေ့ဆော်မှုဖြင့် အလိုအလျောက် တုံ့ပြန်ရင်ဆိုင်သည်။

မရုဏာမားကို ရင်ဘတ်ရှေ့တွင် ကန့်လန့်ပြတ်ကာ တစ်ဖက် လူရွယ် အလစ်အငိုက် ဖမ်းကာ လျှပ်တစ်ပြက် တိုက်ခိုက်လာမှုကို ရင်ဆိုင်ခုခံသည်။

သို့ရာတွင် မဆိုဝလောက်လေး နောက်ကျသွားခဲ့သည်။ ရှုလုံက ရင်ဆိုင်ခုခံမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ မပြုနိုင်မိမှပင် ချင်လိန်ဝေ၏

နင်းတောင်မဟာမားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၀၀

လက်ဝါးရိုက်ချက်က ဝင်လာသည်။ လက်ဝါးရိုက်ချက်အားအင်လှိုင်းက ရှုလုံ၏ ညာလက်ကောက်ဝတ်ကို တိကျစွာ တိုးဝင်ထိမှန်သည်။

လက်ဝါးရိုက်ချက်ဆိုသော်လည်း လက်ဝါးကို ဓားရှည်အဖြစ် သုံးထားသည့်အတွက် ထိချက်ပြင်းလှသည်။ ရှုလုံ၏ ညာလက်တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော မရုဏာမား လက်ထဲမှ လွတ်ထွက်သည်။

သိုင်းလောကထိုးတမ်းစဉ်လာအရ ကိုင်ဆောင်ထားသော လက်နက် လက်ထဲမှ လွတ်ထွက်သွားခြင်းသည် ရှုံးနိမ့်သည့်သဘော ဖြစ်ပေရာ ရှုလုံ အကြီးအကျယ် တုန်လှုပ်သည်။ စိတ်အရမ်းလှုပ်ရှားသည်။

တကယ်တော့ ညာလက်ထဲတွင် ကိုင်စွဲထားသော မရုဏာမား လက်လွတ်ထွက်သွားသော်လည်း ရှုလုံမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ဒဏ်ရာရခြင်း မရှိပါ။ ချင်လိန်ဝေကလည်း အုပ်စီးအနိုင်ယူမှု မပြုနိုင်သေးပါ။

ရှုလုံအနေဖြင့် ချင်လိန်ဝေ၏ တိုက်စစ်အရှိန်အဟုန်ကို ဟန့်တားချေဖျက်ကာ လွတ်ထွက်သွားသော မရုဏာမားကို မိမိရရ ပြန်လည်ရယူနိုင်သည့် အခြေအနေ ရှိနေသည်။

မိမိ၏ အရေးကြီးသောလက်နက် လက်လွတ်ထွက်သွားမှုကြောင့် အထူးစိတ်လှုပ်ရှား ဖျားဖျားနေသော ရှုလုံမှာ မရုဏာမား

၁၂၂ ၂၀၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ပြန်လည်အရယူရန် လုံးဝမစဉ်းစားမိ။ ငေးကြောင်သလိုပင် ဖြစ်နေသည်။

ချင်လိန်ဝေအတွက် တကယ့်အခွင့်အခါကောင်းတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာလေပြီ။ ရှုလုံးကို မိမိရရ အကြောထိုးပိတ်ရန် ပြင်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ...

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၀၁ ၁၂၂

‘ကျစ်ကျစ် ကျလိကျလိ ကျစ်’

ထူးဆန်းသော ငှက်အော်ဖြည့်သံတစ်ခု ပေါ်လာသည်။

ရေခဲမြစ်တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်း ရောက်ရှိလာ၍ အချက်ပေးသံဖြစ်ကြောင်း ချင်လိန်ဝေ ချက်ချင်းသိရသည်။ မိမိအနေဖြင့် နည်းပရိယာယ် ကောင်းဖြင့် လျင်မြန်သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားကာ တစ်ဖက်လူများကို အလစ်အပိုက်ရယူကာ အုပ်စီးတိုက်ခိုက်ချေမှုန်းနိုင်တော့မည်ဖို့ ကုတုချင်း ရောက်လာလျှင် အောင်ပွဲဖြင့်အသင့်ကြိုနိုင်တော့မည်ဟု အထူးပင် အားတက်သည်။

ချင်လိန်ဝေသည် ရှုလုံးကို အနီးကပ် အပိုက်ဖမ်းကာ အပိုင်အနိုင် အကြောထိုးပိတ်လိုက်သည်။

ရှုလုံးသည် မရဏဓားလက်ကိုင်ရှိုထားလျက် မရဏဓားသိုင်းကိုပါ အမွေခံတတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်နေပြီး သိုင်းလောက အတွေ့အကြုံလည်း ကုံလုံပြည့်ဝနေသည့် အာဂသိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့်ဆိုရလျှင် ချင်လိန်ဝေ

၀၄ ၀၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

လူငယ်သိုင်းသမားလေးတစ်ယောက်အနေဖြင့် ရှုလုံကို ဘယ်လိုမှ ယှဉ်နိုင်စရာ မရှိ။

သို့သော် ရှုလုံသည် ချင်လိန်ဝေကို အထင်အမြင်သေးနေမှု က အဓိက အဆိုးအဖြစ်ပေးသွားသည်။ ချင်လိန်ဝေကို မြင်ဖူးဖို့ ဝေးစွ ချင်လိန်ဝေနှင့်ပတ်သက်၍လည်း ဘာမျှ ရှုလုံမသိ။ ရှုလုံ အတွက် ချင်လိန်ဝေသည် သာမန်အညတရလူငယ်သိုင်းသမား တစ် ယောက်သာ ဖြစ်သည်။ အရေးလုပ်စရာဟု မအောက်မေ့။

မိမိသမီး အရေးနိမ့် နောက်ဆုတ်ခဲ့ရသည်မှာလည်း တစ် ဖက်လူငယ်က တော်လွန်းလှလို့မဟုတ်။ အမည်မထင်ရှားသော သာမန်သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဟု အထင်သေးစိတ်ဖြင့် ရှုလုံယန် ပေါ့ဆမိသောကြောင့်ဟု ရှုလုံက တွေးသည်။

ထျန်းလုံပုရည်လို ဝါရင့်သိုင်းသမားတစ်ယောက်၏ လက်ထဲ တွင် ထိုလူငယ်လေး မရှုမလှ ချေမှုန်းခံရလေတော့မည်ဟု အပိုင် တွက်ကာ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ဘေးမှ ရပ်ကြည့်နေခဲ့သည်။

သူ့စိတ်က မလောက်လေးမလောက်စား ဝင်ရောက်နှောင့် ယှက်လာသော ထိုလူငယ်ထက် မရဏလိုဏ်ဂူထဲသို့ ဝင်ရောက်ကာ ထျန်းလုံပုရည်အား မရဏဂိုဏ်း၏ သိုင်းပညာ အမွေအနှစ်နှင့် လက်

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၁၅ ၁၅

နက်ဆန်းများကို ပြသဖို့ကိုသာ အာရုံရောက်နေသည်။

သည်လိုအခြေအနေတွင် ဘယ်လိုမှမထင်မှတ်ဘဲ အနီး ကပ် အကြောထိုးပိတ်မှုကို ရင်ဆိုင်ရသောအခါ ထိတ်ထိတ်ကြဲ သိုင်း သမားကြီး ရှုလုံ ကောင်းကောင်း အိုင်ကိမ်သွားလေတော့သည်။

မိမိရရ အကြောထိုးပိတ်ခံရပြီး မလှုပ်နိုင်၊ မရှားနိုင်၊ အသံ ပင် မပြုနိုင်ဘဲ ကျောက်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်လို ဖြစ်သွားသည်။

ရှုလုံကို အကြောပိတ်ပြီးသည်နှင့် ချင်လိန်ဝေသည် ထျန်းလုံ ပုရည်ထံ ဆက်လက်ပြေးဝင်သည်။ မိမိအနေဖြင့် တစ်ဖက်လူစုကို အနိုင်ယူ ချုပ်ဖမ်းနိုင်ကြောင်း ကုတုချင်း သိစေလိုသောကြောင့် အသံ ပြု အချက်ပေးသည်။

ချင်လိန်ဝေနှင့်ကုတုချင်းတို့မှာ တွေ့ဆုံခင်မင်တာ မကြာ သေးသည့်အတွက် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်ကြား သိရှိနားလည်နိုင်သော လျှို့ ဝှက် အချက်ပေးမှုများကို အပြန်အလှန် ပြောဆိုဖလှယ်ထားခြင်း မရှိသေး။

ကုတုချင်း ပြောပြထားခဲ့ပြီးဖြစ်သော ငှက်မြည်သံအချက် ပေးမှုတစ်မျိုးတည်းသာ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ချင်လိန်ဝေသည် ထို ငှက်အော်မြည်သံမျိုးပင်ပြုကာ ကုတုချင်းကို မိမိအောင်နိုင်ပြီ

၁၀၆ (၁) တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

အသိပေး အကြောင်းကြားရလေသည်။

မိမိအနေဖြင့် နည်းပရိယာယ် တိုက်ကွက်ဗျူဟာကောင်းကို အကြံထုတ်စဉ်းစားကာ ထိမိ သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားလျက် အောင်ပွဲ ဆင်နိုင်ခဲ့မှုအတွက် မာန်တက် ဝံ့ကြွေးသည့်သဘောမျိုးလည်းပါ သည်။ ဟန်ဟိတ်ထုတ်လိုက်သည်ဟုပင် ဆိုနိုင်သည်။

ဤတွင် မမျှော်လင့်သော အဖြစ်တွေ ရုတ်ခြည်းပေါ်ပေါက် လာလေတော့သည်။ ရှုလုံတစ်ယောက် နောက်ပေါက်လူငယ်သိုင်း သမားတစ်ယောက်၏ အကြောထိုးပိတ်မှု ခံသွားရသည်ကိုမြင်ရ သော ဂျက်မွန်ဂိုနယ် သိုင်းမင်းသားထွန်းလုံပုရည်မှာ မယုံနိုင် လောက်အောင်ပင် အံ့ဩသွားရလေသည်။

ထို့ကြောင့် အလစ်အပိုက် အခြေအနေမျိုးရှိနေလျက် ပြေး ဝင်လာသော ချင်လိန်ဝေကို ဆီးကြိုတားဆီးခြင်းမပြုနိုင်။ ငေး ကြောင်၍ နေသည်။

ချင်လိန်ဝေအနေဖြင့် ထွန်းလုံပုရည်ကို အကြောထိုးပိတ်ရန် ဘာမျှမခက်တော့။ လက်တစ်ဖက်ဆန့်တန်းလိုက်ရုံမျှနှင့်ပင် ကိစ္စ ပြတ်သွားနိုင်သည်။

သို့ရာတွင် ထွန်းလုံပုရည်၏အနီးသို့ ကပ်မိကာ အကြော

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) (၁) သူ

ထိုးပိတ်လိုက်တော့မည့် အချိန်မှာပင် ချင်လိန်ဝေ၏ရင်ဘတ် တစ် ဆို့လျက် ခေါင်းထဲ မိုက်ခနဲ ဖြစ်သည်။ စုစည်းထားသော အတွင်းအား များလည်း ရုတ်တရက် ပြေလျော့ပျောက်ကွယ်ကုန်သည်။

အေးအင်များ ဆုတ်ယုတ်လျက် ခွေယိုင်လဲကျလှလှ ဖြစ် သည်။ ထိုအခိုက် မြင်းခွာသံတဖြောင်းဖြောင်းနှင့် ကုတုချင်း မြင်းစိုင်း နှင် ရောက်လာသည်။

“ချင်လိန်ဝေ ... ကျွန်မ ရောက်လာပြီ”

အဝေးမှပင် အသံပြုကာ လက်ဝှေ့ယမ်းပြသည်။

ချင်လိန်ဝေမှာတော့ ဘာကြောင့်အေးအင်တွေ ရုတ်တရက် ကုန်ဆုံးသွားကြောင်းကို နားမလည်နိုင်။ အတွင်းအား စုစည်း၍ မရတော့သောကြောင့် ထွန်းလုံပုရည်အား အကြောထိုးပိတ်ခြင်း လည်း ဘယ်လိုမှ မလုပ်နိုင်တော့။

အဲဒီအားသင့်လွန်းလှသောကြောင့် ငေးကြောင်ကြောင် ဖြစ် နေလေသော ထွန်းလုံပုရည်က သတိပြန်ဝင်လာကာ ခြေမြန်လက် မြန် ဆိုသလို ချင်လိန်ဝေကို အကြောထိုးပိတ်လိုက်သည်။

ချင်လိန်ဝေ ဘာမျှ မတတ်နိုင်တော့။ ထွန်းလုံပုရည်လည်း ချင်လိန်ဝေကို အကြောပိတ်ပြီးသည်နှင့် မြင်းနှင့်စိုင်းနှင်ရောက်ရှိ

၁၀၀ ငါ့ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

နင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၁၂ သဂ္ဂ

သော ကုတုချင်အံ့ရာသို့ နှိပ်လွှားပြေးဝင်သည်။ ကုတုချင်းကိုလည်း လျင်မြန်စွာ အကြောထိုးပိတ်သည်။

ချင်လိန်ဝေ၏ တံ့ပြန်အချက်ပေးမှုကြောင့် အခြေအနေ အားလုံး အေးအေးချမ်းချမ်း ရှိနေသည်ဟု ထင်ထားသော ကုတုချင်း မှာလည်း အငိုက်မိခံလိုက်ရသည်။

ရှုလိယန်ကလည်း ဖခင်ဖြစ်သူထံသို့ အပြေးသွားကာ အမြန်ပင် အကြောဖြေငှပ်ပေးလိုက်သည်။ အခြေအနေက ပြောင်းပြန် ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေပြီ။

ထျန်းလုံပုရည်ကို အပိုင် အကြောထိုးပိတ်လုဆဲဆဲတွင် ချင်လိန်ဝေ အတွင်းအားများစုစည်း၍ မရတော့ဘဲ အားအင်ဆုတ်ယုတ် သွားခဲ့ရခြင်းမှာ သူ၏ သန့်စင်မနောအတွင်းအား လေ့ကျင့်ခဲ့မှုတွင် ချွတ်ယွင်းချက်လေးတစ်ချက်ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထူးချွန်ထက်မြက်သော လူငယ်လူရွယ်တို့၏ သဘာဝ အတိုင်း ချင်လိန်ဝေသည် မာနလေးရှိနေသည်။ ထိုမာနစိတ်လေး ကြောင့်ပင် မိုးမွှေတောင်ထိပ်တွင် သန့်စင်မနော အတွင်းအား ကျင့်စဉ် သင်ယူလေ့ကျင့်ခဲ့သော (၇) ရက်တာ ကာလအတွင်း အခက်အခဲ တွေ့ရသည့်အခါ ဝတ်ရုံစိမ်းနှင့် ဝတ်ရုံနီ လူထူးဆန်း နှစ်ယောက်ထံ သွားရောက်မေးမြန်းခြင်းမပြုဘဲ မိမိဘာသာပင် ကြိုးစား ဖြေရှင်းခဲ့သည်။

ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်သည့်အတွက် အခက်အခဲများကို စဉ်းစားကြံဆကာ ဖြေရှင်းကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သော်လည်း သန့်စင်မနော အတွင်းအားသည် စိတ်နေစိတ်ထား အထူးသန့်ရှင်းမှုကို အစွဲစွဲ

၁၂၀ ၀၀၀ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

အခြေခံထားပေရာ ထိုသို့သော မာနစိတ်ကလေးကပင်လျှင် အတွင်း အားလေ့ကျင့်မှုအတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်နေသည်ကိုတော့ ချင်လိန်ဝေ သတိမမူမိခဲ့ပါ။

ယခု ရှုလုံ၊ ထျန်းလုံပုရည်တို့ကဲ့သို့သော အကျော်အမော် သိုင်းသမားကြီးများနှင့် ရင်ဆိုင်ကာ ရှိသမျှသောအားနှင့် သိုင်းစွမ်းရည်များကို အိတ်သွန်ဖာမှောက်ဆိုသလို အကုန်အစင် ထုတ်သုံးတိုက်ခိုက်ရသောအခါ မာနစိတ်ကြောင့် ဖြစ်တည်နေခဲ့သော ချွတ်ယွင်းချက်ကလေးက သိသာစွာ နှောင့်ယှက်လာသည်။

ရှုလုံကို အောင်မြင်စွာ အကြောထိုးပိတ် အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့ပြီး ထျန်းလုံပုရည်ကိုလည်း အကြောပိတ်ပစ်ရလုနီးနီး အခြေအနေရောက်လာသောအခါ ချင်လိန်ဝေမှာ မိမိကြံစည်ဖော်ထုတ်သော နည်းပရိယာယ်တိုက်ကွက်ဗျူဟာကို အထူးပင်ကျေနပ်ကာ မာနတက်လာသည်။ ဤအတွင်း ကုတုချင်းကလည်း ရောက်ရှိလာပြန်ရာ ချင်လိန်ဝေမှာ အောင်မြင်မှုကို ပုံကြွားလိုသည့်စိတ်လည်း ပေါ်ပေါက်လာနေသည်။

ထိုသို့ မာနတက်လာမှုကြောင့် သူ၏စိတ်မှာ 'ညစ်နွမ်း'သလိုဖြစ်လျက် သန့်စင်မနောအတွင်းအားများကို အသုံးမချနိုင်တော့

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၀၀ ၁၂၀

ဘဲ အားအင်များ ဆုတ်ယုတ်သလို ဖြစ်သွားရခြင်းပင်။

ချင်လိန်ဝေထက် အားအင်ယုတ်လျှော့သွားမှုကို ထျန်းလုံပုရည်က အမိအရအသုံးချကာ တန်ပြန်လှုပ်ရှားလိုက်ရာ ချင်လိန်ဝေအနိုင်ရနေရာမှ အရှုံးနှင့်ရင်ဆိုင်ရလေတော့သည်။

“ဒီကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေးတို့ကို ဘယ်လိုစီရင်ရမလဲ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ... သတ်ပစ်လိုက်တာ ကောင်းမယ်ထင်တယ်”

ထျန်းလုံပုရည်က လှမ်းမေးသည်။

“ခွဲဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပြောတာ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီထက် ပိုကောင်းမယ့်နည်းလမ်း ကျုပ်စဉ်းစားမိတယ်”

သမီးဖြစ်သူ အကြောဖြေပေး၍ အပိတ်ခံထားရသော အကြောများ ပြေပွင့်သွားသော ရှုလုံက ပြန်ဖြေသည်။

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးက ဘာနည်းလမ်းကောင်းတွေများ စဉ်းစားမိလို့လဲ၊ အမိန့်ရှိပါဦး”

“ကောင်လေးက သိုင်းပညာစွမ်း တော်တော်မြင့်တယ်၊ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြက်ပြီး ကြံရည်ဖန်ရည်လည်း ကောင်းတယ်၊ ကျုပ်တို့ကို အလစ်ဝင်တိုက်ခိုက်နိုင်တာ တော်ရုံတန်ရုံ အစွမ်းယူရအစ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို ကျုပ်တို့ဂိုဏ်းထဲ သိမ်းသွားယူရ

၁၂၂ ၀၀ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

မယ်”

“ဟာ ... ကောင်းလိုက်တဲ့အကြံ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးမို့လို့ ဒီနည်းလမ်းမျိုး စိတ်ကူးမိပေတယ်”

ထုန်းလုံပုရည်က ရှုလုံကို အားရပါးရပင် ချီးကျူးထောပနာပြုသည်။

“ကောင်လေး ... မင်းနာမည်ဘယ်လိုခေါ်လဲ ... ချင်လိန်ဝေ မဟုတ်လား”

စောစောက ကုတုချင်းလှမ်းခေါ်လိုက်သည့်အသံကို ကြားမိထားသော ရှုလုံက မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

ချင်လိန်ဝေက ဝန်ခံလိုက်သည်။

“ဟိုကောင်မလေးကကော”

“ကုတုချင်းပါ”

“ရေခဲမြစ်တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်း ဆိုတာလား”

ရှုလုံက သေချာအောင် ထပ်မေးလာသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

“မင်းနဲ့ ကုတုချင်း ဘယ်လိုပတ်သက်လဲ”

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်းချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၀ ၁၂၃

“ဟို ... အဲ ... မိတ်ဆွေကောင်းတွေပါ”

“ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ ... ငါဘယ်သူလဲဆိုတာကော မင်းသိသလား”

“သိတယ် ... မြောက်ပိုင်းနှင်းဖြူစံအိမ်တော်ရှင်ကြီး ရှုလုံ၊ ဟိုတစ်ယောက်က ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းမင်းသား ထုန်းလုံပုရည်၊ ဟိုမိန်းကလေးက ရှုလိယန်”

“အင်း ... ပြောတာမမှားပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ လိုအပ်တာတော့ ရှိနေတယ်၊ ငါက ပြန်လည်ပေါ်ထွန်းလာတဲ့ မရဏဂိုဏ်းရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်၊ ထုန်းလုံပုရည်က ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်၊ ရှုလိယန်က ဦးစီးမှူး”

“ဪ ... ဒီလိုကိုး”

“မင်းနဲ့ မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေမလေးကို ငါတို့မရဏဂိုဏ်း ဒုတိယဦးစီးမှူးနေရာတွေ ပေးမယ်၊ ငါတို့ဂိုဏ်းထဲ ဝင်ကြပါလား”

မရဏဂိုဏ်းလို အင်အားကောင်းသော သိုင်းဂိုဏ်းကြီး တစ်ခု၏ ဒုတိယဦးစီးမှူး ရာထူးနေရာသည် အဆင့်အတော်မြင့်ပေသည်။ သိုင်းသမားအတော်များများအတွက် မက်လုံးကောင်း ဖြစ်သည်။

“လမ်းလွဲသိုင်းဂိုဏ်းတစ်ခုမှာ ကျွန်တော်တို့ မပါဝင်ပါဘူး”

၁၂၄ ၀၁ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ချင်လိန်ဝေကတော့ စဉ်းစားခြင်းပင် ပြုမနေ။ ချက်ချင်း
ခြင်းပယ်သည်။

“မင်းတို့နှစ်ယောက်လုံး ငါတို့လက်ထဲမှာ ရှိနေကြတယ်ဆို
တာ သိတယ်မဟုတ်လား ... သေသေချာချာ စဉ်းစားပါ”

“သတ်ချင်ရင် သတ်ပစ်လိုက် ... လမ်းလွဲလှိုင်းသမားတော့
အဖြစ်မခံဘူး”

ချင်လိန်ဝေက ပြတ်ပြတ်သားသား ထပ်ပြောသည်။

“သတ္တိအကောင်းသားပဲ၊ အသက်အသေမသတ်ဘဲ မင်းကို
အရှက်တကွ အကျိုးနည်းဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့နည်းတွေ အများ
ကြီးရှိတယ်ဆိုတာကို မမေ့နဲ့၊ ဘယ်လောက်များ ခေါင်းမာနိုင်မယ်
ဆိုတာ ကြည့်ကြရသေးတာပေါ့”

ထုန်းလုံပုရည်က လေအေးအေးနှင့်ပြောသည်။

“အကောင်းဆုံးကတော့ မင်းတို့ မရဏဂိုဏ်းထဲကို ဝင်လိုက်
တာပါပဲ၊ ဒါဆို မင်းတို့အဖို့လည်း အကျိုးရှိ၊ ငါတို့အတွက်လည်း
အင်အားရလာ ... နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးဖြစ်တာပေါ့၊ အခြေအနေမှန်
ကိုနားလည်မှ လူစွမ်းကောင်းဆိုတဲ့စကား ကြားဖူးကြတယ် မဟုတ်
လား”

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၁ ၁၂၅

ရှုလုံက ခြိမ်းခြောက်မှု မပါသော ဆွယ်တရားကို ဝင်ပြော
သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ရိုးခနဲ ရိပ်ခနဲ လှုပ်ရှားမှုများနှင့်အတူ လူသုံး
ယောက် ပြေးလွှားရောက်ရှိလာကြသည်။

ရောက်လာကြသူများမှာ ဓားစကြာဂေဟာရှင် ဝန်ကျောက်ဖုန်း၊ မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်သခင်ကြီး ရှန်ကင်းစင်းနှင့် မိုးပုလဲဓားရှင် ကျန်းလိန်ဝူတို့ ဖြစ်ကြသည်။

“တစ်ယောက်မှ အလွတ်မပေးနဲ့ ... သုံးယောက်လုံးကို သုတ်သင်ပစ်”

ဝန်ကျောက်ဖုန်း၊ ရှန်ကင်းစင်းနှင့် ကျန်းလိန်ဝူတို့ ရောက်လာကြသည်ကို မြင်ရသည်နှင့် ရှုလုံက ပြင်းထန်သောတိုက်မိန့်ကို ပေးလိုက်သည်။

ကျန်လူသုံးယောက်သည် မိမိတို့ မရဏဂိုဏ်းကို ကောင်းကောင်းအနှောင့်အယှက်ပေးနိုင်သော အဓိကရန်သူကြီးများဟု ရှုလုံက သိထားသည်။ ပြန်လည်ပေါ်ထွန်းတော့မည့် မရဏဂိုဏ်း၏ ရန်ဆူးဖြောင့်များကို ကြိုတင်ရှင်းလင်းပစ်ထားနိုင်ရန်အတွက် ဤတိုက်မိန့် ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုယ်တိုင်လည်း မရဏဓားကို စွဲကိုင်ကာ ကျန်းလိန်ဝူကို

ဝင်တိုက်သည်။ ထျန်းလုံပုရည်နှင့် ရှုလုံယန်တို့လည်း တိုက်ပွဲဝင်လာရာ ဝန်ကျောက်ဖုန်း၊ ရှန်ကင်းစင်းတို့နှင့် ရင်ဆိုင်မိကြသည်။

ကျန်းလိန်ဝူသည် မရဏဂိုဏ်းကို အမြစ်ဖြုတ် ရှင်းလင်းနိုင်ရန် မိုးပုလဲဓားကို အရရှာဖွေ ဖော်ထုတ်လျက် ကြိုးပမ်းလာခဲ့ရာ မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်တွင် မိုးပုလဲဓား ကျိုးပြတ်ပျက်စီးသွားခဲ့ပြီးနောက် ကျန်းလိန်ဝူတွင် လက်မောင်းပြုတ်သလို အားကိုးရာ လက်နက် ကင်းမဲ့နေရာ မိမိက အလွယ်တကူ အနိုင်ယူချေမှုန်းပစ်ပြီး ရှုလုံယန်နှင့် ထျန်းလုံပုရည်တို့ကို ဝိုင်းကူပေးရန် ရှုလုံက စိတ်ကူးထားသည်။

မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်တွင် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရစဉ်က သူ၏ မရဏဓားချက်ဖြင့် ကျိုးပြတ်ပျက်စီးသွားခဲ့သည်မှာ မိုးပုလဲဓားမှာ အစစ်မဟုတ်ဘဲ ပုံစံတူ အသွင်တူ ပြုလုပ်ထားသော မိုးပုလဲဓားအတူသာ ဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ ရှုလုံ မသိသေးပေ။

မိမိထံ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လာသော ရှုလုံကို ကျန်းလိန်ဝူက ဆီးကြိုရင်ဆိုင်သည်။ ခုတ်ပိုင်းချလာသော မရဏဓားချက်ကို ညာလက်ရှိ မိုးပုလဲဓားဖြင့် အလိုက်သင့် ခံဆောင်သည်။ ဓားရိပ်ဓားဖျော့များ ဖွေးလက်ပြုံးပြက်ကာ ဓားနှစ်လက် ရင်ဆိုင်ခုတ်မိကြသည်။

၁၂၈ ၀၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

‘ထျန်း’

ခုတ်ပိုင်းချလာသော ဓားချက်က အားပြင်းသလို ခံဆောင်
သော ဓားကလည်း အင်အားသိပ်သည်းရာ ဓားချင်းဆိုင် ခုတ်မိလျှင်
ပေါ်လာသော အားအင်အရှိန်အဟုန်ကလည်း ကြီးမားသည်။

ကျန်းလိန်ဝူကို အချိန်တိုအတွင်း အနိုင်ယူချေမှုန်းလိုသော
ရှလုံသည် ပွဲဦးထွက် ဓားချက်တွင် မရဏဓားသိုင်း၏ သိုင်းစွမ်းရည်
အပြည့်နီးပါး ထည့်သုံးထားသည်။ မိုးပုလဲဓား လက်ကိုင်မရှိတော့
သော ကျန်းလိန်ဝူအနေဖြင့် မိမိ၏ဓားချက်ကို ခံနိုင်မည်မဟုတ်ဘဲ
သိုင်းကွက်တစ်ကွက်၊ ဓားချက်တစ်ချက်တည်းဖြင့်ပင် ပွဲသိမ်းနိုင်မည်
ဟုလည်း ရှလုံက အပိုင်တွက်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျန်းလိန်ဝူကို ချေမှုန်းပစ်ပြီးနောက် သမီး ရှလုံ
ယန်ကို ဝင်ကူညီလျက် ရှန်ကင်းစင်းကို ချေမှုန်းသုတ်သင်မည့် ဓား
ချက်ကိုပင် ကြိုတင်စဉ်းစား ပြင်ဆင်ထားလေသည်။

သို့ရာတွင် ဓားနှစ်လက် ဆိုင်၍ အားပြင်းစွာ ထိမိခိုက်မိ
လိုက်ချိန်တွင် မိမိတွက်ထားသည့်အတိုင်း မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ရှလုံ
နားလည်လိုက်ရလေတော့သည်။

မရဏဓား၏ အားပြင်းသောခုတ်ချက်ကို ကျန်းလိန်ဝူ၏

နင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၁၂၉

လက်ထဲရှိ ဓားရှည်က ကြံ့ကြံ့ ခံနိုင်သည်။ ဓားကောင်းတစ်လက်၏
သိပ်သည်းကျစ်လျစ်သော ခံဆောင်မှုစွမ်းရည်ကြောင့် ရှလုံ၏ ဓား
ချက်အားအင်များလည်း မုန်းထားသလို အရာမရောက်ဘဲ အား
လျော့ပျက်ပြယ်ကုန်သည်။

သိုင်းပညာအနေဖြင့် ရှလုံနှင့် ကျင်းလိန်ဝူတို့သည် မတိမ်း
မယိမ်း ဖြစ်ကြသော်လည်း ရှလုံက တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံပိုများပြီး
အတွင်းအား ပိုကောင်းသည်။ မရဏဓား စွဲကိုင်ကာ မရဏဓားသိုင်း
ဖြင့် တိုက်ခိုက်မှုကို သာမန်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ကျန်းလိန်ဝူ ထိပ်တိုက်
ရင်ဆိုင်ခံဆောင်နိုင်စွမ်း မရှိပါ။

သို့သော် ရှလုံက မိမိကိုယ်မိမိ အထင်ကြီးကာ ကျန်းလိန်ဝူ
ကို အထင်သေးပြီး နိုင်ရမည်ဟု အပိုင်တွက်ထားရာ သူမုန်းဆဲထား
သလို ဖြစ်မလာဘဲ မိုးပုလဲဓား၏ ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းသော ခုခံ
ကာကွယ်မှုအင်အားနှင့် ရုတ်တရက် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ ရှလုံ စိတ်
တည်ငြိမ်မှု ပျက်ပြားကာ ‘အာရုံထွေပြား’ ‘ဗျာများ’သွားသည့် အ
တွက် မရဏဓားသိုင်းစွမ်းရည်များ အားပျော့ကုန်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရှလုံ၏ ဓားချက်အင်အားစွမ်းရည် လျော့သွားသည်နှင့်
ကျန်းလိန်ဝူက မာန်သွင်းသံတစ်ချက် ဟစ်ကြွေးကာ ရှေ့သို့ လှမ်း

၁၃၀ [၁၂] တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

တက်ပြီး တိုက်ကွက်ဖော်ထုတ်လာသည်။

တွက်ကိန်းလွဲကာ ထင်တိုင်းမပေါက်၍ စိတ်လှုပ်ရှားသိုင်းကွက် ပျက်သွားသော ရှလုံသည် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာ တိုက်ခိုက်လာခဲ့သော အတွေ့အကြုံကြောင့် ချက်ချင်းပင် စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင်ဖြုလျက် ပျက်သွားသော သိုင်းကွက်ကို ပြန်ထိန်းနိုင်သည်။

လှမ်းတက်တိုက်ခိုက်လာသော ကျန်းလိန်ဂူ၏ ဓားချက်ကို ခုခံဖယ်ရှားရင်း တန်ပြန်တိုက်ကွက်တစ်ကွက် ဖြိုးခနဲ ဖျတ်ခနဲ ဆင်သည်။ သည်လို ခုခံကာကွယ်ရင်း တန်ပြန်တိုက်စစ်ဆင်မှုသည် အလွန်ခက်ခဲလှသည်။ တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝသော သန္တာရင်းသိုင်းသမားကြီးများသာ စွမ်းဆောင်နိုင်သည်။ ပြီးတော့ အတွင်းအားကို လိုသလို လျင်မြန်စွာ စုစည်းပြောင်းလဲ လှုပ်ရှားနိုင်စွမ်းလည်း ရှိမှဖြစ်သည်။

ရှလုံ၏ တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံ ရင်ကျက်မှုနှင့် အတွင်းအားကို လျင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲလှုပ်ရှားမှုက တိုက်ပွဲကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသွားသည်။

ကျန်းလိန်ဂူအနေဖြင့် ရှလုံ၏ လျင်မြန်သွက်လက်လှသော

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) [၁၂] ၁၃၀

တန်ပြန်တိုက်ကွက်ကို မကာကွယ်နိုင်၊ မိုးပုလဲဓားဖြင့် ကမန်းကတန်း ခုခံပက်ထုတ်လိုက်သော်လည်း တိုက်ကွက်ကို မဖြိုခွဲနိုင်။

ညာဘက်ပခုံးစွန်းကို မရဏဓားက ရှုပ်၍ ခုတ်ဖြတ်မိသည်။ မရဏဓားဆိုသည်မှာ သာမန်ဓားကောင်းတစ်လက် မဟုတ်။ လျှို့ဝှက်စွမ်းရည်တွေရှိသော ထိပ်တန်းဓားကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ ထိမိ ရှမိသည်နှင့်ပင် အဆိပ်သင့်သွားနိုင်သည်။ သွေးကြောတွေ ထုံထိုင်း၍ တို့ဆိုင်းကုန်နိုင်သည်။

ကျန်းလိန်ဂူကိုစွဲထားသော မိုးပုလဲဓားကလည်း သိုင်းလောက၏ ထိပ်တန်းဓားကောင်းဓားမြတ်တစ်လက် ဖြစ်လေရာ ပက်ထုတ်လိုက်မှုတွင် မရဏဓားကို လှုပ်ခါထိခိုက်သွားစေရာ မရဏဓား၏ အဆိပ်အာနိသင်များကို အတန်အသင့် ချေဖျက်ပစ် လိုက်နိုင်သည်။

တိုက်ကွက်ပြုပျက်သွားအောင်တော့ မလုပ်နိုင်ခဲ့သည့် အတွက် ဓားချက်ရှုပ်ခုတ်မိသောအခါ ကျန်းလိန်ဂူ၏ ညာလက်တစ်ခုလုံး ကျင်သွားသည်။

မိမိအခြေအနေ မဟန်ကြောင်း ရိပ်မိသော ကျန်းလိန်ဂူသည် နောက်သို့ အမြန်ခုန်ဆုတ်သည်။ လက်ထဲရှိ မိုးပုလဲဓား

၁၂၂ ၂၀ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

လည်း စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန် ဝိုက်၍ ခုတ်လိုက်သည်။

ထိုလုပ်ဆောင်ချက်သည် မရဏဓား၏ အဆိပ်အာနိသင် စက်ကွင်းကို ဖြတ်တောက်ပစ်လိုက်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုလှုပ်ရှား ကွက်တွင် အတွင်းအား ထည့်လိုက်ရသည့်အတွက် ရင်ဝတွင် အောင့် ကာ အသက်ရှူကျပ်သည်။ နောက်သို့ ခုန်ဆုတ်ပြီးနောက် ခြေလှမ်း ခိုင်းအောင် မရပ်နိုင်။ ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်သွားရသည်။

သည်လိုအခြေအနေတွင် ရှလုံက မရဏဓားဖြင့် ပွဲသိမ်း တိုက်ကွက်ဆင်မည်ဆိုလျှင် ကျန်းလိန်ဝူ တစ်ခါတည်းအသက်ပျောက် သွားပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ရှလုံက ပွဲသိမ်းတိုက်ကွက်မဆင်။

ဒယီးဒယိုင် ဖြစ်နေသော ကျန်းလိန်ဝူကို မရဏအပ်ပျံ သုံး စင်းနှင့် လှမ်းပစ်ပြီး ရှလီယန်နှင့် ရင်ဆိုင်နေသော ရှန်ကင်းစင်းထံသို့ ခုန်လွှားဝင်သွားသည်။

မရဏအပ်ပျံ ငါးစင်း ပစ်လွှတ်လိုက်ရာ လူမရောက်မီပင် အပ်ပျံများက ရှန်ကင်းစင်းထံ အရင်ရောက်နှင့်သည်။ အပ်ပျံများ အထိမခံရလေအောင် ကြိုးစားရှောင်ရှားနေသော ရှန်ကင်းစင်း ခြေ ရှုပ်လက်ရှုပ် ဖြစ်နေခိုက် သူ့အနားသို့ ရှလုံရောက်လာသည်။

ရှန်ကင်းစင်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကာ ရှလုံကို ရင်ဆိုင်

နင်းတောင်ပဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇတ်သိမ်း) ၂၀၂ ၁၃၃

ခုခံမည်အပြုမှာပင် ရှလီယန်၏ ဝတ်ရုံရှည်ကြီးက အုပ်မိုးလွှမ်းခြုံ လာသည်။ ရှန်ကင်းစင်း မရှောင်နိုင်တော့။ ဝတ်ရုံရှည်ကြီး အုပ်မိုး လွှမ်းခြုံမိကာ ရှလီယန်၏ အကြောထိုးပိတ်ခြင်းကိုလည်း ခံလိုက်ရ လေတော့သည်။

“ဝန်ကျောက်ဖုန်... ဆက်မတိုက်နဲ့တော့၊ ဆက်တိုက်မယ် ဆိုရင် ကျုပ်တို့လက်ထဲရောက်နေတဲ့ လူတွေအားလုံးကို သတ်ပစ် လိုက်မယ်၊ သေသေချာချာ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပေတော့”

ရှန်ကင်းစင်းကို ရှလီယန်က အကြောထိုးပိတ်လိုက်ပြီး သောအခါ ရှလုံက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

ဝန်ကျောက်ဖုန် အရဲမကိုးဝံ့တော့။ ဉာဏ်ထက်မြက်သူ တစ် ယောက်မို့ လက်ရှိအခြေအနေကို ဝန်ကျောက်ဖုန် ကောင်းကောင်း နားလည်သဘောပေါက်သည်။ ချင်လိန်ဝေနှင့် ကုတုချင်းတို့ အဖမ်းခံ ထားရပြီး ကျန်းလိန်ဝူ ဒဏ်ရာပြင်းပြင်းထန်ထန်ရကာ ရှန်ကင်းစင်း လည်း အကြောပိတ်ခံထားရလျက် မိမိတစ်ယောက်တည်း ရှလုံတို့ လူစုကို ရင်ဆိုင်နိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း သိသည်။

ဝန်ကျောက်ဖုန် ဆက်မတိုက်ခိုက်တော့။ ကျာပွတနှင့် ရှလုံတို့ ရှည်ကို ပြန်ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ထျန်းလုံပုရည်၏ အကြောပိတ်

ထွေ ၉၁ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ဖမ်းဆီးမှုကို ငြိမ်ခံလိုက်သည်။

“ကိုင်း ... ရှင်းရှင်းပဲပြောမယ် ... ကျုပ်တို့ မရဏဂိုဏ်းထဲ ဝင်တဲ့လူ အသက်ချမ်းသာရာရမယ်၊ မဝင်ဘဲ ငြင်းဆန်မယ်ဆိုရင် တော့ အသက်ဆုံးရှုံးရဖို့ပဲ ရှိတယ် ... ကြိုက်သလို ဆုံးဖြတ်ကြ”

ဝန်ကျောက်ဖုန်ကို အကြောပိတ် ဖမ်းချုပ်ပြီးနောက် ထွန်း လုံပုရည်က ပိုင်စိုးမှု ဟန်ဟိတ်အပြည့်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

“အပြောကောင်းတယ် ... ဒီလိုလုပ်ချင်တိုင်း လုပ်နိုင်မယ် ထင်နေလို့လား”

ထွန်းလုံပုရည်၏ ဟန်ဟိတ်ပြောကြားမှုအဆုံးတွင် ရယ် မောပြောဆိုသံတစ်ခု ပေါ်လာသည်။

“ဘယ်သူရောက်လာတာလဲ၊ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး လုပ်မနေ နဲ့ ... သတ္တိရှိရင် ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် ထွက်လာခဲ”

ထွန်းလုံပုရည်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်သူက ပုန်းကွယ်နေလို့လဲ ... ဒီမှာ ထင်ထင်ရှားရှား ရပ်နေတာ မျက်စိက မမြင်ရဘူးလား”

ထွန်းလုံပုရည်သာမက ရှုလုံပါ မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွား သည်။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၉၁ ထွေ

အသံကြားနေရသော်လည်း လူကို မမြင်ရသည့်အတွက် အသံရှင်မှာ သာမညမဟုတ်။ အဲဒီဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက် စကန်ဖြစ်ရမည်ဟုတော့ သိကြသည်။ အနီးတစ်ဝိုက်ကို မျက်စိကစား ကာ ကြည့်သည်။ သူတို့လူစုမှလွဲ၍ အခြားလူရိပ်လူရောင် မမြင်ရ။

“ဟိုမှာ ဖေဖေ ... ဟိုမှာ”

ရှုလုံယန်က အလောတကြီးပြောပြီး လက်ညှိုးထိုးကြသည်။

ရှုလုံနှင့် ထွန်းလုံပုရည်တို့ ရှုလုံယန် လက်ညှိုးညွှန်ပြရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြရာ အတော်လှမ်းလှမ်းတွင် ရပ်နေကြသော လူ သုံးယောက်ကို မြင်ကြရသည်။

စကားသံသည် အနီးကပ်ကြားရပေရာ သူတို့ရှိနေသည့် နေရာ၏ အနီးကတစ်ဝိုက်ကိုသာ ကြည့်ရှုမိကြရာ အဝေးဆီတွင် ရှိ နေသော အသံရှင်ကိုမမြင်ခဲ့ကြရပေ။ ယခု ရှုလုံယန်က အမှတ်မထင် အဝေးသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသောအခါတွင်မှ အတော်လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိနေသူသုံးယောက်ကို လှမ်းမြင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

အဝေးတွင် ရှိနေပါလျက် အသံကို အနီးကပ်ကြားရသည့် အသွင်မျိုးရှိအောင် အတွင်းအားထည့်သုံးကာ ပြောလိုက်သည့် အတွက် အသံဖြင့်လှည့်စားဖန်တီးမှုအစွမ်းကို အံ့ဩဖွယ်ရာ ကြုံရသူ။

သုန် ဧဝံ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ကြရလေသည်။

“လတ်စသတ်တော့ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ ရောက်လာ တာကို။ ရောက်လာမယ်မှန်း မသိရလို့ မကြိုဆိုမိတာ ခွင့်လွှတ်ပါ”

ရှလုံက ပြောလိုက်သည်။

အတော်ဝေးဝေးတွင် ရှိနေရာ လူလုံးလူဖန် ပုံပန်းသဏ္ဍာန် ကွဲကွဲပြားပြား မမြင်နိုင်သော်လည်း သည်လို အတွင်းအားမျိုး အသုံး ပြုနိုင်သူမှာ သိုင်းလောကတွင် လက်ချိုးရေတွက်၍ပင် ရနိုင်လောက် သည့်အတွက် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း စဉ်းစားမိသည့်အတွက် ရှလုံက ဒက်ခနဲပင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပြောချလိုက်သည်။

“မဆိုးဘူး မဆိုးဘူး ... ရှလုံက မျက်စိအကြည့်ကောင်း တယ်”

စကားသံနှင့်အတူ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီက လှစ်ခနဲ ရှေ့ သို့ လျင်မြန်စွာ လျှောက်လှမ်းလာရာ စကားအဆုံးတွင် ရှလုံ၏ ရှေ့ မှောက်သို့ လက်စွဲတော် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ဖြစ်သော မဟူရာ၊ ကျောက်စိမ်းလေးတို့နှင့်အတူ ရှလုံ၏ ရှေ့မှောက်သို့ ဘွားခနဲ ရောက် လာသည်။

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ဧဝံ လှူ

အခန်း (၁၀)

ရှလုံတို့ရှေ့မှောက်သို့ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီသည် ရန်ရွေ တော် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ဖြစ်သော မဟူရာနှင့် ကျောက်စိမ်း လေးတို့နှင့်အတူ ရောက်ရှိလာသည်။

“သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီနဲ့ ကျုပ်တို့မရဏဂိုဏ်းဟာ ကန် ရေနဲ့ ပင်လယ်ရေလို ကိုယ့်ဘာသာ သီးခြားနေလာခဲ့ကြပါတယ်။ ဆက်နွယ်ပတ်သက်မှုလည်း မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒီနေ့ ဒီနေရာကို ရောက် လာတာ ဘာအကြောင်းကိုစွဲရှိလို့ပါလဲ”

ရှလုံက ဂုဏ်ရည်တူသိုင်းသမားအချင်းချင်း ပြုလေ့ရှိသည်။ ညာလက်ဝါးဖြန့်ကာ ဘယ်လက်သီးကို ညာလက်ဝါးအလယ်တွင် ထိ ကပ်လျက် ဂါရဝပြုပြီး မေးသည်။

“မှန်တယ် ... ရှင်တို့နဲ့ ကျုပ်တို့ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေခဲ့ကြ တယ်။ အခု ရောက်လာတာကလည်း ရှင်တို့နဲ့ ဘယ်လိုမှ ပတ်သက်မှု

ထုဂ ဧဝံ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

မရှိပါဘူး၊ ဟိုကောင်လေးချင်လိန်ဝေအတွက်ကြောင့်ပါ”

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီက လေသံအေးအေးဖြင့် ပြောသည်။ အေးအေးဆေးဆေး ပြောဆိုသော်လည်း မျက်နှာထား တည်တည်ဖြင့် မျက်ရိပ်မျက်ရောင်ကလည်း တောက်ပနေရာ မိမိလိုလားချက်အတွက် နည်းနည်းလေးမျှ အလျှော့ပေး နောက်ဆုတ်သွားမည် မဟုတ်ကြောင်း သိသာပေါ်လွင်နေပေသည်။

“သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီနဲ့ ချင်လိန်ဝေတို့က ဘယ်လို ပတ်သက်မှု ရှိနေတာလဲ”

ထျန်းလုံပုရည်က ဝင်ပြောသည်။

“ရှင်က ဘယ်သူလဲ”

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီက ထျန်းလုံပုရည်ကို စိန်းစိန်းကြည့်ပြီး မေးသည်။

“သူက အသစ်ပေါ်ထွက်လာတဲ့ မရဏဂိုဏ်းရဲ့ ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပါ”

ထျန်းလုံပုရည်ကိုယ်စား ရှုလုံက အဖြေပေးသည်။

“သိပြီ ... ချင်လိန်ဝေနဲ့ ကျုပ်နဲ့ ချိန်းဆိုထားချက်တစ်ခု ရှိနေတယ်။ အဲဒီချိန်းဆိုထားချက်က နောက်ထပ်ရက်ကြာရင် ပြည်

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ဧဝံ ထုဂ

မြောက်ပြီ၊ ချိန်းဆိုထားတဲ့အချိန် မရောက်ခင် သူတစ်ခုခု ဖြစ်သွားမှာကို ကျုပ်မလိုလားဘူး။ အခုရောက်လာတာက အဲဒီအတွက်ပါ။ ကျန်တာတွေ ကျုပ် ဘာမှစိတ်မဝင်စားဘူး”

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီက ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလာသည်။ ရှုလုံ စဉ်းစားရလေပြီ။ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏ ဟန်ဟိတ်နှင့် သိုင်းပညာစွမ်းပကားတို့ကို ရှုလုံ ကောင်းကောင်းသိသည်။ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရလျှင် ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးက ပိုများမည်ကို နားလည်သည်။

ချင်လိန်ဝေလို နောက်ပေါက်လူငယ်သိုင်းသမားလေး တစ်ယောက်မှာ ရှုလုံအတွက် ဘာမျှ အရေးလုပ်စရာမရှိ။ စောစောပိုင်းက အထင်သေးစိတ်ဖြင့် ခပ်ပေါ့ပေါ့ နေလိုက်မိသောကြောင့်သာ အလစ်အငိုက် အမိခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဖိဖိစီးစီး တိုက်ခိုက်မည်ဆိုလျှင် အလွယ်နှင့် အနိုင်ယူနိုင်သည်။

သည်ကောင်လေး ဉာဏ်ကောင်းလျက် ပရိယာယ်များသည်ကလည်း သည်ကောင်လေး ချင်လိန်ဝေကို သိမ်းချင်နိုင်လျှင် မရဏဂိုဏ်းအတွက် အားကိုးရလောက်သော လက်ရုံးသိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်သည်ကလည်း ဟုတ်သည်။

၁၄၀ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

သို့သော် ဟိုသို့ ဖြစ်လာရန်အတွက်ပင် ကြိုးစားသိမ်းသွင်း
ရမည် ဖြစ်သလို အချိန်လည်း များစွာ ပေးရမည်။ နှစ်ရှည်လများ
စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် စောင့်ဆိုင်းဖို့လိုသည်။

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီကတော့ ယခုချက်ချင်းလက်ငင်း
အနှောင့်အယှက် အကြီးအကျယ်ပေးနိုင်သည်။ တကယ် အန္တရာယ်
ကြီးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီနှင့် လောလောဆယ်
ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခြင်း မပြုရန် ရှုလုံက ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ကောင်းပြီ ... ဒီကောင်လေးချင်လိန်ဝေကို ပြန်လွှတ်ပေး
မယ်၊ ဒါပေမဲ့ တောင်းဆိုစရာတစ်ခုတော့ရှိတယ်”

ရှုလုံက ပြောလိုက်သည်။

“ဘာများ တောင်းဆိုချင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပါ”

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီက ပြန်မေးသည်။

“ဒီကောင်လေးချင်လိန်ဝေက ကျုပ်တို့ကို အနှောင့်အယှက်
မပေးစေဖို့ တာဝန်ယူပေးပါ”

“ရှင် တောင်းဆိုတာနည်းလမ်းကျပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်
အနေနဲ့ ချိန်းဆိုထားတဲ့အချိန်ကာလ မပြည့်မချင်း ဒီကောင်လေး

နင်းတောင်မဟာဘေးကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၁ ၁၄၀

ချင်လိန်ဝေကို ဘာမျှ မလုပ်နိုင်ဘူး၊ ရှင်တောင်းဆိုသလို ဆောင်ရွက်
ပေးဖို့ ဖြစ်မယ်မထင်ဘူး”

ရှုလုံအနေဖြင့် ချင်လိန်ဝေကို သိပ်အရေးမထားလှပါ။ သို့
သော် ချင်လိန်ဝေကို လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီနှင့်
ချိန်းဆိုထားသည့် အချိန်ကာလ မပြည့်မီ (၅) ရက်တာအတွင်း မိမိ
တို့ကို လာရောက်နှောင့်ယှက်နေပါက မိမိတို့အနေဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေ
ရမည့် အဖြစ်မျိုးကိုတော့ မလိုလားပါ။

“ဒီလို လုပ်ကြရအောင်”

အကြံကောင်းတစ်ခုစဉ်းစားမိသောကြောင့် ရှုလုံက စကား
စလိုက်သည်။

“ရှင် ပြောကြည့်ပါ”

“သူ့ကို ကျုပ်တို့နဲ့အတူ ငါးရက်ခေါ်ဆောင်ထားမယ်၊ သူ
ကို ချုပ်နှောင်ထားပေးမယ့် ဘာမှ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ မရစေရဘူး” လို့
တာဝန်ယူတယ်၊ ငါးရက်ပြည့်တာနဲ့ သူ့ကို သွားလိုရာ သွားဖို့ လွတ်
ပေးလိုက်မယ်၊ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်က သူ့နဲ့ချိန်းဆိုထားချက်အတိုင်း
လုပ်လိုရာလုပ်ပေးတော့”

ချင်လိန်ဝေမှာ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင် ဒေဝီနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဘာ

၁၂၂ ငါ့ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

မဟုတ်သည့်အတွက် ချိန်းဆိုထားသည့် အချိန်စေ့ရောက်၍ ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်မှုပြုလုပ်လျှင် အရေးရှုံးနိမ့်သွားမှာ သေချာသည်ဟု ရှလုံက အပိုင်တွက်ထားသည်။

“ကောင်းပြီ ... ကျုပ်သဘောတူတယ်၊ လက်ခံတယ်”

“ဒါဆို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျုပ်တို့လည်း သွားတော့မယ်၊ နှုတ်ဆက်ပါတယ်”

အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်စကားများ ပြောပြီးနောက် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီတို့ လူစု ထွက်ခွာသွားကြသည်။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၂၂

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးခင်ဗျာ ... ကျွန်တော်တို့ မရုဏလို့ဏ်ဂူထဲ ဝင်ကြပါခို့လား”

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီတို့ လူစု ထွက်ခွာသွားကြပြီးနောက် ထျန်းလုံပုရည်က ရှလုံကို ပြောလိုက်သည်။ သူသည် မရုဏဂိုဏ်းကို အားကိုးပြုကာ သိုင်းလောကတစ်လွှား မာန်ဝင့်ဟန်ဟိတ်ထုတ်ရန် ဆန္ဒပြင်းပြနေရာ မရုဏဂိုဏ်း၏ သိုင်းပညာအမွေအနှစ်များ ရှိနေသည်ဆိုသော မရုဏလို့ဏ်ဂူထဲသို့ ဝင်ရောက်ရန် စိတ်အား အလွန်ထက်သန်နေသည်။

“သိပ်မလောပါနဲ့ ... ခဏလောက်စောင့်ကြည့်ပါဦး”

ရှလုံက ပြန်ဖြေသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ... အနှောင့်အယှက် ရှိနေလို့လား”

ရှလုံ၏အမူအရာ တစ်မျိုးဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရသော ကြောင့် ထျန်းလုံပုရည်က မေးလိုက်သည်။ ရှလုံက ထျန်းလုံပုရည်၏ အမေးကို ပြန်မဖြေ။ တစ်စုံတစ်ရာကို အကဲခတ်နေသည့်အတွက်

၁၄၄ စဉ် တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

အဖြစ် ခပ်ထွေထွေ ရှိနေသည်။

ထွန်းလုံပုရည်က ပုန်းအောင်းရောက်ရှိနေသူရှိလျှင် ထွက်လာရန် ဟစ်အော်ပြောကြားမည်အပြုတွင် လူနှစ်ယောက် လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာသည်။ ပြေးလာသည့်အရှိန်အဟုန်က မြန်ဆန်လှသည်။ ရိုးတိုးရိပ်တိပ် လှုပ်ရှားဟန်များကို မပီရိုးတဝါး မြင်ရလျက် အနားသို့ ရောက်လာပြီး ပြေးလွှားမှု ရပ်လိုက်တော့မှ သဲသဲကွဲကွဲ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်ရလေတော့သည်။

အဘွားအိုတစ်ယောက်နှင့် မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး။ အဘွားအိုသည် ခြေထောက်နှစ်ချောင်း သွင်သွင်ကျိုးနေသည်။ ခေါင်းပေါ်မှ ဆံပင်များက အနီရောင်။ ဆံပင်နီနီနှင့် အဘွားအိုကိုမြင်ရသည်နှင့် ရှုလုံရော ထွန်းလုံပုရည်ပါ မျက်နှာကွက်ခနဲပျက်သည်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လည်း အပြန်အလှန် ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

အဘွားအိုနှင့်အတူ ပါလာသော မိန်းမပျိုကတော့ အသက် (၂၀) အရွယ်။ အတော်လည်း လှပချောမောသည်။ ကိုယ်ဟန်ကြော့ရှင်းသည်။ အဘွားအိုသည် ခြေထောက်နှစ်ဖက် ကျိုးနေသော်လည်း ကိုယ်ဖော့ပညာ အထူးကောင်းမွန်လှသည်ဆိုခြင်းကတော့ လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာမှုနှင့် ထင်ရှားသိသာနိုင်သည်။

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၄၅

ချိုင်းထောက်တွေ ဘာတွေလည်း မပါရှိ။ ဝါးလုံးရှည်တစ်ခုကိုသာ တောင်ဝေးသဘောမျိုး ကိုင်စွဲထားသည်။ သည်နေရာသို့ ပြေးလွှားရောက်ရှိလာရာတွင် မိန်းမပျိုက ဖေးမတွဲခေါ်လာမှုမရှိဘဲ အဘွားကိုယ်တိုင် လျင်မြန်သော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ရွေ့လျားလာခြင်းဖြစ်သည်။

“ဘယ်သူများလဲလို့ ... ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင် ရောက်လာတာကိုး ... ကြိုဆိုပါတယ်”

ဆံပင်နီနီနှင့် ကိုယ်ဖော့ပညာကောင်းလှသော အဘွားအို မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း အကဲခတ်မိသည့် ရှုလုံကပြောလိုက်သည်။

“အင်း ... ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်။ မင်းက အသိအမြင်များပြီး အခြေအနေကို နားလည်သားပဲကိုး။ မင်းတို့ မရဏဂိုဏ်းကို ပြန်ထူထောင်ဖော်ထုတ်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြားရလို့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ထွက်လာခဲ့ရတာပဲ။ ဒါက ကျုပ်ရဲ့ နောက်ဆုံးတပည့်မလေး ကောင်းမိုးချို”

ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြီးပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော်တို့ မရဏဂိုဏ်း ပြန်လည်ခေါ်

ထပ် ၂၆ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ထွက်လာမှုကို လာရဏဂိုဏ်းအတွက် ဆံပင်နီယကွမယ်ကို ကျွန်တော် မရဏဂိုဏ်းရဲ့ ဆယ့်တစ်ဆက်မြောက်ဂိုဏ်းချုပ် ရှုလုံက အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

စကားအဆုံးတွင် ရှုလုံက ကျေးဇူးတင်ဂါရဝပြုမှုကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြုလုပ်သည်။

“ကျွန်တော် ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ် ထျန်းလုံပုရည်ကလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဂျက်မွန်ဂိုနယ်သိုင်းမင်းသား ထျန်းလုံပုရည်ကလည်း ရှုလုံနည်းတူ ကျေးဇူးတင် ဂါရဝပြုသည်။

“ဘာ ... မင်းက မရဏဂိုဏ်းရဲ့ ဆယ့်တစ်ဆက်မြောက်ဂိုဏ်းချုပ်တဲ့လား၊ ကျုပ် ဘယ်သူဆိုတာကို သိတယ်မဟုတ်လား၊ ကျုပ် ရှိနေလျက်နဲ့ မင်းကိုယ်မင်း မရဏဂိုဏ်းချုပ်လို့ ပြောဝံ့သလား”

ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်က မာမာတင်းတင်း ပြောလိုက်ရာ ရှုလုံမျက်နှာ တစ်ချက်ပျက်သွားရပြန်သည်။

လမ်းမှန်သိုင်းဂိုဏ်းအသီးသီးတို့ ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက် နှိမ်နင်းမှုကြောင့် မရဏဂိုဏ်း၏ (၁၀) ဆက်မြောက် ဂိုဏ်းချုပ်မြောင်လိန်ဖုန်း သေဆုံးလျက် မရဏဂိုဏ်း ဖရိုဖရဲဖြစ်စပြုချိန်တွင် ဆံပင်နီယကွ

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၆ ထု

မယ် ကောင်းပင်းတောင်သည် ယာယီကိုယ်ပွားဂိုဏ်းချုပ်အဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့ဖူးသည်ကို ရှုလုံကောင်းကောင်းသိသည်။

မရဏဂိုဏ်း ငြိကွဲသွားမှုနှင့်အတူ ကောင်းပင်းတောင်လည်း စုတ်စမြုပ်စ ပျောက်သွားခဲ့ရာ သေဆုံးသွားပြီဟု ယူဆခဲ့ရာမှ ယခု မထင်မှတ်ဘဲ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသေးကာ ပေါ်ထွက်လာခဲ့လေပြီ။

ရှုလုံ ရုတ်တရက် ဘာပြောရမှန်းမသိတော့။

“မရဏဂိုဏ်းရဲ့ ဆယ့်တစ်ဆက်မြောက် ဂိုဏ်းချုပ်ဟာ ကျုပ် ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်ပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ မင်းက ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်လုပ်ပေါ့”

“ဟာ ... ဒီလိုတော့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ”

ထျန်းလုံပုရည်က ကြားဖြတ်ကာ ဝင်ပြောသည်။

သူသည် မရဏဂိုဏ်း၏ ဒုတိယ ဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်ရမှုကို အတော်ကြီး ကျေနပ်သဘောကျ နှစ်မြိုက်နေရာ ရှုလုံက ဒုတိယဂိုဏ်းချုပ်ဖြစ်သွားလျှင် ထျန်းလုံပုရည်လည်း ရာထူးလက်မဲ့သွားရပေတော့မည်။

“မင်းက မကျေနပ်ဘူးလား ... ကဲ မိုးချိုရေ”

၁၇၈ ၀၀၁ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်က ကောင်းမိုးချိုကို
အချက်ပေးလိုက်သည်။

ထျန်းလုံပုရည်လို လူမျိုးအတွက် မိမိကိုယ်တိုင် တိုက်ခိုက်
ရန်မလိုဟူသော သဘောဖြင့် ဟန်ဟိတ်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၀၁ ၁၇၉

ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်၏ လုပ်ဆောင်စီစဉ်
မှုသည် ထျန်းလုံပုရည်အတွက် အတော်ပင် မခံချင် ခံပြင်းဖွယ်ရာ
ဖြစ်နေသည်။

ထျန်းလုံပုရည်သည် နယ်နယ်ရရ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ပါ။ ဂျက်
မွန်ဂိုနယ်သိုင်းမင်းသားဟူသော ဂုဏ်နှင့် သိုင်းလောကတွင် ထင်ရှား
နေလေသော အကျော်အမော်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ပြိုင်ဘက်
ကင်း ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှင် မဟုတ်စေကာမူ သူနှင့်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်
သော သိုင်းသမားတို့မှာ လက်ချိုးရေတွက်၍ ရနိုင်အောင်ပင် အရေ
အတွက် နည်းပါးသည်။

ယခု အသက် (၂၀) ဝန်းကျင်အရွယ် မိန်းမပျိုလေး
ကောင်းမိုးချိုနှင့် ယှဉ်ရမည်ဆိုတော့ သာမန်အားဖြင့်ကြည့်လျှင်
ထျန်းလုံပုရည်အတွက် ပြိုင်ဘက်မဟုတ်သလို ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်လို သိုင်း
လောကအမှောင်နယ်မှ ထိပ်သီးသိုင်းပညာရှင်ကြီး၏ လက်ခြင်း

၅၅၀ ဧဝံ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

တပည့်မ ဖြစ်နေသည့်အတွက် ထျန်းလုံပုရည် အနေဖြင့် သိက္ခာကျ ဂုဏ်ရည်ပျက်ဖွယ်ရာတော့ မဟုတ်ပါ။

“ကောင်းပြီ ... ယှဉ်ပြိုင်ရတာပေါ့လေ။ စကားတော့ ရှင်းအောင် ပြောထားမယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ နောက်ဆုံးတပည့်လေး အရေး နိမ့်သွားရင် ခင်ဗျားတို့ ဆရာတပည့်နှစ်ယောက်လုံး ကျုပ်တို့ ဆရာ ဂိုဏ်းထဲ ဝင်ကြရမယ်”

ထျန်းလုံပုရည်က မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်ပိုင်နိုင်မှုအပြည့်ရှိ သော အမူအရာဖြင့် ပြောသည်။

“ရတယ် ... အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်ရမယ်။ ကဲ မိုးချို ... စပေ တော့”

ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းဆင်းတောင်က ရဲရဲကြီး အာမခံ ချက် ပေးကာ ကောင်းမိုးချိုကို တိုက်ပွဲစရန် အချက်ပေးလိုက်သည်။

ထျန်းလုံပုရည် သိုင်းကျွန်းနှင့်ကာ ရှေ့သို့ လှမ်းတက်သည်။ ကောင်းမိုးချိုလည်း ရှေ့သို့ လှမ်းတက်လာသည်။ သိုင်းကျွန်းမနင်း၊ သိုင်းဟန်လည်း မခင်း။ ရေကန်စပ်တွင် အပန်းဖြေ လမ်းလျှောက် သည့် အနေမျိုး ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လျှောက်လှမ်းလာသည်။

သည်ယှဉ်ပြိုင်မှုတွင် အနိုင်ရမည်ဟု လုံးဝ သေချာနေသည်

နှင်းတောင်မဟာမားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၆၆ ၅၅၀

သွင်ပြင်ဟန်လည်း ရှိနေသည်မို့ ထျန်းလုံပုရည် မျက်မှောင်ကြုတ် သွားမိသည်။ ဆံပင်နီယကွမယ်ကောင်းပင်းတောင်သည် သိုင်းပညာ မြင့်မားထက်မြက်သလို ပရိယာယ်များပြီး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှ ကြောင်း ထျန်းလုံပုရည် ကောင်းကောင်းသိထားသည်။

ယခု မိမိနှင့် ယှဉ်ရန် ဆံပင်နီယကွမယ်ကောင်းပင်းတောင် ကိုယ်တိုင် စရွေးချယ်လိုက်သော ကောင်းမိုးချိုဆိုသည့် မိန်းမပျိုသည် အသက်ငယ်ရွယ်သော်လည်း အဖွမ်းတက်မြက်ပြီး အားကိုးအားထား ပြုနိုင်လောက်သည့် သိုင်းကျွန်းသိုင်းဟန်နှင့် ပရိယာယ်ကောင်းများ ရှိနိုင်မည်ဟု တွေးသည်။

ထို့ကြောင့် ထျန်းလုံပုရည်သည် ပေါ့ဆခြင်းမရှိဘဲ သူ၏ အားအကိုးဆုံးသော နတ်မြင်းပျံသိုင်းကို သုံးကာ ကောင်းမိုးချိုထံသို့ ခုန်လွှားဝင်ရောက်လျက် ဘယ်ညာခြေကန်ချက်များ ဆက်တိုက် ကန်ကျောက်တိုက်ခိုက်သည်။

ခြေထောက်နှစ်ဖက်ဖြင့် အဆက်မပြတ် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ကန်ရင်း ဘယ်ညာလက်နှစ်ဖက်တွင် မြင်းဖိုခားကလေး တစ်ခုစီ အသင့်ကိုင်ထားသည်။ ခြေကန်ချက်များကို ခုခံရှောင်ပယ်ရင်းကောင်းကောင်းဆိုးချို ကိုယ်ဟန်ပျက်ကာ ဟာကွက်လွတ်ကွက်ပေါ်သွားနိုင်

၁၅၂ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

မြင်းစိုစားကွေးပစ်လွှတ်၍ ပွဲသိမ်းတိုက်ကွက် အပိုင်ဆင်ပေတော့ မည်။

ကောင်းမိုးချိုသည် ထျန်းလုံပုရည်၏ ခြေကန်ချက်များ အနီးဆုံးနေရာသို့ ရောက်လာသည်အထိ မလှုပ်မရှား ခပ်အေးအေး ရပ်၍နေသည်။ ဓားရှည်ကိုပင် ထုတ်ယူကိုင်စွဲခြင်းမပြု။ လက်နက်မဲ့ အခြေအနေတွင်ပင် ရှိနေသည်။

ကောင်းမိုးချို၏ အေးအေးဆေးဆေး အမူအရာကြောင့် ထျန်းလုံပုရည်မှာ ဇေဝေဝါ ဖြစ်လာသည်။ သည်လို အေးဆေး တည်ငြိမ်လွန်းခြင်းသည် အကွက်ကောင်းတစ်ခု အပိုင်ရှိနေ၍ စောင့်လင့် နေခြင်းဖြစ်နိုင်ကြောင်း သူ့အတွေ့အကြုံတွေအရ ခန့်မှန်းမိသည်။

ကောင်းမိုးချိုက ဘာမျှ လှုပ်ရှားခြင်း မပြုသည့်အတွက် သူမ၏ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ လွတ်ကွက်ဟာကွက်တွေချည်း ဖြစ်နေသည်။ မြင်းခွာစားကွေးလေးဖြင့် ဘယ်နေရာကိုမဆို လှမ်းပစ်၍ ရနေသည်။

ဤကဲ့သို့ ဘယ်လို အကာအကွယ်မှုမျိုးမှ မရှိဘဲ လုံးလုံး လျားလျားကြီး လစ်ဟာနေမှုသည် ပုံမှန်သဘောမဟုတ်။ တမင် ပစ်ကွင်းပေါ်နေအောင် ဖန်တီးထားသည့်သဘောဖြစ်ရာ ထောင်

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၁ ၁၅၃

ခြောက်ဆင်ထားမှု ဧကန်ရှိရည်ဟု ထျန်းလုံပုရည်က တွက်သည်။

မြင်းခွာစားကွေးလေးနှင့် လှမ်းပစ်လျှင် တစ်ဖက်သား ဆင်ထားသည့် ပရိယာယ်ထောင်ချောက်ထဲ တိုးဝင်သွားသလိုဖြစ်မှာ မို့ မြင်းခွာစားကွေးလေးကို ပစ်လွှတ်ခြင်း မပြုတော့။ ကောင်းမိုးချို ၏ ပရိယာယ်ထောင်ချောက်ကို ချေဖျက်သည့်အနေဖြင့် အားပြင်း သော ဆင့်ကဲခြေကန်ချက်များသာ ဆက်လက်ကန်ကျောက်သည်။

ညာခြေကန်ချက်က ကောင်းမိုးချို ထိလုယိခင်မှာပင် ဓား ရှည်တစ်လက် ရုတ်တရက်ပေါ်ထွက်လာသည်။ ဓားသွားသည် ထျန်း လုံပုရည်၏ ညာခြေကန်ချက်လမ်းကြောင်းတည့်တည့်ပေါ်တွင် ကန့် လန့်ဖြတ်လာသည်။

ဓားဆွဲထုတ်ကာ ခံဆောင်လိုက်မူသည် အံ့ဩဖွယ်ရာ ကောင်းလောက်အောင်ပင် မြန်ဆန်သွက်လက်လှနိုးလှသည်။ တိုက် ပွဲ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်ကြွယ်ဝသော ထျန်းလုံပုရည်မှာ ကောင်းမိုး ချို လက်ထဲ ဘယ်လို ဓားရှည်ရောက်လာပြီး ခမ်းကြိုရင်ဆိုင်ခံဆောင် ကြောင်း လုံးလုံးကို မတွေ့မမြင် အရိပ်အရောင်လေးပင် အကဲမခတ် မိ။

“ဟာ”

၁၅၄ ၁၂ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ထျန်းလုံပုရည် အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ ရေရွတ်မိသည်။ ခြေကန်
ချက်များကိုလည်း ကမန်းကတန်း ရုပ်သိမ်းကာ နောက်သို့ အလော
တကြီး ဆုတ်သည်။

သို့သော် ထျန်းလုံပုရည် လှုပ်ရှားမှုများသည် ကောင်းမိုးချို
ထုတ်လိုက်သော လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်း၏ လျှပ်ပြက်သလို လျှင်မြန်
သွက်လက်လွန်းလှမှုကို ဘယ်လိုမျှ မယှဉ်နိုင်ပါ။ ဓားသွားက ထျန်းလုံ
ပုရည်၏ ညာဘက်ခြေသလုံးကို မိမိရရ ခုတ်ဖြတ်မိသည်။

ကံကောင်းထောက်မသောကြောင့်သာ ထျန်းလုံပုရည် တစ်
ယောက် ဧကပြတ်မသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ညာခြေပြတ်သွားသော
သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာတော့ မြေကြီးပေါ် ဝုန်းခနဲ လဲကျသည်။

နင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၂ ၁၅၅

ရှလုံနှင့်ရှလီယန်တို့ သားအဖမှာလည်း အလွန်ပင် အံ့ဩ
သွားကြရသည်။ ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင် သိုင်းပညာ
မြင့်မားထက်မြက်ကြောင်း ကြားသိထားကြသော်လည်း ကောင်းပင်း
တောင်၏ နောက်ဆုံးတပည့်မလေး ကောင်းမိုးချိုအနေဖြင့် သည်မျှ
လောက် မြန်ဆန်သွက်လက်ပြီး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသော ဓား
ချက်များ ဖော်ထုတ်နိုင်စွမ်း ရှိမည်ဟု မထင်ကြပေ။

ကောင်းမိုးချိုသည် တိုက်ခိုက်မှုကိုမရပ်။ ဓားရှည်ကို ဝင့်
ကာ ရှေ့သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်သည်။ လဲကျနေသော ထျန်းလုံပုရည်
ကို ပွဲသိမ်းတိုက်ကွက်အဖြစ် အုပ်မိုးခတ်ပိုင်းချရန် ပြင်သည်။

ထျန်းလုံပုရည်သည် မြေကြီးပေါ် ပက်လက်လန် လဲကျ
နေရာမှ မြင်းခွာဓားကွေးလေး နှစ်လက်ဖြင့် ကောင်းမိုးချိုကို လှမ်း
ပစ်သည်။ သူ့ထံသို့ အဟုန်ပြင်းစွာ တန်း၍ ဝင်လာသော မြင်းခွာ
ဓားကွေးလေးများကို ဓားရှည်ဖြင့် ရိုက်ထုတ်ပစ်သည်။

အနီးကပ် အနေအထားမှ ရုတ်တရက်ပစ်လွှဲသော

၁၅၆ ဝါး တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

အဝေးပစ်လက်နက်ကို ထိမိစွာ ကြားဖြတ်ခုတ်ဖယ်ပစ်လိုက်နိုင်သော ကောင်းမိုးချို၏ ဓားချက် လျင်မြန်စွာ သွက်လက်လွန်းလှမှုက ချီးမွမ်းဖွယ်ရာပင်။ မြင်းခွာဓားကွေးလေးနှစ်ချောင်းကို ခုတ်ဖြတ်ဖယ်ရှားပစ်ရန် ကောင်းမိုးချို၏ တိုက်စစ်အဟုန် တဒင်္ဂါမျှ တို့နှေးသွားသည်။

တဒင်္ဂါမျှသာသော တို့နှေးမှုလေးက ထျန်းလုံပုရည်အတွက် အခွင့်ကောင်းတစ်ချက် ပေါ်သွားစေသည်။ ထျန်းလုံပုရည် မြေကြီးပေါ်တွင် ကိုယ်ကို လျင်မြန်စွာ လူးလှိမ့် ရှောင်ထွက်သည်။

ကောင်းမိုးချို၏ အုပ်စီးမိထားလေသော ဓားချက်စက်ကွင်းမှ ထျန်းလုံပုရည် လွတ်ထွက်သည်။ ကောင်းမိုးချိုက လူးလှိမ့်ရှောင်ထွက်သွားသော ထျန်းလုံပုရည်ကို အတင်းတိုက်ရန် ပွဲသိမ်းတိုက်ကွက်ဆင်မည် ပြုသေးသည်။

သို့ရာတွင် ...

“ဟိတ် ... ဓားကွက်ကြည့်”

အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ ရှလုံသည် မရဏဓားကို ဝှေ့ယမ်းကာ ကောင်းမိုးချိုကိုယ်တိုင်လှည့်သည်။

“မိုးချို ... နောက်ဆုတ်”

နင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၅၇

မိမိတပည့်မလေး ကောင်းမိုးချို လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်း သွက်လက်မြန်ဆန်ကာ အစွမ်းထက်မြက်သော်လည်း မရဏဓားလက်ကိုင် ရနေသော ရှလုံ၏ မရဏဓားသိုင်းကာ အစွမ်းထက်မြက်သော်လည်း ပြိုင်ဘက်မဟုတ်သေးကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်သောကြောင့် ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်က ကောင်းမိုးချိုကို အလောတကြီး နောက်ဆုတ်ခိုင်းသည်။

ရှလုံကို သူမကိုယ်တိုင် ရင်ဆိုင်ရန်လည်း ပြေးထွက်သည်။

ထျန်းလုံပုရည်ကို ပွဲသိမ်းတိုက်ကွက်ဆင် အပြတ်ချေမှုန်းတော့မည့် ကောင်းမိုးချိုလည်း ဆရာ၏ ဟန့်တားမှုကြောင့် နောက်ပြန်ဆုတ်သည်။ သို့သော် ငယ်ရွယ်သော မိန်းမပျိုများတွင် ရှိတတ်သော မာနကြောင့် မိမိအပိုင်အနိုင် ချေမှုန်းပစ်နိုင်မည့် အခြေအနေကိုတော့ သည်အတိုင်း လက်မလွှတ်။

ထျန်းလုံပုရည်ကို ဓားတစ်ချက် ခုတ်ဖြစ်အောင်တော့ ခုတ်လိုက်သေးသည်။ လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်း၏ မြန်ဆန်သွက်လက်လှသော ဓားချက်တစ်ချက်ဖြင့် ထျန်းလုံပုရည်ကို လက်စသိမ်းပြီးမှ နောက်သို့ ခုန်လွှားဆုတ်ရန် စိတ်ကူးထားသည်။

ထိပ်တန်းသိုင်းအကျော်အမော်များ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်

၁၅၇ ဇာတ်ကားသီလင်းအောင်

ပွဲများတွင် မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်မျှသော အလွန်တိုတောင်း လှသည့် အချိန်ပိုင်းလေးကပင် အတူးအရေးပါသည်။ အလွန် အရေးကြီးသည်။

တိုက်ပွဲ၏ ရလဒ်အဖြေကိုပင် အဆုံးအဖြတ်ပေးနိုင်သည်။

ဆရာက နောက်ဆုတ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်ကို ချက်ချင်း မနာခံဘဲ ထျန်းလုံပုရည်ကို ဝေးတစ်ချက်ခုတ်ဖြစ်အောင် ခုတ်လိုက်သော ကောင်းမိုးချိုမှာ သူမ၏ ဓားရှည်က ထျန်းလုံပုရည်ကို ခုတ်ပိုင်းမိခြင်းမရှိမီမှာပင် ရှလုံ၏ ဗရုဏစားချက်ကို ရင်ဆိုင်တိုးရလေတော့သည်။

မရုဏစားနှင့်မရုဏစားသိုင်းဆိုသည်က ကြီးမားသော အစဉ်အလာနောက်ကြောင်း သင်္ချိုင်းမျှကာ အစွမ်းထက်မြက်သလောက် ပရိယာယ်ကြွယ်ဝလှပေရာ ကောင်းမိုးချို၏ သတ္တနှင့် အတွေ့အကြုံတို့သည် ရှလုံ၏ ဗရုဏစားချက်နှင့်ဘယ်လိုမျှ မယှဉ်နိုင်။

“သတိထား”

တပည့်မလေး အခြေမာန်ကြောင်း ရိပ်မိသော ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်က စိုးရိမ်တကြီးပြောကြားရင်း

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ဇာတ်ကား

လက်ငါး ရိုက်ချက် တစ်ချက်ဖြင့် ရှလုံ၏ မရုဏစားချက်ကို ကြားဝင်ဟန့်တား သည်။

ဤအခါတွင် ...

၁၆၀ ၂၂ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ဆံပင်နီယကွမယ်ကောင်းမိုးချိုသည် သိုင်းလောကတွင် အမှောင်နယ်၏ ထိပ်သီးသိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူ ၏ လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်းသည် မရုဏဓားသိုင်းနှင့် ခေတ်ပြိုင်ဟု ဆိုနိုင် သည့် မရုဏဓားနှင့်မရုဏဓားသိုင်းကို ပုံမှန်အခြေအနေဖြင့် တိုက် ခိုက်ရလျှင် ကောင်းကောင်းနိုင်သည်။

အနိုင်အရှုံး ယတိပြတ်ပြောဖို့ခက်သည်။ ပရိယာယ်ကြွယ်ဝ ကာ တိုက်ကွက်ဗျူဟာကောင်း ဆင်နိုင်လျှင် သူ့ဘက်က ပွတ်ကာ သိကာ အနိုင်ယူသွားနိုင်သည်။

ယခု ကောင်းပင်းတောင်အနေဖြင့် ရှလုံနှင့်ရင်ဆိုင်တိုက် ခိုက်ရသည့်အခြေအနေမှာ ပုံမှန်အနေအထားဟု မဆိုနိုင်။ ဆံပင်နီ ယကွမယ်၏လက်စွဲလက်နက်ဖြစ်သော လျှပ်စီးမိုးကြိုးဓားကို ကောင်း မိုးချိုအား ပေးအပ်ထားရာ ကောင်းပင်းတောင်မှာ လက်နက်မဲ့ ဖြစ်နေသည်။

လျှပ်စီးမိုးကြိုးဓားအစား လက်ဝါးကိုသာ ဓားရှည်သဖွယ်

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၂ ၁၆၀

အသုံးချတိုက်ပွဲဝင်ရသည်။

ရှလုံကတော့ မရုဏဓားကို ကိုင်စွဲထားသည်။ လက်နက် အနေဖြင့် ရှလုံက အသာစီးရနေသည်။

ထို့ပြင် ကောင်းပင်းတောင်သည် သူမ၏ နောက်ဆုံးတပည့် မလေး ကောင်းမိုးချိုအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်လည်း ကြီးမားစွာ ရှိ နေသည်။

သိုင်းလောကအမှောင်နယ်မှ လမ်းလွဲသိုင်းပညာများသည် ယေဘုယျအားဖြင့် အကြင်နာကင်းမဲ့ကြသည်။ ဘာကိုမျှ ငဲ့ညှာ ထောက်ထားခြင်းမပြုဘဲ ရက်ရက်စက်စက် ရမ်းရမ်းကားကား တိုက် ခိုက်ကြသည်။ မုန့်တီးမှုနှင့် ဒေါသတို့ကို အဓိကစွမ်းအားအဖြစ် အ သုံးချကြသည်။

ကောင်းပင်းတောင်သည် မေတ္တာစိတ်မထားဘဲ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်စွာ တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်သော လမ်းလွဲသိုင်းပညာရှင် ဆိုးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း ကောင်းမိုးချိုအပေါ်တွင် တော့ သံယောဇဉ်ရှိသည်။

ထိုသံယောဇဉ်ကြောင့် ကောင်းမိုးချိုအတွက် စိုးရိမ်ပူပန် ရသည်။ သည်လို စိုးရိမ်ပူပန်မှုသည် ကောင်းပင်းတောင်၏ လျှပ်စီး

၁၆၂ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

စားမြန်သိုင်းနှင့် လိုက်လျောညီထွေမှုမရှိ။ သူမ၏ သိုင်းစွမ်းရည်ကို အားပျောစေသည်။

တစ်ဖက်တွင်လည်း ရှုလုံသည် ကောင်းမိုးချိုကို အဓိက ပစ်မှတ်အဖြစ် မထား။ သူ့အတွက် အန္တရာယ်ပေးနိုင်သူက ဆံပင်နီ ယကွမယ်သာဖြစ်ရာ ကောင်းမိုးချိုကို တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် ပရိယာယ် မျှသာ ဖြစ်သည်။ ကောင်းပင်းတောင်ကို စစ်ကူခေါ်ထုတ်လိုက်ခြင်း သာ ဖြစ်သည်။

မရဏစားဖြင့် ကောင်းမိုးချိုကို ခုတ်ပိုင်းလိုက်သည့်အချိန် မှာပင် မရဏအဆိပ်ငွေ့လှိုင်းကို ကောင်းပင်းတောင်ထံသို့ ထုတ် လွှတ်လိုက်သည်။ ပရိယာယ်ဆင်ကွက်သာဖြစ်သည့် ကောင်းမိုးချိုကို ခုတ်ပိုင်းသည့် မရဏစားချက်တွင် အတွင်းအားအနည်းငယ်သာ တည့်သုံးထားသည်။

အဓိကပစ်မှတ်ဖြစ်သော ကောင်းပင်းတောင်ထံ ထုတ်လွှတ် သော မရဏအဆိပ်ငွေ့လှိုင်းတွင်သာ အတွင်းအားများ အပြည့်ထည့် သွင်းထားသည်။

ဆရာအမိန့်ကြောင့် နောက်ဆုတ်သွားသော ကောင်းမိုးချို မှာ မရဏစားချက်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ရခြင်းမရှိ။ စားချက်စားကွက်

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၆၁ ၁၆၃

အပြင်သို့ ရောက်သွားသည်။

တပည့်မလေးအတွက် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ကာကွယ်စောင့် ရှောက်ပေးရန် အပြေးအလွှားဝင်ရောက်လာသော ဆံပင်နီယကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်မှာမူ မရဏအဆိပ်ငွေ့လှိုင်းနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် တိုးမိလေတော့သည်။

အနံ့စူးစူးရသည်နှင့် မရဏအဆိပ်ငွေ့လှိုင်းဖြစ်ကြောင်း ကောင်းပင်းတောင် သိ၍ အသက်ကို ချက်ချင်း အောင်ထားလိုက် သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ရှုလုံ၏ မရဏစားချက်များ ထိုးခုတ်လာကြ သည်။

“ဖမ်းလိုက်ပါ”

အော်ဟစ်ပြောဆိုသံနှင့်အတူ ကောင်းမိုးချို လှမ်းပစ်ပေး လိုက်သော လျှပ်စီးမိုးကြိုးစား ကောင်းပင်းတောင်ထံ လွင့်ပျံ့ရောက် ရှိလာသည်။

ဆံပင်နီယကွမယ်လည်း ရှုလုံ၏ ကြမ်းတမ်းရက်စက်သော မရဏစားချက်များကို ရှောင်ရှားရင်း လျှပ်စီးမိုးကြိုးစားကို ဆီး၍ ဖမ်းယူသည်။ ရှုလုံက ကောင်းပင်းတောင်၏လက်ထံ လျှပ်စီးမိုးကြိုး စား ရောက်မသွားရအောင် အတင်းပိတ်ဆို့တိုက်ခိုက်သည်။

၁၆၄ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ရှုလုံ၏ တိုက်စစ်ဖိနှိပ်မှု မများရလေအောင် ဆံပင်နီ ယက္ခမယ်က ဘယ်လက်ဝါးရိုက်ချက်တစ်ချက် ရိုက်ထုတ်ဟန့်တားပြီး ညာလက်ဖြင့် လျှပ်စီးမိုးကြိုးစားကို အမိအရ ဆုပ်ဖမ်းလိုက်သည်။

လက်ထဲတွင် လျှပ်စီးမိုးကြိုးစား ရရှိသည်နှင့် ကောင်းပင်းတောင်က လျှပ်စီးစားမြန်သိုင်းဖြင့် ရှုလုံကို တရကြမ်းတိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

အသက်မရှူဘဲ အောင့်ထားရမှုကြောင့် အတွင်းအားကို စိတ်ကြိုက်အပြည့်အဝ လည်ပတ်အသုံးမပြုနိုင်သောကြောင့် ကောင်းပင်းတောင်၏ ပထမစားချက်သုံးချက်မှာ လျှပ်စီးစားမြန်သိုင်း၏ အင်အားစွမ်းရည်အပြည့်အဝ မပါ။ အားမပျာသလိုလို ရှိနေခဲ့သည်။

အကယ်၍ ထိုအချိန်တွင် ရှုလုံက မရဏစားသိုင်းဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖိနှိပ်တိုက်ခိုက်လျှင် ဆံပင်နီယက္ခမယ် အရေးရှုံးနိမ့်စရာ အခြေအနေ ဖြစ်သည်။

သို့သော် ရှုလုံသည် ကောင်းပင်းတောင်၏သိုင်းပညာစွမ်းကို ကောင်းကောင်းသိထား၍ အတော်လည်း ရှိန်နေရာ လက်ထဲ လျှပ်စီးမိုးကြိုးစား ရောက်ရှိပြီး သွက်လက်မြန်ဆန်သော စားချက်

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၁ ၁၆၅

များ ခုတ်ပိုင်းတိုက်ခိုက်လာသောအခါ တင်းတင်းမာမာ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခြင်း မပြုရဲ။

မိမိအတွက် ကာကွယ်မှုကိုသာ အဓိကဦးစားပေး လုပ်ဆောင်နေရာ ခံစစ်အနေအထားသို့ ရောက်နေသည်။ အခွင့်အရေးကောင်း လက်လွတ်သွားသည်ဟု ဆိုရမည်။

စားချက်သုံးချက် ခုတ်ပိုင်းထိုးနှက်ပြီးသွားသောအခါတွင် မှ အင်အားစွမ်းရည် အပြည့်မရှိသည်ကို သတိပြုမိသည်။ မိမိ ထုတ်လွှတ်လိုက်သော မရဏအဆိပ်ငွေ့လှိုင်းကို ရှူမိကာ ကောင်းပင်းတောင် အင်အားယုတ်လျော့သွားခြင်း ဖြစ်နိုင်ကြောင်း တွေးမိသည်။

ဤတွင် ရှုလုံသည် ခံစစ်မပြုတော့ဘဲ မရဏစားသိုင်းကို အဆင့်ကုန် ထုတ်သုံးလျက် ရက်စက်ကြမ်းတမ်းစွာ တိုက်စစ်ဖွင့်လေတော့သည်။

မရဏအဆိပ်ငွေ့လှိုင်းများ ပျက်ပြယ်ကုန်လောကပြီမို့ ကောင်းပင်းတောင်ကလည်း အသက်အောင့်မထားတော့။ အသက်ပြန်ရှူပြီးလျှင် လျှပ်စီးစားမြန်သိုင်းကို အပြည့်အဝ အသုံးပြုလေတော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် သိုင်းလောက အမှောင်နယ်၏ ထိပ်သီးလှမ်းလှ

၀၆၆ ၀၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

သိုင်းပညာများ ဖြစ်ကြသော လျှပ်စီးစားမြန်သိုင်းနှင့်မရဏစားသိုင်း
တို့သည် ကြောက်မမန်းလီလီပင် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်မိလေတော့သည်။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၁၅ ၀၆၇

ချင်လိန်ဝေသည် မိမိ၏ နည်းပရိယာယ်ကောင်းဖြင့်
အောင်ပွဲ အပြီးအပြတ် ရလှလှအချိန်တွင်မှ ရုတ်တရက် ထူးခြားစွာ
အားအင်ယုတ်လျော့ကာ သိုင်းပညာများ မသုံးနိုင်တော့ဘဲ အရေး
နိမ့်အဖမ်းခံခဲ့ရမှု၏အကြောင်းရင်းကို ဘယ်လိုမျှတွေးဆ၍မရအောင်
ရှိနေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အဖြေမရသည်ကို ခဉ်းစားမနေတော့ဘဲ
ယခု လောလောဆယ် အပိတ်ခံထားရသော အကြောများ ပြေပွင့်
အောင်သာ လုပ်လေတော့သည်။ စိတ်အာရုံကို ကြည်လင်သန့်စင်
အောင် ပြုသည်။ ထို့နောက် အတွင်းအားစုစည်းသည်။

အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းလောက်အောင်ပင် အတွင်းအားများ
အဆင်ပြေစွာပင် စုစည်းနိုင်သည်။ ချင်လိန်ဝေမှာ မိမိကိုယ်မိမိ နား
မလည်နိုင်အောင်ပင် အတွေးရခက်သွားပြန်သည်။

တကယ်တော့ ချင်လိန်ဝေ၏ ဖြစ်ပုံမှာ အံ့ဩ ဝိရာမဟုတ်
ပါ။ ချင်လိန်ဝေသည် အလွန်သန့်ရှင်းထက်မြက်သော အတွင်းအား

၁၆၈ (၁၁) တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

အခြေအနေကို သန့်စင်မနေအတွင်းအားကျင့်စဉ်ဖြင့် လေ့ကျင့်ရရှိ ထားသည်။ ထိုကျင့်စဉ်ကို မိုးမွှော်တောင်ထွဋ်ပေါ်၌ လေ့ကျင့်ခဲ့စဉ် “မာန” လေးထားရှိခဲ့သည့် ချွတ်ယွင်းချက်တော့ ရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိစဉ်းစားမိသော ပရိယာယ်ဖြင့် ရှုလုံကို အ ကြောထိုးပိတ်နိုင်ခဲ့ပြီး အောင်ပွဲရလှလှအချိန်က မာနတက်မိသော အခါ သူ၏ အတွင်းအားစုစည်းလည်ပတ်မှုမှာ မချောမွေ့တော့ဘဲ အတွင်းအားပြတ်တောက်လျက် အားအင်ကုန်ခန်းသွားခဲ့ရကာ ထျန်း လုံပုရည်၏ အလွယ်တကူ အကြောထိုးပိတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

ယခု ချင်လိန်ဝေ မိမိစိတ်အစဉ်မှာ မာနကင်းစင်ပြီး တည် ငြိမ်နေရာ သန့်စင်မနေအတွင်းအားများ ပြန်လည်စုစည်းနိုင်ခဲ့ပေ သည်။ အတွင်းအားများ စုစည်းနိုင်သည်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း စနစ် တကျ လှည့်ပတ်ကာ အပိတ်ခံထားရသော သွေးကြောကွက်နေရာ များကို ထိုးဖောက်ဖြေဖွင့်သည်။

အပိတ်ခံထားရသောအကြောများ ပြေပွင့်ကုန်ကြသည်။

ထျန်းလုံပုရည်မှာ သာမန် သိုင်းသမားမဟုတ်။ နာမည်ရ သိုင်းအကျော်အမော် တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ထျန်းလုံပုရည်၏ အကြောထိုး ပိတ်ထားမှုကို မိမိဘာသာ အတွင်းအား လည်ပတ်မှု

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) (၁၁) ၁၆၉

ဖြင့် ထိုးဖောက်ဖြေဖွင့်မည်ဆိုလျှင် ထျန်းလုံပုရည်ထက် သိုင်းပညာ ပိုမိုမြင့်မားပြီး အတွင်းအားလည်း ပိုနက်ရှိုင်းမှသာ အချိန်တိုအတွင်း အောင်မြင်နိုင်မည်။

ဤသို့မဟုတ်ပါက အချိန်အတော်ကြာအောင်ပင် အထူး ဝါယမ စိုက်ထုတ်ကြိုစားလုပ်ဆောင်ရပေလိမ့်မည်။

ချင်လိန်ဝေ၏ သိုင်းပညာအဆင့်သည် ထျန်းလုံပုရည်ထက် နိမ့်သည်။ အတွင်းအားကလည်း ထျန်းလုံပုရည်လောက် မမြင့်မား ပေ။ ယခုလို အချိန်တိုအတွင်း အပိတ်ခံနေရသော အကြောများ ပြေပွင့်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခြင်းမှာ အခြေအနေကောင်းတစ်ခု၏ ထောက်ကူမှုကြောင့်ဟု ဆိုရမည်။

ထျန်းလုံပုရည်က အကြောထိုးပိတ်ခဲ့သည့်အချိန်တွင် ချင် လိန်ဝေမှာ အတွင်းအား ပြတ်တောက်ကာ အင်အားဆုတ်ယုတ် လျက် သိုင်းပညာပင် မသုံးနိုင်သော အခြေအနေတွင်ရှိနေရာ သိုင်း ပညာ လုံးဝမတတ်သော သာမန်အရပ်သားတစ်ယောက်နှင့် ဘာမျှ မခြားနားပေ။

ထို့ကြောင့် အကြောထိုးပိတ်မှု၏ အင်အားသက်ရောက်မှု ကို သိုင်းသမားတစ်ယောက်လို မခံစားရ။ သာမန်အရပ်သားတစ်

၁၇၀ ၀၀ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ယောက်အပေါ် သက်ရောက်မှုလောက်မျှသာရှိသည်။ သက်ရောက်မှုအင်အား မကြီးမား၊ အားပျော့သည်။

ထိုသို့ ရှိနေခဲ့ရာ အတွင်းအားများ ပြန်လည်ပြည့်ဝရန် ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း စနစ်တကျ အားပြည့်အင်ပြည့် လည်ပတ်လာသောအခါ အပိတ်ခံထားရသော အကြောများ အချိန်တိုအတွင်း ပြန်ဖြေဖွင့်ကာ ပုံမှန်အတိုင်း ရှိသွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အကြောများ ပြေပွင့်ပြီး ပုံမှန်အခြေအနေ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ချင်လိန်ဝေက အလောတကြီး လှုပ်ရှားမှုမပြုလုပ်။ တည်ရှိနေသော အခြေအနေကို အရင်ဆုံး အကဲခတ်သည်။ မိမိ ဘာလုပ်သင့်သည်ကို စဉ်းစားကြံဆသည်။

ရှုလုံနှင့်ကောင်းပင်းတောင်တို့ ရင်ဆိုင်နေကြသည့် တိုက်ပွဲသည် ယှဉ်ပြိုင်မှု၏ အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်ကြောင်း ချင်လိန်ဝေ နားလည်သည်။ သည်တိုက်ပွဲကို သည်အတိုင်း ဘေးမှရပ်ကြည့်နေရမည်လား၊ ဝင်ရောက်ကူညီရမည်လား။ ဝင်ကူညီသည်ဆိုလျှင် မည်သူ့ဘက်က ကူညီပေးရမည်နည်း။

ချင်လိန်ဝေ စဉ်းစားရလေပြီ။ ဆံပင်နီယာကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်ကို ယခုမှသာ လူ့ကိုယ်တိုင်မြင်ဖူးရသော်လည်း ကြမ်း

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၀ ၁၇၁

တမ်းရက်စက်သော လမ်းလွဲသိုင်းပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ကာ ဆိုးသွမ်းရက်စက်လှကြောင်း သတင်းတစ်စွန်းတစ်စတော့ ချင်လိန်ဝေ ကြားဖူးထားသည်။

မရဏစား၊ မရဏစားသိုင်းနှင့် မရဏဂိုဏ်းကို တစ်ကြော့ပြန် ထူထောင်နေသော ရှုလုံတို့အကြောင်းကိုတော့ ချင်လိန်ဝေ ကောင်းကောင်းသိထားသည်။

နှစ်ယောက်လုံး ဆိုးသွမ်းရမ်းကားသူများ ဖြစ်ကြရာ လူဆိုးကြီးနှစ်ယောက်အနက်မှ တစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ကူညီပေးရမည့် အခြေအနေ ဖြစ်နေသည်။

ဆံပင်နီယာကွမယ် အောင်ပင်ကောင်း၏ တပည့်မ ဖြစ်သွားသော ကောင်းမိုးချိုကိုတော့ လိဟန်ဘုံကျောင်း ဝါးစိမ်းကိုယ်တော်ထံတွင် သိုင်းပညာအတူသင်ယူခဲ့သည့် ဆရာတူတပည့်၊ ချစ်ရေး ကံကြမ္မာလည်း တူခဲ့သူမို့ ချင်လိန်ဝေ သံယောဇဉ်ရှိသည်။ အခြေအနေတွေ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကောင်းမိုးချိုကိုတော့ အတတ်နိုင်ဆုံး ကူညီကာကွယ်ပေးမည်ဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်သည်။

ထိပ်တန်းသိုင်းအကျော်အမော်များ ဖြစ်ကြသည့်အတိုင်း မရဏဂိုဏ်းချုပ် ရှုလုံနှင့် ဆံပင်နီယာကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်တို့၏

၁၇၂ စန္ဒာ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲမှာ သွက်လက်မြန်ဆန်သလောက် ကြမ်းတမ်း ပြင်းထန်လှသည်။ ရှုလုံ၏ မရဏဓားသိုင်းက အင်အားကြီးမားကာ ဓားချက်များ ပြင်းထန်သည်။ ကောင်းပင်းတောင်၏ လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်းက ပေါ့ပါးလျက် ဓားချက်များက အံ့မခန်းအောင်ပင် သွက်လက်လွန်းသည်။

အင်အားကြီးမားမှုနှင့် ပေါ့ပါးပြင်းထန်မှုတို့ အကြိတ်အနယ် ယှဉ်ပြိုင်နေကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မရဏသိုင်း၏ ဓားချက်များသည် ခုတ်ချက်ကြမ်းသည်။ အားအင်အရှိန်အဟုန် ကြီးမားသည်။ အင်အားပြင်းထန်သည့်အတွက် သွက်လက်မြန်ဆန်မှုတွင်တော့ လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်းကို မယှဉ်နိုင်။

လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်း၏ ဓားချက်များက ခုတ်ချက်မြန်သည်။ အပြောင်းအလှဲ သွက်လက်သည်။ ဆန့်ကျင်ဘက် ဓားချက်လမ်းကြောင်းများကို မျက်စိတစ်စုံတစ် လျှပ်တစ်ပြက်မျှသော တိုတောင်းလှသည့် အချိန်ပိုင်းလေးအတွင်း တစ်မဟုတ်ချင်း ပြောင်းလဲထိုးခုတ်နိုင်သည်။

လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်းရော၊ မရဏဓားသိုင်းပါ သူ့သိုင်းစွမ်း

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇတ်သိမ်း) (၁) ၁၇၃

ရည်နှင့် သူ့အားသာချက်များရှိကြသည်။ လက်နက်အနေဖြင့် ဆိုလျှင်တော့ ရှုလုံ၏ မရဏဓားက ကောင်းပင်းတောင်၏ လျှပ်စီးဓားကြီးဓားထက် သာလွန်မှု အတန်အသင့်ရှိသည်။

မရဏဓားသိုင်းရော၊ လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်းရော ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့်နေရာတွင်တော့ သူမသာကိုယ်မသာ အတူတူဟု ဆိုရမည်။ နှစ်ယောက်သား သိုင်းပညာစွမ်းရည်နှင့် အတွင်းအားများကို အစွမ်းကုန် ထုတ်သုံးကာ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေကြသည်မှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာဖြစ်သလို စိတ်ဝင်စားစရာလည်း အလွန်ကောင်းသည်။

ချင်လိန်ဝေသည် ကောင်းပင်တောင်းနှင့်ရှုလုံတို့၏ အကြိတ်အနယ် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲကို သေသေချာချာ ကြည့်ရှုနေရာ မရဏဓားသိုင်းနှင့် လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်းတို့၏ ဓားကွက်ဓားဟန် ဓားရေးလှုပ်ရှားမှုများကို အသေးစိတ်ပင် တွေ့မြင်နေရသည်။

မရဏဓားသိုင်း၏ ပြင်းထန်ကြမ်းတမ်းသော ဓားချက်များသည် လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်း၏ သွက်လက်မြန်ဆန်လှသော ဓားကွက်ဓားဟန် ပြောင်းလဲလှုပ်ရှားမှုများကြောင့် ပျက်ပြယ်သွားရသည်များကို မြင်ရသည်။

၁၅၄ ၁၆ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

နင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၆ ၁၅၅

လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်း၏ မြန်ဆန်သွက်လက်လှသော ဓား
ရေး ဓားဟန်များသည် မရဏဓားသိုင်း၏ အကြီးမား ပြင်းထန်သော
အင်အားအရှိန်အဟုန်ကို ထိုးဖောက်ကျော်လွှားခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ ရှိနေ
သည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

အခန်း (၁၁)

အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝလှသော ဝါရင့် သတ္တရာရင့် သိုင်းပညာ
ရှင် နှစ်ယောက်၏ အလှည့်အဟန် အဆုတ်အထက် အရှောင်အတိမ်း
နည်းဗျူဟာ ပရိယာယ် အသွယ်သွယ်တို့ကို လက်တွေ့လေ့လာခွင့်
လည်း ရရှိနေသည်။

သိုင်းကွက်(၃၀၀)ကျော် ယှဉ်ပြိုင်ပြီးသွားသောအခါ ဆံပင်
နီ ယက္ခမယ်ကောင်းပင်တောင်း၏ခေါင်းထဲတွင် မိုက်ခနဲ တစ်ချက်
ဖြစ်သည်။ သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုနှင့် ဓားချက်များလည်း တစ်ချက် တုံ့
သွားကြသည်။

နှစ်ယောက်လုံး သိုင်းပညာ အစွမ်းထက်မြက်ကာ တိုက်ပွဲ
အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝသည့်အတွက် အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်နေကြ
ရာ မည်သူမျှ အနိုင်မရဘဲ တန်းတူရည်တူ အခြေအနေ ရှိနေသည်။

ဆံပင်နီယက္ခမယ် ကောင်းပင်းတောင်သည် ရှလုံထုတ်
လွှတ် သော မရဏအဆိပ်ငွေ့လှိုင်းကို တစ်ချက်မျှ ရှူမိခဲ့သည်။
မရဏ အဆိပ်ငွေ့လှိုင်းမှန်းသိသည်နှင့်အသက်အောင့်ထားခဲ့ရာ
အဆိပ်သင့် မှု မရှိခဲ့ပေ။

သည်တိုက်ပွဲသည် အရှုံးအနိုင် အခြေမပေါ်သည့် သရေပြွ
များဖြစ်နေလေမလားဟုဝင် ချင်လိန်ဝေ တွေးမိသည်။

သို့သော် အသက်အောင့်ထားလျက်နှင့် မိမိ၏ နောက်ဆုံး
တပည့်မလေး ကောင်းမိုးချိုအတွက် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် အတွင်းအား
ထုတ်သုံးကာ ရှလုံ၏ မရဏဓားသိုင်းကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ပြန်ရာ အင်အား
အတော်ကုန်ခန်းခဲ့ပြန်သည်။

သို့ရာတွင် သိုင်းကွက် (၃၀၀) ကျော် အကြိတ်အနယ် ရင်
ဆိုင်၍ အပြန်အလှန် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ပြီးသွားသောအခါတွင်တော့

၁၇၆ ၀၁၀ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ထို့နောက် ရှလုံနှင့် သူတင်ကိုယ်တင် ဆိုသလို အကြိတ် အနယ် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ အတွင်းအားနှင့် သိုင်းစွမ်းရည်တို့ကို အဆင့်ကုန် အစွမ်းကုန် ထုတ်သုံးရပြန်သည်။

ကောင်းပင်းတောင်သည် သိုင်းလောက အမှောင်နယ်မှ လမ်းလွဲသိုင်းပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ သူမ၏ အတွင်းအား နှင့် သိုင်းပညာစွမ်းရည်ပစ္စည်းသည် အကြင်နာတင်းမဲ့မှုပေါ်တွင် အခြေခံ နေကြသည်။

ဘာကိုမျှ ငဲ့ညှာထောက်ထားခြင်း မပြုဘဲ တစ်ဖက် ပြိုင် ဘက်အပေါ် ပြတ်ပြတ်သားသား အနိုင်ယူနိုင်ရေးကိုသာ အလေး ထားသည်။

ယခု ကောင်းပင်းတောင်သည် ကောင်းမိုးချို ထိခိုက် အနာ တရ ဖြစ်မှာစိုးရိမ် ပူပန်မှု ဖြစ်နေရာ လမ်းလွဲသိုင်းပညာဆိုးများ၏ အဓိက လိုအပ်ချက် အင်အားအခြေခံ ဖြစ်သော အကြင်နာကင်းမဲ့မှု ယုတ်လျှော့အားနည်းနေသည်။

ထို့ကြောင့် ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်မှု၏ အစပိုင်းတွင် မသိသာ သော်လည်း တိုက်ပွဲအချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ထိုပျော့ကွတ်က စကားပြောလာသည်။ အကြိတ်အနယ် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်မှု

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(တစ်သိမ်း) ၀၁၀ ၁၇၇

၏ သဘောသဘာဝအရ ရှိသမျှသော အတွင်းအားနှင့် သိုင်းစွမ်းရည် များကို အိပ်ညွှန်ဖာမှောက် ဆိုသလို အကုန်အစင် ထုတ်သုံးသော အခါ ကောင်းမိုးချိုအပေါ်ရှိနေသော အကြင်နာစိတ်ကလေးက ကောင်းပင်းတောင်၏ အတွင်းအား အနေအထားကို ထိခိုက်လာ သည်။

အတွင်းအား စုစည်းမှု အဆင်မပြေ။ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း သွေးအလလည်ပတ်မှု မချောမွေ့။ ဤအကြောင်းတရားတို့၏ အကျိုး ဆက်အဖြစ် ကောင်းပင်းတောင်မှာ ခေါင်းထဲခိုက်ခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်ပြီး သိုင်းဟန်လှုပ်ရှားမှုနှင့် ဓားချက်များ တစ်ချက် တုံ့နှေးသွားရသည်။

ဘာမျှတော့ မပြောပလောက်ပါ။ တဒင်္ဂမျှသာ ထုံထိုင်း၊ တုံ့နှေးသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဆင့်မြင့်သိုင်းပညာရှင်ကြီးများ၏ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်မှုတွင် တဒင်္ဂ၏ ဆယ်ပုံတစ်ပုံမျှသော အချိန်ပိုင်းလေးကပင် အလွန်အရေးပါ အရာရောက်သည်။

ကောင်းပင်းတောင်တစ်ယောက် တဒင်္ဂကမျှ တုံ့ဆိုင်း၊ တုံ့ နှေးသွားသည့်အချိန်တွင် ရှလုံက မရဏဓားချက်များဖြင့် လွှမ်းမိုး အုပ်စိုးထားလိုက်လေပြီ။

တိုက်ပွဲအခြေအနေ ရုတ်တရက် ပြောင်းလွဲသွားသည့်အချိန်လှည့်

၁၇၈ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

အနေဖြင့် အပြည့်အဝ အသာစီးရသွားကာ စိတ်ကြိုက်လုပ် ထင်ရာ လုပ်နိုင်သည့် အနေအထားရှိသွားသည်။ မရဏစားကို တစ်ချက်ဝင့် ကာ ခုတ်ချလိုက်သည်နှင့် တစ်ခါတည်း ပွဲသိမ်းသွားနိုင်ပေပြီ။

“ဘယ်လိုလဲ မရဏဂိုဏ်းထဲဝင်ပြီး ကျုပ်တို့နဲ့ ပူးပေါင်းမ လား”

ရှုလုံသည် ကောင်းပင်းတောင်အား မရဏစားဖြင့် ခုတ်ပိုင်း စီရင်ခြင်း မပြုဘဲ အကြောသာ တိုးပိတ်ပြီး မေးလိုက်သည်။ တစ် ကြော့ပြန် ထူထောင်လှုပ်ရှားမည့် မရဏဂိုဏ်းတွင် ဆံပင်နီ ယက္ခ မယ် အောင်ပင်လောင်းလို သိုင်းလောက အမှောင်နယ်၏ ထိပ်သီး လမ်းလွဲသိုင်းပညာရှင်ကြီး တစ်ယောက်၏ အင်အားကို သုံးလိုသော ကြောင့် အသေမသတ်ဘဲ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အဓိကပြိုင်ဘက်ရန်သူကြီးဖြစ်သော ကောင်းပင်းတောင် ကို အခွင့်အရေးရရှိက အပြတ်သုတ်သင်ခြင်းမပြုမူသည် မရဏဂိုဏ်း အတွက် ကြံ့ခိုင်ဆိုးသွားစေခဲ့သည်။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၁ ၁၇၉

ချစ်ကံခေကာ သိုင်းလောကတွင် လေလွင့်လျက် မေတ္တာ ငတ်မွတ်သလို ဖြစ်နေခဲ့သော ကောင်းမိုးချိုသည် သူမအပေါ် ကောင်းခဲ့သော ကောင်းပင်းတောင်ကို အတော်ကြီး သံယောဇဉ် ရှိနေ ခဲ့သည်။

ယခု ရှုလုံ၏ မရဏစားသိုင်းလက်အောက်တွင် ကောင်းပင်း တောင် အရေးရှုံးနိမ့်သွားခြင်းမှာလည်း မိမိအပေါ် အကြင်နာထား ချွံ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ခြင်းပေးမှု၏ အကျိုးဆက်ဖြစ်ကြောင်းကို နားလည်သည်။

ထို့ကြောင့် ကောင်းပင်းတောင် အရေးနိမ့်ပြီး အကြောထိုး ပိတ်ခံရသည်ကို မြင်သည်နှင့် ကောင်းမိုးချိုသည် ဘာမျှ မစဉ်းစား တော့ဘဲ ရှုလုံကို အတင်းပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ကောင်းမိုးချိုသည် ရှုလုံနှင့်ပြိုင်ဘက်မဟုတ်ဘဲ ယခုလို အတင်းဝင်တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် ဘာမျှ အကျိုးမရှိ။ ရှုလုံ၏ မရဏစား ချက်ဖြင့် အသက်သေဆုံးရမိသာ ရှိကြောင်း နားလည်သိရှိထားသော

၁၈၀ ၂၂၁ တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

ချင်လိန်ဝေမှာ သည်အတိုင်း ကြည့်မနေသာတော့ပါ။

သူနှင့် ချစ်ကဲခေခဲရသည့် ကံကြမ္မာလည်းတူသော တစ်ဆရာတည်းတပည့် သိုင်းပညာတူ သင်ဘက်ဖြစ်သော ကောင်းမိုးချိုကို ကူညီကာကွယ်ပေးရန် မူလကပင် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည့် အတိုင်း ရှုလုံထံသို့ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

ယခုအခါတွင် ချင်လိန်ဝေသည် သန့်စင်မနောအတွင်းအားကို လှေကျင့်ရရှိထားပြီး နှင်းတောင်သိုင်းပညာကိုလည်း တတ်မြောက်နေလေရာ ကောင်းမိုးချိုထက် သိုင်းပညာ အဆင့်မြင့်နေသည်။ အထူးသဖြင့် ကိုယ်ဖော့ပညာတွင် များစွာသာလွန်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းမိုးချို၏နောက်မှ ပြေးလွှားလှုပ်ရှားသော်လည်း ကောင်းမိုးချိုထက် အရင် ရှုလုံ၏ အနီးသို့ ရောက်သွားသည်။

ရှုလုံက ကောင်းမိုးချိုကို မရဏဓားဖြင့် ဆီး၍ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်သည်။ သူ့အနီးသို့ ရောက်နေသူ ချင်လိန်ဝေက ကြားဝင် ကာကွယ်ပေးသောကြောင့် ရှုလုံ၏ မရဏဓားချက်က ကောင်းမိုးချိုကို အန္တရာယ်မပေးနိုင်။

ချင်လိန်ဝေ၏ 'နှင်းငွေ့လေပွေဓားသိုင်း' ဖြင့် ကြားဖြတ်ဟန့်တားမှုကြောင့် ပျက်ပြယ်သွားသည်။ ထျန်းလုံပုရည်၏ မိမိရရ

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ၂၂၁ ၁၈၀

အကြောထိုးပိတ်ထားခြင်း ခံရလေသော ချင်လိန်ဝေ အနေဖြင့် အချိန်တိုအတွင်း မိမိဘာသာ အကြောဖြေဖွင့်ကာ လှုပ်ရှားလိုက်ခိုက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ရှုလုံက လုံးဝ ထင်မထားခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် ရှုလုံသည် ချင်လိန်ဝေထံသို့ လုံးဝ အာရုံမရောက်။

ရှုလုံ၏ စိတ်အာရုံများသည် ကောင်းမိုးချိုထံသို့သာ အပြည့်အဝ စူးစိုက်ရောက်ရှိနေသည်။ ချင်လိန်ဝေ၏ ကြားဝင်တိုက်ခိုက်မှုကို လုံးဝ သတိမပြုမိ။ မသိ၊ မမြင်။

ကောင်းမိုးချိုကို ဦးတည်တိုက်ခိုက်သော မိမိ၏ မရဏဓားချက် ရုတ်တရက် နှောင့်ယှက်ခံရပြီး ပျက်ပြားသွားသည်တွင် ရှုလုံသည် ချင်လိန်ဝေ၏လက်ချက်ဟုပင် မထင်မိ။ ကောင်းမိုးချိုက တစ်မူဆန်းသော လျှပ်စီးဓားမြန်သိုင်းကွက်တစ်မျိုးဖြင့် တားဆီးချေဖျက်လိုက်သည်ဟုပင် တွေးလိုက်မိလေသေးသည်။

ထို့ကြောင့် ရှုလုံသည် မရဏဓားသိုင်း၏ အင်အားအကြီးမားဆုံးနှင့် အစွမ်းအထက်ဆုံး အဆင့်အမြင့်ဆုံးဖြစ်သော အသက်ရွေး ဝိညာဉ်နတ်ဓားရေးကို ထုတ်သုံးကာ ကောင်းမိုးချိုကို ထပ်ဆင့်တိုက်ခိုက်သည်။

အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှသော ဓားရေးဖြစ်သော

၁၂၂ ၂၀ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ကောင်းမိုးချို၏ သေရေရှင်ရေးအန္တရာယ်လည်း ပေါ်ပေါက်နေသောကြောင့် ချင်လိန်ဝေသည် သန့်စင်မနေောအတွင်းအားကို အဆင့်ကုန် အပြည့်အဝ စုစည်းကာ နှင်းတောင်သိုင်းပညာ၏ နှင်းဆူတိုင်းသိုင်းကွက်ကို ထုတ်သုံးကာ မိုးပျံပုလွေစားဖြင့် ရှလုံကို အတင်းဝင်ခုတ်ပိုင်းချလိုက်သည်။

မိုးပျံပုလွေစား သူ့ဘယ်ဘက်လည်ကုပ်နားသို့ အနီးကပ်ရောက်လာသောအခါတွင်မှ ရှလုံသည် ချင်လိန်ဝေကို ငယ်ငယ်မြဲသိသည်။ ပညာကုန်၊ အင်အားကုန် အစွမ်းကုန် တိုက်ခိုက်လိုက်သော အသက်ခြေပိညာဉ်ခုတ်စားရေးကိုတော့ ရှလုံအနေဖြင့် ပြန်လည်မရုပ်သိမ်းနိုင်။

ဘယ်လက်ဝါးကို စားရှည်သဘောသုံးကာ မရဏစားချက်တစ်ချက် အမြန်ထိုးခုတ် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ အကယ်၍ ချင်လိန်ဝေသည် သာမန်စားကောင်းတစ်လက်သာ ကိုင်ဆောင်ထားကာ အတွင်းအားသန့်စင်ထက် မြက်ခြင်းမရှိဘဲ စားချက်လည်း အဆင့်ကုန် မြန်ဆန်ခြင်းမရှိလျှင် ရှလုံ၏ မရဏစားသိုင်းဖြင့် ကာကွယ် တိုက်ခိုက်မှုကို ရင်ဆိုင်ကျော်လွှားနိုင်မည် မဟုတ်။

ယခု ချင်လိန်ဝေ ကိုင်စွဲထားသော မိုးပျံပုလွေစားသည်

နှင်းတောင်မဟာစားကျွန်ရာ (တ)(တတ်သိမ်း) ၂၀၂ ၁၇၇

မရဏစားလို ထိပ်တန်းအစွမ်းထက် စားကောင်းတစ်လက် မဟုတ်သော်လည်း အဆင့်မြင့် စားကောင်းဖြစ်သည်။ အစွမ်းသတ္တိလည်း အတော်ရှိသည်။ ထို့ပြင် မိမိကိုယ်မိမိ မာန်တက်မှုမရှိဘဲ စိတ်ကဝကတိတည်ကြည်စွာ ရှိကာ သန့်စင်မနေောအတွင်းအားကို အပြည့်အဝ စုစည်းထည့်သွင်းထားသည်။

ရှလုံနှင့်ကောင်းပင်းတောင်တို့ အကြိတ်အနယ် အပြန်အလှန် တိုက်ခိုက်ကြသည်များကို သေသေချာချာကြည့်ရှုခဲ့ရသောကြောင့် မရဏစားသိုင်းနှင့် လျှပ်ဇိုးစားမြန်သိုင်းတို့ စားရေးစားဟန်သိုင်းပညာ အခြေခံသဘော သဘာဝတို့ကိုလည်း ချင်လိန်ဝေက အတန်အသင့် သိရှိနေသည်။

အထူးသဖြင့် ရှလုံက ရေဏစားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ လက်ဝါးကိုသာ စားရှည်အဖြစ် အသုံးချကာ စားကွက်ဖော်ထုတ်သည့်အတွက် သူ၏ တားဆီးထိုက်ခိုက်မှုတွင် ပျော့ကွက်ဟာကွက် မသိမသာ ရှိနေသည်။

ချင်လိန်ဝေသည် ကောင်းပင်းတောင်၏ လျှပ်ဇိုးစားမြန်သိုင်းကို အတုယူကာ သူ၏နှင်းမုန်တိုင်းသိုင်းကို အလျင်မြန်ဆုံး လှုပ်ရှားသည်။ ဤအကြောင်းခြင်းရာတို့၏ အကျိုးဆက်အဖြစ် ချင်လိန်ဝေ

၁၇၅ ၂၂ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ဝေ၏ မိုးပျံဝံပုလွေစားသည် မရဏစားသိုင်းဖြင့် ကာကွယ်တိုက်
ခိုက်သော ရှလုံ၏ခံစစ်ကို ထိုးဖောက်ဖြတ်ဝင်နိုင်ခဲ့သည်။

ရှလုံသည် ကောင်းမိုးချိုကို အတော်ကို ဒေါသထွက်နေ
သည်။ ဤဒေါသ၏ စေ့စော်မှုကြောင့် ကောင်းမိုးချိုကို ရက်ရက်စက်
စက် တိုက်ခိုက်ချော့နှိုးပစ်လိုသည်ဆန္ဒ အထူးပင် ပြင်းထန်နေသည်။
ရှလုံ၏ စိတ်အာရုံများသည် ကောင်းမိုးချိုကို သုတ်သင်ပစ်ရန်ကိုသာ
စူးစိုက်သက်ဝင်နေကြသည်။

ချင်လိန်ဝေ၏ ကြားဆင် တိုက်ခိုက်မှုကို ကာကွယ်တားဆီး
သည်က အရန်သဘော လှုပ်ရှားမှုသာ ဖြစ်သည်။ အာရုံဝင်စားမှု
အပြည့်အဝမရှိ။ ထို့ကြောင့် လက်ဝါးကို ဓားဆွယ်အသုံးမကု
မရဏစားသိုင်းဖြင့်ကာကွယ်တားဆီးမှုကို ချင်လိန်ဝေ၏ နှလုံးထဲတွင်
သိုင်း၏ ဓားချက်ထိုးဖောက် ကျော်ဝင်လာသောအခါ ရှလုံမှာ အငိုက်
မိသွားသည်။

ထပ်ဆင့်ခုခံကာကွယ်ကွက်ပင် မထုတ်နိုင်တော့။ မိုးပျံ
ဝံပုလွေစား၏ ထိုးနှက်ချက်ကို ခံရမလှခံလို့က်ရလေတော့သည်။

တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီ။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၂ ၁၇၅

ပခင်ဖြစ်သူ အရမ်းရှုံးနိမ့်ကာ ကြမ္မာဆိုးကြီးသွားရသည်ကို
တွေ့ရသောအခါ ရှလုံယန်လည်း အော်ဟစ်ကြိမ်းဝါးကာ ပြေးဝင်လာ
သည်။ ကောင်းမိုးချိုက ရှလုံယန်အား ဆီးကြိုတားဆီးသည်။

ရှလုံယန်၏သိုင်းပညာစွမ်းရည်မှာ အဆင့်မနိမ့်လှ။ ကောင်း
မိုးချိုနှင့် ယှဉ်နိုင်လောက်သည်။ သို့သော် ရှလုံယန်သည် ချင်လိန်ဝေ
ပေါ်တွင်သာ မဲနေရာ ကောင်းမိုးချို၏ ဆီးကြိုတားဆီးမှုကို သတိ
မပြုမိ။

ဤသို့ဖြင့် ရှလုံယန်တစ်ယောက် ကောင်းမိုးချို၏ အကြော
ထိုးငိတ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရလေသည်။ သတိလက်လွတ်သလို ကမူးရှူး
ထိုး အတင်းဝင်လာသော ရှလုံယန်ကို ကောင်းမိုးချိုအနေဖြင့် လျှပ်စီး
ဓားဖြန်သိုင်း ဌာန်ကွက်သုံးကာ ဓားချက်တစ်ချက်ဖြင့် အပြတ်ရှင်း
ပစ်နိုင်သော်လည်း သက်တူရွယ်တူ မိန်းမပျိုအချင်းချင်း သက်ညာ
သည့်အနေဖြင့် ကောင်းမိုးချိုက အသက်ရန်မရှုဘဲ အကြောသား
ထိုးဆိတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၈၆ ဤ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ရှုလိယန်ကို အကြောင်းပိုတတ်ပစ်လိုက်ခြင်းသည် တစ်ကြော့ ပြန် ခေါင်းထောင်လာသော မရဏဂိုဏ်း၏ ဦးစီးခေါင်းဆောင်မှုကို အပြီးတိုင် ရှေ့မှန်းပစ်လိုက်သည့် သဘောပင်။

မရဏဂိုဏ်း၏ဦးစီးခေါင်းဆောင်မှာ လက်ထဲတွင် အကြော့ ပိတ် ဖမ်းဆီးထားခြင်းခံနေကြရသည့် ဓားစကြော့ဂေဟာရှင် ဝန် ကျောက်ဖုန်၊ မိုးပုလဲဓားရှင် ကျန်းလိန်ဂူ၊ မုန်တိုင်းနဂါးရဲတိုက်သခင် ကြီး ရှန်ကင်းစင်၊ ရှေ့ခြေစိတဇ္ဈမယ် ကုတုချင်းနှင့် ဆံပင်နီယာကွ မယ် ကောင်းပင်းတောင်တို့ကို ချင်လိန်ဝေနှင့် ကောင်းမိုးချိုတို့က အကြော့များ ဖြေဖွင့်ပေးလိုက်ကြသည်။

ချုပ်ဖမ်းခံထားခဲ့သူအားလုံး ပြန်လည်လွတ်မြောက်လာကြ လေပြီ။

“ထွန်းလုံပုရည်နဲ့ ရှုလိယန်တို့ကို ဘာကြောင့် ချန်ထားရ တာလဲ၊ သူတို့ကိုပါ အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်ပါလား။”

အကြော့ပြန်ဖြေ ဖွင့်လာသော ကောင်းပင်တောင်းက ပြောသည်။ ဆံပင်နီယာကွမယ်သည် ထိပ်သီးလမ်းလှဲ သိုင်းပညာရှင် ကြီးတစ်ယောက်ပီပီ ရက်စက်သည်။ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သည်။ ရန်သူကို အနိုင်ရအောင် ကျားကုတ်ကျားခဲတိုက်နဲ့ ဖြီး အပြတ်ခေ

နင်းဆောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၈၆ ၁၈၇

မှန်းပစ်ဖို့သာ နားလည်သည်။ သက်ညှာထောက်ထားဖို့ လုံးဝ မစဉ်း စား။

“ဟာ ... ဒီလို ရက်ရက်စက်စက် လုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ၊ ရှုလုံကို သုတ်သင်ပစ်ခဲ့တာတောင် လွန်သလိုဖြစ်နေပြီ၊ ထွန်းလုံပု ရည်က ညာခြေထောက်ပြတ်နေပြီး ရှုလုံမရှိတော့တဲ့နောက်ပိုင်း ရှုလိ ယန် အနေနဲ့လည်း မရဏဂိုဏ်းကို ဦးဆောင်လှုပ်ရှားနိုင်တဲ့ အခြေ အနေမရှိပါဘူး၊ ပြီးတော့ မရဏဓားကိုလည်း ကျွန်တော်တို့အားလုံး နိုင်ခဲ့ပြီဆိုတော့ မရဏဂိုဏ်းတစ်စခန်းသိမ်းသွားပြီလို့တောင် ပြောလို့ ရပါပြီ၊ ဒါကြောင့် ရှုလိယန်အပါအဝင် မြောက်ပိုင်းနှင့်ဖြူစံအိမ်တော် က သိုင်းသမားတွေနဲ့ ဂျက်မွန်ဂိုဏ်းက ထွန်းလုံပုရည်ရဲ့ နောက် လိုက်နောက်ပါတွေကို ဘာမှ ရန်မပြုကြတော့ဘဲ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ ခွင့်ပေးလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ”

ဆံပင်နီ ယာကွမယ် ကောင်းပင်းတောင်၏ ခက်ထန်ရန်လို နေမှုကို ချင်လိန်ဝေက တားမြစ်ဖျောင်းဖျာသည်။

“ဇိတ်ဆွေလေး ချင်လိန်ဝေပြောတာ သင့်လျော် ကောင်း မွန်ပါတယ်၊ ဒီအတိုင်းလုပ်ကြတာပေါ့”

ဝန်ကျောက်ဖုန်က ချင်လိန်ဝေကို ထောက်ခံသည်။

၁၈၈ ၀၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

လိန်စုနှင့် ရှန်ကင်းစင်းတို့ကလည်း ဤသဘောထားအတိုင်း ရှိကြသည်။ ရေခဲမြစ်တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်းကတော့ ဘာမျှမပြော၊ နှုတ်ဆိတ်၍သာ နေသည်။

ကောင်းပင်းတောင်မှာ ခက်ထန်ရက်စက်သော စရိုက်ကြမ်းကြမ်းရှိရာ မိမိလိုရာရအောင် လုပ်လေ့ရှိသော်လည်း ရှုလုံကို ချေမှုန်းကာ မိမိတို့အားလုံးကို ကယ်တင်ပေးခဲ့သော ချင်လိန်ဝေ၏ ကျေးဇူးကိုတော့ လျစ်လျူမရှု။ စရိုက်ကြမ်းသော လမ်းလွဲသိုင်းပညာရှင်တို့၏ ဗီဇအတိုင်း ကျေးဇူးနှင့် ရန်ကြေးကို ကောင်းစွာ ခွဲခြားတတ်သည်။ ကျေးဇူးတရားကို အလေးအနက်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် သူ့စရိုက်အတိုင်း ကြူပင်ခုတ် ကြူငှတ်မကျန်ရအောင် အပြီးအပြတ် ချေမှုန်းသုတ်သင်ခြင်းပင် ဖြစ်သော်လည်း အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်အရေးဆိုမှု ပြုမနေတော့။ ချင်လိန်ဝေစကားကို သဘောတူ လက်ခံလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ အဲဒီလိုပဲလုပ်ကြတာပေါ့၊ တစ်ခုတော့ ရှင်းအောင် သိချင်တယ်”

ကောင်းပင်းတောင်က ပြောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဘာများ သိချင်လို့ပါလဲ”

နင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၀၁ ၁၇၉

ချင်လိန်ဝေက မေးသည်။

“မရဏစားကို ဘယ်သူလက် အပ်မှာလဲ”

ဤအမေးကိုတော့ ချင်လိန်ဝေ ချက်ချင်းအဖြေမပေးနိုင်။ တွေဝေစဉ်စားနေသည်။ သူ၏ မိတ်ဆွေကောင်းများဖြစ်ကြသော ဝန်ကျောက်ဖုန်နှင့် ကုတုချင်းတို့ကိုလည်း အကြံဉာဏ်တောင်းသလို ကြည့်သည်။

“ဒါမှမဟုတ် မရဏစားကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်မှာလား”

ကောင်းပင်းတောင်က ဆက်၍မေးသည်။

“မရဏစားဟာ တကယ့်ထိပ်တန်းစားကောင်းတစ်လက်ပဲ၊ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ရရင် အရမ်းနဲ့မြောစရာကောင်းတယ်”

ရှန်ကင်းစင်းက ဝင်ပြောသည်။

“ဟုတ်တယ် ... ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့တော့ မသင့်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဒီစားကို ဘယ်သူက တာဝန်ယူထိန်းသိမ်းထားမှာလဲ၊ အခုဆိုရင် မရဏစား ပြန်လည်ပေါ်ထွက်လာတဲ့သတင်းက ပျံ့နှံ့နေပြီ၊ ရှုလုံသေဆုံးသွားပြီး သူ့ရဲ့ မရဏဂိုဏ်း ပြန်ထူထောင်မယ့်အစီအစဉ်ကို ဖျက်သွားတာကို သိကြရင် မရဏစား အရယူဖို့ ကြိုးစားမှုတွေ တိုက်ခိုက်မှုတွေ ရန်ကြေးတွေ အကြီးအကျယ် ပေါ်လာဦးမှာပဲ၊ ဘာလို့

၃၉၀ ဧက တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

လုပ်ကြရင် ကောင်းမလဲ”

ချင်လိန်ဝေက အကြံရခက်ဟန်ဖြင့် ညည်းတွားသလိုပြော
သည်။

“ကျုပ် အကြံတစ်ခုတော့ စဉ်းစားမိတယ်”

ဆံပင်နီယကွမယ်က စကားစလိုက်ရာ ကျန်လူများက သူမ
ဆက်ပြောမည့်စကားများကို နားစွင့်လိုက်ကြသည်။

“မရဏဓားကို သူ့ရဲ့နေရာမှန်မှာ ပြန်သိမ်းထားလိုက်တာ
အကောင်းဆုံးပဲ၊ သိုင်းလောကမှာတော့ မရဏဓားကို ဖျက်ဆီးပစ်
လိုက်ပြီလို့ သတင်းလွှင့်လိုက်မယ်လေ”

“မရဏဓားရဲ့ နေရာမှန်ဆိုတာက”

“မရဏလှိုဏ်ဂူပဲလေ”

ရှန်ကင်းစင်း၏ စူးစမ်းမှုကို ကောင်းပင်းတောင်က
ပြန်အဖြေ ပေးသည်။

“အဲဒီအကြံ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မရဏလှိုဏ်ဂူ ဘယ်
မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ နေရာအတိအကျ မသိဘူး၊ ဒီရေတံခွန်အောက်မှာ
ဆိုတဲ့ ယေဘုယျပဲ သိကြရပြီးတော့ မရဏလှိုဏ်ဂူထဲ ရောက်အောင်
ဝင်နိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းကိုကော ဘယ်သူက လမ်းညွှန်နိုင်

နင်းတောင်ပဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ဧက ၃၉၀

မှာလဲ”

ဝန်ကျောက်ဖုန်က ပြောသည်။ ဤစကားများကို ပြောနေ
ချိန်တွင် ဝန်ကျောက်ဖုန်၏မျက်လုံးအကြည့်သည် ကုတုချင်းထံသို့
တစ်ချက်ရောက်သည်။ ထိုမျက်လုံးအကြည့်ကို ကုတုချင်းမှ လှံ၍
တခြားမည်သူမျှ သတိမပြုမိလိုက်ကြပါ။

“မရဏလှိုဏ်ဂူ ဘယ်မှာလဲဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်၊
မရဏလှိုဏ်ဂူထဲကို ရောက်အောင် ဝင်နိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်း
ကိုလည်း သိပါတယ်၊ တကယ်လို့ ကျွန်မကို ယုံကြည်စိတ်ချပြီး
တာဝန်ပေးမယ်ဆိုရင် မရဏဓားကို မရဏလှိုဏ်ဂူထဲ အရောက်
ပို့ပေးပါမယ်”

ရေခဲမြစ်တစ္ဆေမယ် ကုတုချင်းက ဆုံးဖြတ်ချက် ပိုင်နိုင်စွာ
ချလိုက်ပြီးဟန်နှင့် ပြောသည်။

“မင်းက အဲဒါတွေကို သိနေတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့
မင်းကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယုံကြည်စိတ်ချရမှာလဲ၊ မင်းက မရဏလှိုဏ်
ဂူ တည်နေရာနဲ့ ဝင်ထွက်နိုင်တဲ့ လျှို့ဝှက်လမ်းကြောင်းကို သိနေတာ
ဆိုတော့ မရဏဓားကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပြန်ပြီး အ
ယူမသွားဘူးလို့ ဘယ်သူက တာဝန်ခံပြီး အာမခံချက် ပေးမလဲ”

၁၇၂ ၁၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

လမ်းလွဲသိုင်းညောင်တစ်ယောက်ပိပိ မည်သူ့ကိုမျှ ယုံကြည်စိတ်ချခြင်း မရှိဘဲ သံသယများလှသော ကောင်းပင်းတောင်က ပြောသည်။ ဤစကားကြောင့် ကုတုချင်းမျက်နှာ တစ်ချက်ပျက်သည်။ ကျန်လူများလည်း စိတ်ထဲ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သည်။

“အဲဒါကို ကျွန်တော် အာမခံပါတယ်။ ကျွန်တော့်အသက်နဲ့ ဆက်ပြီး တာဝန်ယူပါတယ်။ ကုတုချင်းက ဒီလို သစ္စာဖောက်မှုမျိုး လုပ်မှာမဟုတ်ပါဘူး။”

ကုတုချင်းအတွက် ရဲရဲပြတ်သားစွာ တာဝန်ယူ အာမခံလိုက်သည်မှာ ချင်လိန်ဝေဖြစ်သည်။ စောဒကတက် ပြောဆိုလာမှုမရှိတော့သည့်အတွက် မဏဂုဏ်ထံထဲတွင် မရဏစားကို သွားရောက်ထားရှိရန် ကုတုချင်းကို တာဝန်ပေးကြသည်။

ကုတုချင်းလက်သို့ မရဏစားကို ချင်လိန်ဝေကိုယ်တိုင် အပ်လိုက်သည်။ ကုတုချင်းလည်း မရဏစားကိုလက်ခံရယူပြီး မိကျောင်းပါးစပ် ရေတံခွန်ကြီး၏ အောက်ခြေပြင်အတွင်းသို့ ကျဆတ် ငုတ်လျှိုး ဝင်ရောက်သွားသည်။

ထျန်းလုံဝုရည်နှင့်ရှလီယာနီတို့အား နေရပ်သို့ ပြန်ရန်လွှတ်ပေးလိုက်ပြီးနောက် ကျန်လူများသည် ကုတုချင်းပြန်လည်ရောက်

နင်တောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၁ ၁၇၃

လာမည့် အချိန်ကို ရေတံခွန်နားမှပင် စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။

ညနေစောင်း နေဝင်သွားပြီး ညဦးယံပထမပိုင်းရောက်သောအခါမှပင် ကုတုချင်း ရေတံခွန်အောက်မှ ပြန်ထွက်လာသည်။ မရဏစားကို မရဏလှိုင်ဂူထဲသို့ ပို့ဆောင်သိမ်းဆည်းထားလိုက်ပြီး ဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုအကြောင်းကြားသည်။

မရဏဂိုဏ်း၏ ကျန်ရစ်သောအဆက်အနွယ်များနှင့် မရဏစားကို စိတ်ဝင်စားသည့် အခြားသိုင်းသမားများ ရောက်လာလိုရောက်လာခြား ကြိုတင်ကာကွယ်မှု သဘောဖြင့် သူတို့လူစု ထိုနေရာတွင် (၃) ရက် (၃) ညတိုင်တိုင် စခန်းချ နေထိုင်ကာ စောင့်ကြည့်ကြသည်။

မည်သူမျှ ရောက်မလာခဲ့ကြပါ။ ဤသို့ဖြင့် မရဏစားနှင့် ပတ်သက်သည့် လျှို့ဝှက်ချက်များကို နှုတ်လိုပါမည်ဟု သစ္စာဆိုကတိပြုကြပြီးနောက် သူတို့လူစု လူစုခွဲကာ မိကျောင်းပါးစပ်ရေတံခွန်ကြီးမှ ထွက်ခွာကြသည်။

ချင်လိန်ဝေ၏ တိုက်တွန်းချက်ဖြင့် ဝန်ကျောက်ဖုန်သည် ကုတုချင်းကို 'ရေကြည်ညယျာဉ်လှိုဏ်ဂူ' သို့ အဖော်ပြုကာ လိုက်ပို့သည်။

၅၉၄ ၂၂၁ တက္ကသိုလ်နေ့စဉ်အောင်

သည်လို အဖော်ပြုကာ လိုက်ပေးခြင်းဖြင့် ဟန်ကျောက် ဖုန်နှင့် ကုတုချင်းတို့ နှစ်ယောက်အကြားတွင် တစ်စခန်းရပ်သလို ဖြစ်နေသော မေတ္တာဒဏ်လမ်း ပြန်လည်အသက်ဝင် ရှင်သန်လာ စေရန် ချင်လိန်ဝေ မျှော်လင့်သည်။

မြင်းဖြူကြီးနှင့် မိုးပျံပုလွေစားတို့လည်း ချင်လိန်ဝေက ကုတုချင်း၏လက်သို့ ပြန်အပ်သည်။ ကုတုချင်းက ချင်လိန်ဝေကို ကျောက်စိမ်းဖြူ ပုလွေတစ်လက်ဆောင်ပေးသည်။ ဝန်ကျောက်ဖုန် ကလည်း မဟူရာခားစကြာ အမည်ရှိ သံနက်ခင်းတိုလေး တစ်ချောင်း အမှတ်တရ ပေးသည်။

မိကျောင်းပါးစပ်လိုဏ်ဂူမှ နောက်ဆုံးထွက်ခွာလာသူမှာ ချင်လိန်ဝေ ဖြစ်သည်။ အဖော်တွေ့မပါ တစ်ကိုယ်တည်းပင် ခရီးနှင့် လာခဲ့သည်။

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၂၂၁ ၅၉၅

အစန်း (၁၂)

ချင်လိန်ဝေတစ်ယောက်တည်း ခရီးနှင့်လာခဲ့သည်။ သူရင် ထဲတွင် ဟာတာတာနှင့် အထီးကျန်ဆန်နေသည်။ လွမ်းသလိုလို ရှိ သော်လည်း ဘယ်သူ့ကို လွမ်းရမည်ဟု ရေရေရာရာမသိ။ ဘယ်ကို သွားရမည်ဟု၍လည်း ဦးထည်ချက် တိတိကျကျမရှိဘဲ ခြေဦးတည့် ရာတို့သာ သွားနေသည်။

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင် ဒေဝီက သူ့ကို ဘေးမဲ့ပေးထားခဲ့သည့် တစ်နှစ်တာအချိန်ကာလည်း ပြည့်သွားပြီမို့ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ နှင့် နှင်းတောင်ယောက်တို့ကိုယ်စား သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်ရမည့်အရေး ကိုတော့ ချင်လိန်ဝေမဖေ့ ရင်ဆိုင်ရမည်ကို အချိန်ဆွဲမနော့ ရင်ဆိုင် လိုက်ချင်သည်။

သို့သော် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ ဘယ်မှာနေသည်ကို ချင် လိန်ဝေ မသိ။ ဘယ်နေရာမှာ လိုက်ရှာရမုန်း မသေချာ။ သည်နေ့

၁၉၆ ၁၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

ခြေဦးတည့်ရာသာ သွားနေလေသည်။

“ဟိတ်”

အသံတစ်ချက် ကြားရသောကြောင့် ချင်လိန်ဝေသည် စီး မြင်းကို ဇက်ဆွဲကာ တုံ့ရပ်လိုက်သည်။ ဟိုဟိုသည်သည် မျက်စိ ကစားကာ အချက်ပေးသံဖြူသူကို ရိုက်ရှာသည်။ လူရိုက်လူရောင် မမြင်ရ။ ခရီးဆက်ရန် မြင်းကို ခြေတို့တော့မည်အဖြူတွင်မှ လှေမ်း မကမ်းတွင် ရပ်နေသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ယောက်ကို ဘွားခနဲ မြင်လိုက်လေသည်။

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ခေပီပင်တည်း။

“ဪ ... သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ခေပီ ရောက်လအပြီကိုး”

ချင်လိန်ဝေက ခွတ်ဆက်သလို ရေခွတ်စကားဆိုရင်း ခြင်း ပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ... မင်းကို အန္တရာယ်မပြုပါဘူးလို့ နှင်း တောင်ယောဂီတွေကို ကတိပေးထားခဲ့တဲ့ အချိန်ကာလ ငြည့်သွားပြီ ဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား”

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ခေပီက အေးအေးဆေးဆေးပြော သည်။ ရန်လိုသည့် စကားမဟုတ်သော်လည်း မျက်လုံးအကြည့်က

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ၁၉၇

အေးစက် မာကျောသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... သိပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ယှဉ်ပြိုင်ကြတော့

မလား”

“ယှဉ်ပြိုင်မှာပေါ့၊ မယှဉ်ပြိုင်ခင် မေးစရာ စကားနည်းနည်း ရှိတယ်”

“မေးပါ”

“မင်းတို့က ရှုလုံတို့ကို အနိုင်ယူချေမှုန်းလိုက်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြားရတယ်၊ အဲဒါအမှန်ပဲလား”

“မှန်ပါတယ်၊ ရှုလုံကိုသာ ချေမှုန်းရှင်းပစ်လိုက်တာပါ၊ ရှုလုံ ယန်နဲ့ ထွန်းလုံပုရည်တို့ကို ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပါတယ်”

ဤကိစ္စများနှင့်ပတ်သက်၍ ငြင်းဆိုထိမ်ချန်ထားစရာ အကြောင်းမရှိသောကြောင့် ချင်လိန်ဝေက အမှန်အတိုင်း အဖြေပေး လိုက်သည်။

“မရဏစားရော ဘယ်သူ့ဆီမှာလဲ”

“ဗျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါပြီ”

“တကယ်ပဲလား၊ မင်းလျှောက်ပြောတိုင်း ယုံမယ်ထင်နေ လား”

၁၅၈ ဤ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

“ကျွန်တော်က ပြောစရာရှိတာကို ပြောတာပဲ၊ ယုံတာ မယုံ တာက သိုင်းဒေဝီသဘောပါ”

“ထားပါတော့လေ ... မင်းပြောတဲ့အတိုင်း ဟုတ်မဟုတ် ငါ စုံစမ်းကြည့်နိုင်ပါတယ်၊ အင်း ... အခု နှင်းတောင်သိုင်းကျမ်းကို ပြီးမြောက်အောင် လေ့လာသင်ယူပြီးပြီလား”

“အဲဒီလိုတော့ ပြောလို့ရပါတယ်၊ သိုင်းဒေဝီနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ အသင့်ပါပဲ”

“ဒီမယ်ကောင်လေး ... နှင်းတောင်သိုင်းပညာကို အဖြည့် အဝ တတ်နေတယ်ဆိုပြီး မင်းကိုယ်မင်း အထင်ကြီးနေခဲ့၊ အဆင့်မြင့် အစွမ်းထက်သိုင်းပညာဆိုတာ ဘာလဲလို့ မင်းသိရအောင် ငါပြပေး မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... သွန်သင်ပေးပါ သိုင်းဒေဝီ”

ချင်လိန်ဝေက ဓားလွယ်ထဲမှ ဓားရှည်ကို ရွမ်းခနဲ ဆွဲထုတ် လိုက်သည်။ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီကလည်း ညာလက်ကို ဝှေ့ယမ်း လိုက်ရာ သူမ၏ လက်စွဲတော်စားရှည် လက်ထံသို့ ရောက်ရှိတိုင်ခွဲ ပြီး ဖြစ်သွားသည်။

“သိုင်းလောကမှာ ငါ့ရဲ့ သုခုမဓားကို ယှဉ်နိုင်တဲ့သိုင်းသမား

နှင်းတောင်မဟာဓားကျွန်ချာ (တ)(တတ်သိမ်း) ၁၅၉

တစ်ယောက်မှ မရှိသေးဘူး၊ ရင်ဆိုင်မိသူမှန်သမျှ အရေးနိမ့်ကုန်ကြ တာချည်းပဲ၊ သုခုမဓားသိုင်းရဲ့ နိမ့်မြင့်သံစဉ်ဓားကွက်ဟာ ပြိုင်တက် ကင်းတယ်၊ မင်းလည်း ရင်ဆိုင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ နှင်းမတောင်မျိုး ဆက် ဒီနေ့မှာ လက်စသိမ်းရပြီ”

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏စကားက ချင်လိန်ဝေကို အတော် ပင် စိတ်လှုပ်ရှားသွားစေခဲ့သည်။ သူသည် နှင်းတောင်ယောဂီ (၄) ယောက်တို့၏ ဘဝသက်တမ်း နောက်ဆုံးနေ့တွင်သာ ဆုံခဲ့ရသော် လည်း မိမိ၏ အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်များအဖြစ် အလူးရုံသေ အလေးထားသည်။

နှင်းတောင်ယောဂီတို့ အသက်စွန့်ကာ အကာအကွယ်ပေး သွားခဲ့ကြသော သိုင်းမျိုးဆက်အမွေကို ပြတ်တောက်သွားခြင်း မဖြစ် စေလို့၊ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီက သိုင်းပညာစွမ်းရည် အလွန်မြင့် မား ထက်မြက်ကြောင်း သိသော်လည်း အသက်စွန့်ကာ အစွမ်းကုန် တိုက်ခိုက်ရန် ယတိပြတ် ဆုံးဖြတ်သည်။

“သုခုမဓားသိုင်းဟာ အစွမ်းထက်မြက်သလို နှင်းတောင် သိုင်းပညာကလည်း အစွမ်းအစရှိပါတယ်၊ လက်တွေ့စမ်းကြည့်ကြ တာပေါ့”

၂၀၀ (၁၁) တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

“ကောင်ပြီ ... ဓားကွက်ကြည့်”

စကားဆုံးသည်နှင့် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏ သုခုမဓားက ချင်လိန်ဝေ၏ နှလုံးသားဆီ တန်းဝင်လာသည်။ ချင်လိန်ဝေက နှင်းငွေ့လှိုင်းသိုင်းကွက်ဖြင့် ဆီးကြိုခံဆောင်သည်။ ချက်ချင်းပင် သုခုမဓား၏ ထိုးနှက်ချက်တွင် လျှို့ဝှက်ဆန်းပြားသော အားအင် လှိုင်းများ ပါရှိနေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ချင်လိန်ဝေမှာ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင် ဒေဝီ၏ ဓားချက်ကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခြင်းမပြုရဘဲ ဂာမန်းဂတန်း နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်ရသည်။

“ဟား ဟား ဟား ... ကြောက်သွားပြီလား ကောင်လေး”

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီက ရယ်မောပြောဆိုရင်း သုခုမဓားကို ဝှေ့ယမ်းလှုပ်ရှားကာ ထပ်ဆင့်ဓားချက်များ ဖော်ထုတ်လျက် ချင်လိန်ဝေကို တိုက်ခိုက်လာပြန်သည်။ ချင်လိန်ဝေလည်း နှင်းငွေ့လှိုင်းသိုင်းကို မသုံးတော့ဘဲ နှင်းမုန်တိုင်းသိုင်းကွက်များဖြင့် ဖိဖိစီးစီး ခုခံရာ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏ ဓားချက် (၃) ချက်ကို ခုခံနိုင်ခဲ့သည်။

ချင်လိန်ဝေ၏ အရွမ်းအမော အလွန်တိုးတက်လာကြောင်း

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) (၁၁) ၂၀၀

အကဲခတ်ခိသည့်အတွက် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီသည် သုခုမဓားသိုင်း၏ အမြင့်ဆုံးသိုင်းပညာဖြစ်သည့် နိမ့်မြင့်သံစဉ်ဓားရေးကို အသုံးပြုတိုက်ခိုက်လေတော့သည်။

ထိုအခါ ချင်လိန်ဝေမှာ ဓားကွက် (၁၀) ကွက်အထိသာ အကြိတ်အနယ် ရင်ဆိုင်နိုင်ကာ ဓားကွက် (၁၀) ကွက်ကျော်သွားသောအခါတွင်တော့ နိမ့်မြင့်သံစဉ်ဓားရေး၏ ဆန်းပြားရှုပ်ထွေးသော တိုက်ကွက်ပရိယာယ်များအကြားတွင် ပိတ်မိသွားလေတော့သည်။

“မင်း ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ ကောင်ကလေး၊ နောက်ထပ် ဓားကွက်နှစ်ကွက်ဆိုရင် မင်းရှုံးပြီ”

အသာစီးမှ လွမ်းမိုးထားနိုင်သော သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီက ကျေနပ်အားရွှာ ပြောကာ (၁၁) ချက်မြောက် ဓားကွက်ကို ထိုးနှက်လိုက်သည်။ နှင်းတောင်ထိပ်တွင် နှင်းတောင်ယောဂိတို့နှင့် အပြင်းအထန် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ချိန်ကပင် ထုတ်မသုံးခဲ့သော အနိမ့်အမြင့် သံစဉ်ဓားရေး၏ (၁၁) ခုမြောက် ဓားကွက်ဖြစ်သည်။

သေရေးရှင်ရေး အခြေအနေကြုံရပြီမို့ ချင်လိန်ဝေလည်း သန့်စင်မနေအတွင်းအားကို အဆင့်ကုန်စုစည်းကာ နှင်းမုန်တိုင်းသိုင်းကွက်များ၏ စွမ်းရည်ကို အမြင့်ဆုံးသို့ မြှင့်တင်လျက်

၂၂၂ ၂၂၂ တက္ကသိုလ်နေ့ထူးအောင်

လွမ်းမိုးအုပ်စိုးပိတ်ဆို့သားအောင် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီက ဓားပိုက် ကွန်ကို အတင်းထိုးပေးကံထွက်သည်။

လျှပ်စီးစားမြန်သိုင်း၏ လျှပ်ရှားဟန်များကို အတူလူလျက် အလျင်မြန်ဆုံး တိုက်ခိုက်ရာ ပိတ်မိခံထားရမှာမှ လွတ်ထွက်သွား တော့မလိုပင် ဖြစ်သည်။

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီလည်း ထိတ်လိတ်ပျာပျာဖြစ်ကာ နိမ့်မြင့်သံစဉ်စားရေး၏ (၁၂) ကွက်မြောက် ဓားချက်ကို ထုတ်သုံး ကာ သုခုမစားဖြင့် ချင်လိန်ဝေကို ဆတ်ခနဲ ခုတ်ပိုင်းခဲ့သည်။ အတွင်း အားအပြည့် ထည့်ထားသော ဓားချက်ချက်သည် အနိမ့်အဟုန်ကြီး မားလှသည်။

ရှောင်တိမ်းရန် အခွင့်မသာသည့်အတွက် ချင်လိန်ဝေက သူ၏ ဓားရှည်ကိုပင့်မြှောက်ကာ ထိပ်တိုက်ခံဆောင်လိုက်သည်။

ဒလ

သုခုမစားနှင့် ချင်လိန်ဝေ၏ မားရှည်တို့ ပြင်းထန်စွာ ရင် ဆိုင်ခုတ်မိကြသည်။ ယခုအခါတွင် ချင်လိန်ဝေ၏ အတွင်းအားနှင့် သိုင်းစွမ်းရည်သည် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီထက်သာလျှန်ခြင်း မရှိ သည့်တိုင် အားကုန်အင်ကုန် အစွမ်းကုန် တိုက်ခိုက်လျှင် သိုင်းစွက်

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ချာ (တ)(ဇတ်သိမ်း) ၂၂၃

(၂၀) ကျော်ကျော်လောက် အပြန်အလှန် ရင်ဆိုင်နိုင်သော အခြေ အနေတွင် ရှိနေသည်။

သို့သော် ချင်လိန်ဝေ ကိုင်စွဲသော ဓားရှည်မှာ သာမန် ဓား ကောင်းတစ်လက်သာ ဖြစ်လေရာ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏ လက်စွဲ တော် သုခုမစားကိုတော့ မယှဉ်နိုင်။ လက်နက်ချင်းက ပြိုင်ဘက် မဟုတ်။

သုခုမစားနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် အားပြိုင်ခုတ်မိသောအခါ ချင်လိန်ဝေ၏ ဓားရှည် ထက်ပိုင်းကျိုးပြတ်သွားလေတော့သည်။

လက်နက်ပျက်စီးသွားသော ချင်လိန်ဝေကို အလွယ်တကူ အနိုင်ယူချော့မှန်းပစ်မည်ဟု သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်က အပိုင်တွက်ကာ ရှေ့သို့ လှမ်းတက်လာသောအခါ ကျောက်စိမ်းဖြူပုလွေနှင့် ရင်ဆိုင် တိုးရလေတော့သည်။

ပွဲသိမ်းအဖြစ် ခုတ်ပိုင်းချသော သုခုမစားသည် ကျောက် စိမ်းဖြူပုလွေနှင့်ရင်ဆိုင်ခုတ်မိသည်။

နှင်းမုန်တိုင်းသိုင်းကို အဆင့်ကုန် အသုံးပြုတိုက်ခိုက်ပြီးခဲ့ ပြီမို့ ချင်လိန်ဝေမှာ ထုတ်သုံးစရာ နှင်းတောင်သိုင်းပညာ မရှိတော့ သလို ဖြစ်နေသည်။ ဤတွင် သူတို့ ချင်မျိုးနွယ်တို့၏ မိရိုးဖာ

၂၂၂ ၁၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

လွမ်းစိုးအုပ်စိုးပိတ်ဆို့ထားသော သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီက ဓားငိုက်ကွန်ကို အတင်းထိုးဖောက်ထွက်သည်။

လွှပ်စီးမေးမြန်းသိုင်း၏ လျှပ်ရှားဟန်များကို အတုယူလျက် အလျင်မြန်ဆုံး တိုက်ခိုက်ရာ ပိတ်စိန်ထားရုရှားမှ လွတ်ထွက်သွားတော့မလိုပင် ဖြစ်သည်။

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီလည်း ထိတ်ထိတ်ပူပူဖြစ်ကာ နိမ့်မြင့်သံစဉ်စားရေး၏ (၁၂) ကွက်မြောက် ဓားချက်တို့ ထုတ်သုံးကာ သုခုမစားဖြင့် ချင်လိန်ဝေကို ဆတ်ဆန် ခုတ်ပိုင်းချသည်။ အတွင်းအားအပြည့် ထည့်ထားသော ဓားခုတ်ချက်သည် အရိန်အဟုန်ကြီးမားလှသည်။

ရှောင်တိမ်းရန် အခွင့်မသာသည့်အတွက် ချင်လိန်ဝေက သူ၏ ဓားရှည်ကိုပင်မြှောက်ကာ ထိပ်တိုက်ခံဆောင်လိုက်သည်။

'ခလ'

သုခုမစားနှင့် ချင်လိန်ဝေ၏ မေးရှည်တို့ ပြင်ဆန်စွာ ရင်ဆိုင်ခုတ်မိကြသည်။ ယခုအခါတွင် ချင်လိန်ဝေ၏ အတွင်းအားနှင့် သိုင်းစွမ်းရည်သည် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီထက် သာလွန်ခြင်း မရှိသည့်တိုင် အားကုန်အင်ကုန် အစွမ်းကုန် တိုက်ခိုက်ချင် သိုင်းကွက်

နှင်းတောင်မဟာစားကွန်ရာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ၁၁၂၃

(၂၀) ကျော်ကျော်လောက် အပြန်အလှန် ရင်ဆိုင်နိုင်သော အခြေအနေတွင် ရှိနေသည်။

သို့သော် ချင်လိန်ဝေ ကိုင်စွဲသော ဓားရှည်မှာ သာမန် ဓားကောင်းတစ်လက်သာ ဖြစ်လေရာ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏ လက်စွဲတော် သုခုမစားကိုတော့ မယှဉ်နိုင်။ လက်နက်ချင်းက ပြိုင်ဘက်မဟုတ်။

သုခုမစားနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင် အားပြိုင်ခုတ်မိသောအခါ ချင်လိန်ဝေ၏ ဓားရှည် ထက်ပိုင်းကျိုးပြတ်သွားလေတော့သည်။

လက်နက်ပျက်စီးသွားသော ချင်လိန်ဝေကို အလွယ်တကူ အနိုင်ယူနေချိန်ဆစ်မည်ဟု သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်က အပိုင်တွက်ကာ ရှေ့သို့ လှမ်းတက်လာသောအခါ ကျောက်စိမ်းဖြူပုလွေနှင့် ရင်ဆိုင်တိုးရလေတော့သည်။

ပွဲသိမ်းအဖြစ် ခုတ်ပိုင်းချသော သုခုမစားသည် ကျောက်စိမ်းဖြူပုလွေနှင့်ရင်ဆိုင်ခုတ်မိသည်။

နှင်းမုန်တိုင်းသိုင်းကို အဆင့်ကုန် အသုံးပြုတိုက်ခိုက်ပြီးခဲ့ပြီမို့ ချင်လိန်ဝေမှာ ထုတ်သုံးစရာ နှင်းတောင်သိုင်းပညာ မရှိတော့သလို ဖြစ်နေသည်။ ဤတွင် သူတို့ ချင်မျိုးနွယ်တို့၏ မိရိုးစွဲ

၂၄ (၁) တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်

မျိုးဆက်သိုင်းပညာဖြစ်သော ဓားကွန်ချာသိုင်းကွက်ကို အလိုအလျောက် ထုတ်သုံးမိသည်။

သိုင်းပညာသဘောအရ ပြောရလျှင် ဓားကွန်ချာသိုင်းကွက်သည် နှင်းတောင်သိုင်း၏ ပထမသိုင်းကွက်ဖြစ်သော နှင်းငွေ့လှိုင်းသိုင်းလောက်ပင် အဆင့်မမြင့်ပါ။ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏ သုခုမဓားသိုင်းပညာနှင့်တော့ ဘယ်လိုမျှ ပြိုင်ဘက်မဟုတ်။

သို့သော် ချင်လိန်ဝေက ဓားကွန်ချာသိုင်းကွက်ကို ထုတ်သုံးလိုက်ခြင်းသည် တိုက်ပွဲအခြေအနေကို တစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲသွားစေခဲ့သည်။

နှင်းတောင်သိုင်းပညာကို အကြိတ်အနယ် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေသော သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီမှာ နှင်းတောင်သိုင်းပညာထက် အဆင့်နိမ့်သော ဓားကွန်ချာသိုင်းကွက်ကို ရုတ်တရက် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ လေးလံသောပစ္စည်းတစ်ခုကို အားစိုက်ယူနေရာမှ ထိုပစ္စည်း ရုတ်တရက်ပေါ်သွားသလိုခံစားရကာ ဟန်ချက်ပျက်သွား၏။

သူမ၏ သိုင်းလောကတွင် ကျင်လည်ခဲ့သည့် သက်တမ်းတစ်လျှောက် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မဖြစ်ဖူးသေးသော လက်ထဲရှိ သုခုမဓား လွတ်ထွက်သွားမှုပင် ပေါ်ပေါက်သွားသည်။

နှင်းတောင်မဟာဓားကွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) (၁) ၂၅

မိမိကိုယ်မိမိ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းပင် ရေရေလည်လည် မသိတော့ဘဲ အကြီးအကျယ် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားရသည်။

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏လက်မှ လွတ်ထွက်လာသော သုခုမဓားကို ချင်လိန်ဝေက မြေမကျမီပင် အမိအရဖမ်းယူလိုက်သည်။ ချင်လိန်ဝေလက်ထဲသို့ သုခုမဓား ရောက်ရှိသွားခြင်းသည် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီအတွက် အရေးရှုံးနိမ့်မှုအဆုံးအဖြတ်ပင်ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကကို လွှမ်းမိုးကြီးစိုးနေသော သိုင်းထိပ်ခေါင်တင် ဒေဝီသည် (၁၀) နှစ်တာကာလအတွင်း ရှုံးပွဲတစ်ပွဲမျှပင် မကြုံခဲ့ဖူးသေးပေ။ ထိပ်တန်းသိုင်းအကျော်အမော် အများအပြားကို အနိုင်ယူကာ အောင်ပွဲအဆင့်ဆင့် တံခွန်ထူခဲ့သည်။ သိုင်းလောက၏ ပြိုင်ဘက်ကင်း သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်အဖြစ် မာန်ဝင့်ခဲ့သည်။

ယခု ချင်လိန်ဝေလို နောက်ပေါက်လူငယ်သိုင်းလူလင် တစ်ယောက်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရာတွင် မိမိ၏ သုခုမဓားပင် တစ်ဖက်လူလက်ထဲ ရောက်သွားသည်အထိ မရှုမလှ အရေးနိမ့်ရမည်ဟု သိုင်းထိပ်ခေါင်တင် ဒေဝီ ဘယ်လိုမှ ထင်မထားခဲ့ပါ။

ဤအတွက် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင် အလွန်ရှက်သည်။ စိစစ်ဓာတ်လည်း အကြီးအကျယ် ကျဆင်းသည်။ အလွန်အမင်းပျင်း

၂၀၆ ဧည့်သည်အဖွဲ့အစည်း

သည်။ ဤစိတ်ဓါတ်များ၏ ထွက်ပေါက်ရှာသည့်အနေဖြင့် မိမိကိုယ်
မိမိ အဆုံးစီရင်ရန်အတွက် ငယ်ထိပ်ကို လက်ဝါးဖြင့် နှိပ်ချရန် ညာ
လက်ကို မြှောက်သည်။

“မယ်မယ် မလုပ်ပါနဲ့”

အလန့်တကြား အော်ဟစ်ဟန်တားခြင်းနှင့်အတူ မဟူရာ
သစ်ပင်ချုံနွယ်များအကြားမှ ပြေးထွက်လာသည်။ မဟူရာ၏နောက်
မှ ကျောက်စိမ်းလေးလည်း အပြေးလိုက်ပါလာသည်။ အလှမ်းမမီ
သည်ဖို့ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်မှာ ပါးစပ်ကသာ လှမ်းအော်နေကြ
ရသည်။ ကိုယ်ထိလက်ရောက်တော့ တားဆီးခြင်းမပြုနိုင်ကြ။

ထိုအခါ သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီနှင့် လက်တစ်ကမ်းအကွာ
တွင်ရှိနေသော ချင်လိန်ဝေက သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီအနေဖြင့် မိမိ
ကိုယ်မိမိ အဆုံးစီရင်ခြင်း မပြုနိုင်အောင် ဟန်တားသည့်အနေဖြင့်
ကျောက်စိမ်းဖြူပုလွေကို အလျင်အမြန် လှိုင်ရှားကာ အကြောထိုး
ပိတ်လိုက်ရလေသည်။

ချင်လိန်ဝေ လက်မြန်ခြေမြန် လှုပ်ရှားလှုပ်ဆောင်မှုကြောင့်
သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီမှာ မိမိကိုယ်မိမိ အဆုံးစီရင်ခြင်း မပြုနိုင်
တော့။ အသက်အန္တရာယ်မှ သိသိလေး လွှတ်မြောက်သည်။

နှင်းတောင်မဟာစာကျွန်ချာ (တ)(ဇာတ်သိမ်း) ဧည့် ၂၀၇

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ချင်လိန်ဝေရယ်၊ အစ်ကိုကျေးဇူး
ကြောင့် မယ်မယ် မဖြစ်သင့်တာ ဖြစ်မသွားရတာပါ”

မဟူရာက ကျေးဇူးတင်စကား လိုက်လိုက်လှုံ့ပြောသည်။
သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏ လက်စွဲရှေ့ပြေးမိန်းကလေး နှစ်
ယောက်ဖြစ်သော မဟူရာနှင့် ကျောက်စိမ်းလေးတို့သည် ချင်လိန်ဝေ
ရှေ့မှောက်တွင် ခူးထောက် ဦးညွှတ်ကာ အရှိအသေပေးကြသည်။

“ကျွန်တော်သုံးလိုက်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မျိုးဆက်သိုင်း
ပညာ ဓားကျွန်ချာသိုင်းက နှင်းတောင်သိုင်းပညာထက် အများကြီး
အဆင့်နိမ့်ပါတယ်၊ သိုင်းဒေဝီကသာ လက်ခံမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်
ချင်လိန်ဝေ တပည့်ခံပြီး သိုင်းပညာသင်ယူပါရစေ”

ပုဆိုးအခါတွင် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏ စိတ်ဓာတ် အခြေ
အနေ မည်သို့မည်ကို နားလည်သဘောပေါက်သော ချင်လိန်ဝေက
ဖြစ်ပေါ်နေသော အခြေအနေနှင့် သင့်လျော်ကိုက်ညီသည့်စကားကို
ပြောသည်။ တပည့်က ဆရာကိုပြုသည် ဂါရဝကိုလည်း လေးလေး
စားစား ပြုသည်။

လို့နောက် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏ အပိတ်ခံထား
သော အကြောများကို ပြန်ဖြေဖွင့်ပေးကာ သုခုမစားကိုလည်ချာရှိ

၂၈၈ ၂၁ တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

တသေ ပြန်အပ်သည်။ ချင်လိန်ဝေ၏ စကားနှင့် ပြုမူမှုတို့သည် သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်ဒေဝီ၏ စိတ်အစဉ်ကို ထူးခြားစွာပင် အေးငြိမ်းသွားစေသည်။ ခံပြင်းနေမှု၊ ဒေါသထွက်နေမှုနှင့် ရန်လိုနေမှုတို့ ပပျောက်သည်။

“ငါ့တပည့်ဖြစ်ချင်တယ်ဆိုရင် ငါနဲ့အမျိုးတော်မှ ဖြစ်မယ်၊ ငါ့တူမ မဟူရာနဲ့ မင်းကို ကြောင်းလမ်းပေးမယ်၊ သဘောတူ လက်ခံမလား။”

သိုင်းထိပ်ခေါင်တင်က ချင်လိန်ဝေ ရိုသေစွာ တမ်းပေးသော သုခုမစားကို လှမ်းယူပြီးပြောသည်။

ချင်လိန်ဝေရင်ထဲ သိမ့်ခနဲဖြစ်ကာ မဟူရာကို လှမ်းကြည့်သည်။ မဟူရာက ရှက်စနိုးဟန်ဖြင့် မျက်လွှာချကာ ခေါင်းငုံ့သွားသည်။ ကျောက်စိမ်းလေးကတော့ အားရပမ်းသာစွာ ပြုံးနေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အေးချမ်းသာယာ ပျော်ရွှင်မှုများနှင့် ထုံမွမ်း၍နေပါတော့သည်။

တက္ကသိုလ်နေ့လင်းအောင်

BURMESE
CLASSIC

.COM

တက္ကသိုလ်

ကျောက်စာ

ကျင်းစိုးစံရှောင်ထွဲလင်း

နှင်းတောင်မလာ

တေးကွန်ချာ

